
Krishna Giti or Krishna Natakam of Manaveda Raja

——
कृष्णगीति अथवा कृष्णनाटकम्

——
Document Information

Text title : Krishna Giti or Krishna Natakam of Manaveda Raja

File name : kRRiShNagIti.itx

Category : vishhnu, krishna, kRitI, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : Manavedan, Zamorin Raja of Calicut

Proofread by : Mohan Chettoor

Description/comments : Text used for the dance drama Krishnanattam

Latest update : March 23, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 23, 2024

sanskritdocuments.org

કૃષ્ણગીતિ અથવા કૃષ્ણનાટકમ્

જગતિ સુકૃતિલોકૈર્નન્દિતાનન્દિતાશા

કળવિરણિતવંશીભાસમાનાસમાના ।

પશુપયુવતિભોગ્યા દેવતાદેવતા સા

સજલજલદપાળીમેચકા મે ચકાસ્તુ ॥ ૧ ॥

પ્રેમશાલં લાવ્યમાનઃ સદયમિહ સદા નન્દસંજ્ઞેન પિત્રા

રામેણ જયાયસા વા વિવશમતિયશોદાપ્યયા વા જનન્યા ।

આદીવ્યન્ દિવ્યગવ્યા વિબુધપારે(પરિ)વૃઢો રિષ્ટદાતાઘમોક્ષં

પુષ્ણન્ કૃષ્ણો ગુરુર્મે પરમપદસમુદ્ભાસકો બોભવીતુ ॥ ૨ ॥

સૌવર્ણાદ્ભુતભૂષણોજ્જવલવપુઃ સંવીતપીતામ્બરો

નીલામ્બોદનિભો ભુજૈધુ(ધૃ)તગદાશડ્ધારિપકુરુઠૈઃ ।

ભ્રાજિષ્ણુર્ગુરુવાયુમન્દિરવિરોચિષ્ણુઃ સ વિષ્ણુઃ સ્વયં

ધૃષ્ણુર્વિશ્વજનોપતાપહરણે કાવ્યં મમ ખ્યાપયેત્ ॥ ૩ ॥

((૧)વંશી-વેણુઃ । દેવતાનામપિ દેવતા ।

(૨)અત્ર પ્રસ્તુતશ્લેષેણ ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણસ્તન્નામકઃ સ્વગુરુરપિ

વિવક્ષિતઃ ॥ (૩)અરિ ચક્રમ્ ।)

વિકાન્ત્યાકાન્તવિશ્વદ્વિષત ઇહગુરોવિડ્ક(વિંક)માખ્યસ્ય રાજ્ઞઃ

સ્વસ્ત્રી(સ્રી)યો માનવેદો મુરમથનકથાવર્ણનાલોભનુન્નઃ ।

વિષ્ણોર્વૃષ્ણીશ્વરસ્ય પ્રથયતિ પદરૂપેણ કિંચિત્ કથાં તાં

કાન્તાં વિશ્વવ્યથાન્તામિહ વિબુધજનાઃ સન્તુ સન્તોષવન્તઃ ॥ ૪ ॥

લક્ષ્મીનાથ પુરા સુરાસુરમૃધે ચે કાલનેમ્યાદય-

સ્વત્પિષ્ટા અપિ શિષ્ટકર્મબલતો દૈત્યા ન મુક્તિં ગતાઃ ।

તેષાં ભૂરિભરેણ ભૂતલજુષાં સા ભૂતધાત્રી વ્યથા-

પાત્રી વેધસમેત્ય વેગત ઇતિ પ્રોવાચ દેવાવૃતમ્ ॥ ૫ ॥

पाटिशगोण गीयते ।

अेकताणेन वाधते ।

त्रपयालपितुमनीशामपि मां

व्यसनभरो छि कथापयतीमां

वनितानामिड वयनं परुषं

विषडेथा मम रुगाधिकपरुषम् ।

(४)नुनृः = प्रेरितः । पदरुपेण = गानरुपेण ।

विश्वव्यथान्तां = सकलदुःखसंलर्त्री (प)मृधं = युद्धम् ।

पल्लवम् ।

नाथ कृपालय परिपालय मां

पापनृपालकरयिताधिमिमां (नाथ)

निगदितमिदमयि निशमय य विधे

शुयमिड मम शमय य शमजलधे

वनितावय छति न वयो डेयं

मम, डिमु गव्यं शकृदिति डेयं (नाथ)

स्वशिरो न तु शकनोति स विनतं

पन्नगपतिरुत्रेतुं नियतं

कमठाधिपमपि मडितं भुवने

न कुशलमयि मन्ये मम वडने (नाथ)

कुलशिभरिडुलं भुलु भत पतितं

सपदि भवेदधिजलनिधि नियतं

गतिरसि मम तु यकोरी शरणं

कमयति जगति विना छिमकिरणं (नाथ)

व्यसनमनोपममुदितमनूनं

मम तु मनोगतमधुना नूनं

परममतो नतजगदवनरते

प्रभुरिड तु भवान्ननु भुवनपते (नाथ)

(अधिजलधि = समुद्रे । कमयति = कं गच्छति? ।

अथेतः - परस्मैपद कविप्रयोगात् । अनोपमं असदृशम् ।

साधुत्वं चिन्त्यम् ॥)

उर्वीं गुर्वीं वडन्तीं विपदमिति वदन्तीं पतन्तीं पदान्ते

पश्यन् बाष्पं वमन्तीं त्वयि स कृतमना व्याजडाराधिडारः ।

વત્સે સર્વસહે ત્વં ક્ષણસમયમયે સાધ્વિ સર્વં સહેથા

લક્ષ્મીનાથઃ સ સાક્ષાજ્જગદવનકલાદીક્ષિતો રક્ષિતા નઃ ॥ ૬ ॥

એવં વ્યાહૃત્ય શર્વાદિકવિબુધજનૈઃ સાકમુવ્યાં ચ તીરં

ક્ષીરામ્ભોધેસ્તવોરસ્થલઘૃતતુળસીસૌરભીલોભનીયમ્ ।

ગત્વા નત્વા ચ સ ત્વામજિત પુરુષસૂક્તેન ભક્ત્યોપતસ્થે

યાવત્તાવત્સમાધૌ દિવિ તવ ગિરમાકર્ણ્ય મોદાદગાદીત્ ॥ ૭ ॥

હે દેવા દેવદેવેરિતમતિરિદમાવેદયે દાનવારે-

લીલાસાહાય્યહેતોર્જગતિ યદુકુલં તન્વતો ધન્યધન્યમ્ ।

સાકં નાકાડ્ગનૌઘૈરવતરત જવાદેવમાદિશ્ય ગોભિ-

ર્ગામિશ્વાસ્થામગેહો ભવદવતરણાત્યુત્સુકોડયં ન્યવાત્સીત્ ॥ ૮ ॥

ત્વત્સાન્નિધ્યેન ધન્યે પુર ઇહ મધુરાનામકે દેવર્કી તાં

પાણૌકૃત્યાથ શૌરિર્ય્યલદતિનૃશંસેન કંસેન સાકમ્ ॥

આદાયાકાશવાણ્યા કુધમપિ ચ કૃપાણીં કૃપાં સ્વાં ત્રપાં વા

હિત્વેમાં હન્તુકામં યદુપતિમયમાલોક્ય વાક્યં બભાષે ॥ ૯ ॥

((૬)આધિહારઃ = તાપહર્તા ॥ (૮)ગોભિઃ = વાગ્ભિઃ ॥ (૯)પાણૌકૃત્ય = પરિણીય ॥)

સામન્તમલહરિરાગેણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે ।

અનૃશંસ નનુ કંસ વસુધાભૃદવતંસ

કથમિતિ વ્યવસિતં બત કૃપાકુલમતે

ત્વયિ વિદિતવેદ્યે કિમુપદેશ્યમન્યેન

તદપિ મે મુખરતાં પ્રણયિતા વિતનુતે ।

પલ્લવમ્ ।

વરમતે સાહસાન્નુ વિરમ નરપતે

પરમતેજોનિધે સપદિ બત યદુપતે (વર)

વપુષૈવ સહ મૃત્યુરિહ જાયતેડચિરા

દતિચિરાદપિ ચ વા મૃતિરિયં સુનિયતા

કિમનિત્યતાસદનનિજતનોરપિ ચ કૃતે

વિદ્યધતે પરહતિં નિજહિતે નૃપ રતાઃ (વર)

સ્વસૃહતેરપિ તેન જીવિતેન કિમુ તે

નિજનાશનતો યશો વરમિહ તુ ભૂતલે

उद्य(द्य)ति सदा जगन्मद्यते(यति)यशोमय-

शशाङ्गे कण्डुोऽय(द्य)नोद्येतामले (वर)

(वपुषैव सद्येत्यादि “मृत्युर्जन्मवतां वीर द्येन सद्य जायते ।

अद्य वा(?)भ्यशतान्ते वा मृत्यु(त्युर्वै)प्राणिनां ध्रुवः” इति भागवताशयविवरणम् ॥)

वनितावधो निम्बिलकुशलानि नाशये-

दिति नीतिमयि क्लय न तु विबुधविरचितां

बहुमतो बहुशोऽपि विबुधविजयेन ते

धर्मपालो ननु परामृशत्र वनितां (वर)

द्यनयि(नीय)तरजने भवदीयमतिरन्य-

रुपैव ननु मनो विमलय विमर्शान्

विपदां हि विवरमविचार इति बुधवयो

विस्मृतं किमु विभो विदितमपि दर्शनात् (वर)

त्वदधीनमतिदीनमपराधलवडीन(-)

ममिताधिभरलीनमतिभीतिभाजनं

निजशिशुजनं विवशमपकरुणामुपयमं

नय न(नयनं)पुनरुपयमे अत जातवेपनं (वर)

छितमिदं निगदितं शङ्कां न हरति येत्

परमपि मतं परमकरुण शृणु पुनरिदं

ननु सुतान् दातास्मि यत अयेव तव भयं

नृप रुषं त्यज परुषमयि कुरु लुङ्गुरुमुदं (वर)

शौरैस्त्वदाहितमतेः किमु वाक्यभङ्ग्या

किं द्येवकीसुकृतपुञ्जविजृम्भितेन ।

कंस्त(कंसस्त)येति तरसैव तदीयवाय-

मूरीयकार य चकार य अन्त चिन्ताम् ॥ १० ॥

सत्या किमेषा वसुदेववाणी

तथ्या किमेषा गगनोत्थवाणी ।

कालेन यैतन्निम्बिलं यथावत्

ज्ञायेत तत्सम्प्रति सम्प्रतीक्षे ॥ ११ ॥

अयेवं विचिन्तयन्नेव विविधं विवशाशयः ।

विवेश स पुरं विष्णो विदूषितमनास्त्वया ॥ १२ ॥

भोजाधिपात्सा हरिणीं हरिणारिवर्य-

पाणिद्वयी मलितपञ्जरतो यथा ताम् ।
धीमान्विमोक्ष्य तरुणीं कृपाणां कृपाण-
पाणोर्भवत्प्रलितधीर्गुडमाप शौरिः ॥ १३ ॥

कंसो यथोदितमथो तव तातनीतं
तं सोऽवधीन्न कृपया निजभाग्निनेयम् ।
आदाय नन्दनमुदारमना निकेत-
मागम्य शौरिरभिलं निजगाढ जयाम् ॥ १४ ॥

((१३) उरिणारिः = सिंहाः । शौरिर्वसुदेवः ॥)
धन्येयं नारीदं वाक्यं श्रुत्वा स्मृत्वा यैतदुत्तम् ।
विद्युन्मालाभिष्यं पुत्रं दृष्ट्वा यासीत्तुष्टा विषणो ॥ १५ ॥

तावश्च नारदमुनिर्भृशरापुरी(रीं)ता-
मागच्छदाशयमयं भवतो विदित्वा ।
कंसं शशांस य नृशंसमलं प्रशंसन्
तं सन्निविष्टमतिदृष्टमतिं सभायाम् ॥ १६ ॥

दैतेया यूयमेते यदव षड सुरास्त्वद्द्रुधायैव विषणुः
प्रादुःष्यादेवमुक्तो विदुतयदुकुलः पञ्चतां षट् तनूजान् ।
प्राणैषीदेष शौरिर्निभृतमखिपतावाहिते माययाथो
रोडिण्यां देवकीं तां त्वमपि समविशो देव उ देवउतेतोः ॥ १७ ॥

भैरविरागोऽ गीयते ।

अेकताणेन वाधते ।

परिपाण्डुपयोधरभरभासा
शरदिव शुशुभे तदनु शुभा सा
((१५) अत्र मुद्रालङ्काररीत्या “धन्येयं नारी” त्यस्य ज्योतिषिक “वाक्या” (?) न्तःपातिता वृत्तस्य विद्युन्मालाभिधेयता
य धोत्यते ॥

(१७) प्रादुःष्यात् प्रादुर्भवेत् । विदुतयदुकुलः सन्तापितयादवगणः । अखिपती शेषांशभूते बलभद्रे ॥)
पल्लवम् ।
मञ्जुणदौदृढमन्दिरभूता
कथमिव कथनीया तव माता (मञ्जु)
कृशतरमुदरं गरिमपरीतं

विबुधव्यसनमतो विपरीतं (मञ्जु)

स कुयो मविनमुष्पोऽतिकठोरो

यद्दुपवदजनि विमुक्ताहारो (मञ्जु)

विजडौ सा भरभयतो भूषा-

मथ डेवलतैवाजनि भूषा (मञ्जु)

अदसीयमडो निभृतं डसितं

मृदुणं य गतं भृशनिश्चसितं (मञ्जु)

अवलोडितुमिव तव लणितमुभं

कुययुगणमभूदथ विनतमुभं (मञ्जु)

आशां पाकरिपोः प्रसाधिततमामापादयन्नादरा-

दालम्भो विबुधावलेस्त्रिजगतामेकावतंसो डरे ।

मन्मन्मन्मडो वडन् निजतनोरापूर्वातामन्वडं

सोऽयं दौडृदपार्वणोन्दुरिड नो कं सप्रमोदं व्यधात् ॥ १८ ॥

(यद्दुपवत् = कंस डव ॥

(१८)कंसस्य प्रमोद न व्यधादेवेति य श्लेषभङ्ग्या प्रतिपाद्यते ॥)

भवदेकावलम्भा सा वसुदेवकुडुम्बिनी ।

आललम्भे परां शोभां जितदेवनितम्बिनी ॥ १९ ॥

कंसस्त्वापन्नसत्त्वामिड निजसडङ्गां शोकदामेकदा तां

त्वत्सान्निध्योत्थतेजःप्रसरभृशपरिध्वस्तनेत्रप्रथाराम् ।

निध्यायैवं स दध्यौ किमु कुसृत्तियुतः कोऽप्यसौ कृष्णसर्पो

मत्प्राणैः पारणाय स्वसुरुदरगुडामध्यमध्याध्यवात्सीत् ॥ २० ॥

मन्नाथायां डतायां स्वसरि य युवतौ धर्मपत्न्यां य शौरे-

रन्तर्वत्यामकीर्तिर्मम तु सडयरी नूनमाञ्जुवनान्तम् ।

डा डन्ताडिसितायां पुनरिड सडसैवार्षकः कोऽप्यमुष्याः

प्रादुर्भूतः करिष्यत्यसुरवश्यमूधस्मरो भस्मसान्नाम् ॥ २१ ॥

अेवं दोगाथितात्मा नरपतिरजिघांसाजिघांसाभिभूतः

पुत्रं तस्याः प्रसूतं प्रसभमिड निडन्तास्मि डन्तास्मि नूनम् ।

डत्थं निश्चित्य दृःस्थाशय डड शयने भोजने सोऽथ याने

स्नाने वा संस्मरंस्त्वां प्रतिपुरमवसत्तत्प्रसूतिप्रतीक्षः ॥ २२ ॥

((२०)कृष्णसर्पः = कृष्ण अेव सर्पः । तज्जातीयः पन्नगश्च । पारणाय = पारणं कर्तुम् ।

પ્રાણૈઃ પારણાયેતિ પ્રયોગશ્ચિન્ત્યઃ ।
 (૨૨)દ્વિતીયં અસ્મીત્યહમર્થેડવ્યયમ્ ॥)
 ચતુર્મુખમુખા બહિર્મુખાઃ કુલ(લ્લ)મુખામ્બુજાઃ ।
 તુષ્ટુવુસ્ત્વાં તદા તુષ્ટા નિવિષ્ટમુદ્રે(દરે)હરે ॥ ૨૩ ॥

મેચ્ચિદ્ભોળિરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

બોધમયાવ્યય લોકહિતાય હિ
 ભજસે રૂપમનન્તં
 ચત્સ્મરણાદપિ ભવસાગરમિહ
 સપદિ તરન્તિ દુરન્તં
 પલ્લવમ્ ।
 યામ ઇમે શરણં ત્વાં ચદુવર
 યામ ઇમે શરણં ત્વાં
 ત્વયિ વિમુખાનાં પતનં સુનિયત-
 મપિ સુમહિતપદભાજા
 ક્વાપિ કુતોડપિ ન હાનિરિહાજિત
 તવ સુલળિતપદભાજાં (યામ)
 ત્રિભુવનસાક્ષી ભજતેડજિત તનુ-
 ગુણકૃતિમરણભવાન્નો
 ((૨૩)બહિર્મુખાઃ દેવાઃ ॥)
 તદપિ ચ તાન્નિ(ન્નિ)જભજનાય ભજતિ
 ભજતામરણ ભવાન્નો (યામ)
 સ્મરણસ્મારણનિકથનનિશામન-
 મયિ ખલુ તવ તનુનામ્નાં
 જગતિ વિતન્વજ્જનિમૃતિમેતા-
 મેતિ ન સુમહિતધામ્નાં (યામ)
 ભવહર તનુતે ભવપાથોધિં
 ભરિતાધિકમહિતાધિં
 ગોવત્સપદં ત્વયિ તુ સમાધિં
 વિદધદ્વિહતસમાધિં (યામ)
 મુરહર ખલનૃપકૃતભૂભારં

व्यवहृर सडसोदरं

माधव मान्धं ननु तनु(मान्यान्ननु)तनु(न)या नो

परिपालय तरसा नो (याम)

नुत्वा नत्वा गते त्वामिति विबुधगणो प्रावृताशा पयोदैः

प्रावृट् प्रादुर्भूव प्रकटरसमुपानीततत्तत्पदार्था ।

अत्यासन्नप्रसूतिं सपदि परिचरन्तीव उन्तासलाया-

मेनामत्यन्तदीनामिड पुनरनुकूले विधौ को न भन्युः ॥ २४ ॥

(विहृतसमाधिं = निरस्तसमस्तसन्तापम् ॥)

कृष्णाभिष्यं जगत्यां प्रचुरतरतमोवर्धने भङ्गदक्षिं(दीक्षं)

व्यादीव्यत्पुष्करास्यं भुवनमडितमारात्कृताकंप्रकाशम् ।

जाया शौरैरुदीते शिशिररुचि निशीथे जयन्त्यां भवन्तं

प्रादुश्चक्रेडय यकायुध वियति यथा प्रावृउषा पयोदम् ॥ २५ ॥

अक्षीणाभं द्यार्द्रैर्मृदुडति(सि)तसामैर्वाक्षिणैरीक्षमाणं

लक्ष्मीनाथं स साक्षात् परमिड पुरुषं लक्ष्यमक्षामपुण्यैः ।

त्रैलोक्याधीशमालोक्य य निजतनयं विस्मयस्नेहमोदै-

राविष्टात्माथ शौरिः सदयित धति तुष्टाव पुष्टादरं त्वाम् ॥ २६ ॥

कानक्कुर्गिरागोण गीयते ।

अेकताणेन वाधते ।

मडितशिरोधृतमणिमकुटं वर-

तिलकविभासितङ्गालं

नतयिस्वीजितवल्लीतति पृथु -

नयनजिताम्बुजजालं

((२५)कृष्णाभिष्यं = कृष्णनामधेयं, नीलकान्तिमिति य । तमोवर्धने = तमोगुणनाशने, अन्धकाराधिक्यकरणे य

।

पुष्करास्यं पद्ममुषं, जलमुषं य । आरात्, समीपे दूरे य ॥)

पल्लवम् ।

कथये माधव कथमिव रुषं

तव नितरामनुकूपं (कथ)

त्रिभुवनभन्युरगन्धवडं मणि ।

कुण्डलमण्डितगाण्डं

अधररुगञ्चितदन्तगणं मुष्ण-
 निन्दितपङ्कजषण्डं (कथ)
 निर्मलकौस्तुभकम्रगणं लस-
 दंसगणितवनमालं
 वत्सविराजितवत्सतलं वर-
 ङारोदितरुचिजालं (कथ)
 करधृतदरकमलारिगदं जठ-
 रोषितभुवनकदम्बं
 केसरभासुरनाभितलं कपि-
 शाम्भरकम्रनितम्बं (कथ)
 करिवरकरकमनोरुयुगं मृदु-
 जानुकृताभिललोभं
 (वत्सतलं = उरस्थलम् । दरः = शङ्खः ।)
 प्रसृतायुगजितकेडिगणं प्रप-
 दाधृतकमठविशोभं (कथ)
 वल्लुरुगाततगुल्फयुगं वर-
 नूपुरभासुरपादं
 भङ्गिपदाङ्गुलिपङ्क्तिधरं नभ-
 मणिधृ(धृ)णिधु(धृ)तविधुपादं (कथ)
 मृदुरेष्मासभपादतलं पद्-
 नतमतिशोधिपरागं
 अमलतमाभतमालनिभं जग-
 दानन्दननिभिलाङ्गं (कथ)
 दिव्यमिदं भलु तव रुपं लघु
 संडर जगदभिरुपं
 अयि मामचिरादव कंसादल-
 भवमादसवतंसात् (कथ)
 देवकीवसुदेवाभ्यां देव कीर्तिपयोनिधे ।
 अवेमीडित अेतौ गामेवमीरितवान् भवान् ॥ २७ ॥
 (अवमात् = अधमात् ॥)
 मातस्तात तपस्यथा छि युवयोर्भोमुद्यमानात्मना

प्राञ्जन्मस्मरणाय मे वपुरिदं दिव्यं मया दर्शितम् ।
 शश्र्मद् ब्रह्मधियाथवा सुतधिया मां संस्मरन्तौ युवां
 क्षिप्रं मत्पदमाप्नुयातमभितैः प्राप्यं छि पुण्योत्करैः ॥ २८ ॥

नन्दावये नन्दसुतां प्रसूतां
 यशोदयादाय यशोदयाब्धे ।
 निधाय मां तत्र निधे गुणानां
 निषीद यात्रार्यं विषीद मा त्वम् ॥ २९ ॥ (वर् मात्रार्यं)
 शिशुतामितवानभिधाय भवा-
 न्विशदामिति गां पशुपालमणे ।
 प्रणयादधिकं विधुरौ पितरौ
 जनितावपि तौ जगती मलितौ (जगतीमलितौ) ॥ ३० ॥

विज्ञाय त्वन्मतं त्वां दधद्य गतवान् गोकुलं सूतितल्पे
 गृढं विन्यस्य यित्तं त्वयि य स तु यशोदाप्रसूतां सुतां ताम् ।
 धृत्वा विश्लेषपीडामपि सदनमुपेत्यास्त शौरिः पुरेव
 श्रुत्वा कंसो भगिन्याः प्रसवमतिजवादापपातातिपापः ॥ ३१ ॥

((३०)धतवान् -प्राप्तवान् ॥)
 पाणिपञ्जरगतां स्वसुः सुतां
 यारुपकुजमुष्णीं तवानुष्णीं
 आर्यं दैछि यरमामिमामिति
 प्रार्थितोऽपि जगृहे जलो बलात् ॥ ३२ ॥

उस्तादुत्पत्य सद्यो वपुरनुपममासाद्य य धां प्रपद्य
 कूरात्मन् किं हृतायामयि मयि भुवि ते यत्र कुत्रापि वैरी ।
 सम्भूतो जृम्भते यन्निभृतमिति विभो त्वद्भगिन्यां गतायां
 सामोक्त्या दम्पती तौ स तु किमपि समाश्रास्य यातो निकेतम् ॥ ३३ ॥

ततः प्रभातेऽजित निप्रदन्तुमिडार्भकाणामधिकप्रभाणाम् ।
 मदीद्भटान् दैत्यभटान् दुरात्मा स पूतनामथशिषडु(दु)राशाम् ॥ ३४ ॥

वलभिदुपलनीलं सूतितल्पे लसन्तं
 विधुतमृदुपदाब्जं मुग्धवक्त्रं रुदन्तम् ।
 विवशमतियशोदा सा तु दृग्भ्यां भवन्तं
 मुडुरपि य पिबन्ती नाप मोदं कियन्तम् ॥ ३५ ॥

રામગિરિરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

જગદાનન્દનનન્દનજનનાકર્ણનતરલાત્માલં
 વદનમુદીક્ષ્ય હિતાપ્લુત આપ્લુતસાદકૃત સ ગોજાલં
 ((૩૪)અશિષત્ શાસિતવાન્ ॥ અર્ભકાણામિતિ કર્મણિ ષષ્ઠી ॥ આપ્લુતસાદકૃત = પ્રતિભ્યો દદૌ ।)
 પલ્લવમ્ ।
 વ્યદધત કિં પશુપા ન તદા તવ
 જનનોદ્યદ્દુદારમુદા (વ્યદ)
 માગધગાથ(ધ)કવન્દિમુખાખિલ-
 વિદ્યાજીવિજનાનાં
 વિતતાન મતિં વિતતાતિમુદં
 વિતરણતો વિભવાનાં (વ્યદ)
 અધિસૃતિ વિવિધં કૃતનટનાના-
 મધિગતરસવિવશાનાં
 અભિયયુરાણય ઇહ પશુપાના-
 મબલાવલિસહિતાનાં (વ્યદ)
 બાલક જીવ ચિરં પાલય ખલુ
 વસુધામિતિ કૃતલાપાઃ
 અકૃષત વૃષગોતતિમપિ કપિશાં
 નિશયા પશુપકલાપાઃ (વ્યદ)
 સિષિચુર્ગુરુશિષ્યૌ પિતૃતનયૌ
 પયસા કુતુકપરીતૌ
 (અકૃષત = અકુર્વન્ । નિશયા = હરિદ્રયા ॥)
 મિથ ઇહ પતિભૃતકૌ નવનીતૈ-
 રપિ ચિક્ષિપુરવિનીતૌ (વ્યદ)
 અવહન્ કતિચન કતિચન પતિતા
 વ્યહસન્ કતિચન કામં
 વ્યનદન્ કતિચન કતિચન વિદધૂ
 રણવિહૃતિં ચ નિકામં (વ્યદ)
 પ્રદાતું નન્દં તં કરમથ સ કંસાય મધુ(થુ?)રાં
 પ્રયાતં નન્દન્તં ભુવનમહિતેનાત્મજનુષા ।

प्रकृष्टादृष्टानां प्रवरकृलभूतेन भवता

प्रकृष्टो दृष्ट्वा गामवददिति शौरिः स्वसुदृढम् ॥ ३६ ॥

भ्रातः किं कुशली शिशुस्तव य मे यत्नेन रक्ष्याविमौ

लक्ष्यन्ते सुदुरायरप्रतपदे छन्तोपसर्गा षड ।

तधाडीत्युदितो ययौ स कृतपोतापातना पूतना

तावत्सम्भृतमञ्जुणाङ्गलतिका त्वामाप पापाशया ॥ ३७ ॥

सा शायितं(तां)त्वां शयने निशाम्य

साशा निछन्तुं जगृहे सडेलम ।

((३७)कृतपोतापातना = कृतबालकवधा ॥)

सौन्दर्यसम्मोहितसर्वलोका

मन्दं जगौ यामलमन्दलासा ॥ ३८ ॥

गाम्भोघिरागोष्ण गीयते । ऐकताणेन वाधते ।

अतिलोभनमयि लोचनयुगलं

मुकुणयास(सि)कुतो रुचिभरयुगलं

पल्लवम् ।

बालक मा कुरु मा कुरु रोदं

मामकमापिब कुयमुरुमोदं (बालक)

किमपि किशोर निशामय सुत मां

दृशमुन्मीलय कुवलयसुषमां (बालक)

विशदय मृदुलं सुन्दरलासं

विडसितविकसितकुन्दविलासं (बालक)

क्षुधितोऽसि किमयि पशुपालमणे

पृथुरोचिरपासित द्विवसमणे (बालक)

कुयतो गणति पयो रुचिसदनं

किमपि विदारय दारक वदनं (बालक)

(रुचिभरयुङ् = कान्तिपुरयुक्तम् ॥)

आभाष्यैवमपाययस्कुर्यमियं प्राणैः सडास्यास्त्वया

प्राणोन्मोयकमाशु यूयुकमडो पीतं कृतं मेयकम् ।

प्राणार्कषण्णदीर्णमर्मनिवडा प्रासा भृशं वेदनं

प्रापद् घोरतरां तनु प्ररुदती प्रावोयदेवं य सा ॥ ३८ ॥

छन्दिशरागोरा गीयते । यम्पताणेन वाद्यते ।

उन्त सुत किं त्वमिति सन्तपसि उन्त मा-

मन्तरितअन्धधृतिसन्ततिमिमां

पल्लवम् ।

मुञ्च्य भत मुञ्च्य भत किञ्चन कुञ्चं

डिम्भ मम दम्भडर सम्भृतशुञ्चं (मुञ्च्य)

सञ्चलसि किञ्चन न वञ्चनरतान्वलं

उन्त ननु वञ्चितावञ्चितालं (मुञ्च्य)

सम्प्रति तु सम्प्रतितसम्भरितसम्भमा-

मञ्चति रुगञ्चितां पञ्चता मां (मुञ्च्य)

शिथिलनिभिलेन्द्रिया पृथुलदृष्टयव्यथा

परिपृथिवि भत पताम्यलमनाथा (मुञ्च्य)

विवृत्तनेत्राथ विकीर्णकिंशा विमुक्तनादप्रतिनादितारा ।

पदौ भुञ्जौ केशव सा विसार्य पपात भूमौ सल पादपौधैः ॥ ४० ॥

((३८)पीतं कृतं = अपीयत, पतिवर्णमङ्कित य ॥)

प्रजपदे श्रुतिदारणदारुणस्वनितजातभयाकुलवल्लवे

प्रजपतेर्दयिता कृतभेलनं तदुपरील भवन्तमुपाददे ॥ ४१ ॥

गत्वा घोषं सघोषं प्रजपतिरशनैरक्षताङ्गः सुतोऽसौ

दृष्ट्या दृष्टानुकूल्यान्नियतमपगतो मृत्युवङ्गनादिति त्वाम् ।

आदायालिङ्ग्य रभ्यं वदनसरसिञ्जं वीक्ष्य वीक्ष्यापि युम्भन्

ब्रह्मानन्दे निमग्नः स तु सुकृतनिधिर्नैव किञ्चिद्व्यजानात् ॥ ४२ ॥

जन्मर्क्षे त्वं जनन्या मुरडर शकटाधस्तले शायितस्तत्

पद्भ्यां क्षिभ्याथ वात्यावपुषमपि तृष्णावर्तैत्यं व्यदारीः ।

गर्गे (गर्गे)भर्गोपमानं प्रजपतिरवलोक्याप्रजन्तं ब्रजं तं

तेनैवातानयन्नाम स मुसलभृता ते अतानन्तनाम्नः ॥ ४३ ॥

नन्दपाक नृणां पुण्यवृन्दपाक विभो भवान् ।

मन्दमैधत घोषं स्वैर्नन्दयन् बालयापलैः ॥ ४४ ॥

पन्तायिरिरागेषु गीयते । पञ्चकारिताणेन वाद्यते ।

बालसोमभासमान-

झाललोलनीलबाल-

((४४)नन्दपाक = नन्दबालक ।)

जाललणितवदनगणित-

लालयाकुलाकृते

पल्लवम् ।

शैशवं तु तव विलोभनं पशुपतनय

शैशवं तु तव विलोभनं

लक्ष्यमाशरदनमुकुल-

वीक्षणीयमृदुलसित-

वीक्षणातिविवशलृद्य-

विश्रकाभिनीतते (शैश)

रोदनेषु मषिमलीम-

सातिदीनभुभसरोज-

लोकनेषु मुषितघोष-

योषिदावलीधृते (शैश)

नियमडीनडासरोद-

निरुपमाननावलोक-

निरतिशायनोरुभोद-

विवशगोपसंछते

अङ्गसङ्गसङ्गताङ्ग-

नाजनेन नीयमान

गृहाद्गुहं रमापते

सादरं करात् करं (शैश)

अस्कुटाक्षरातिरभ्य

जल्पितामृतैकसेक-

कल्पितोरुपुण्यलोक-

कर्णमोद सत्पते (शैश)

सङ्घव(ङ्कव)एत्स्वकङ्घणोरु-

किङ्किणीकमङ्गुलोषु
 रिङ्गुभणो न पङ्गुसङ्ग-
 ताङ्ग सुमनसां गते (शैश)
 विश्वमपि तवास्य अवे
 विश्वमजित वीक्ष्य देव (वर् विश्वमडित)
 विश्वयातिविह्वलीङ्ग-
 ता प्रसूरसौ य ते (शैश)
 पाणिजानुयङ्गमे तु
 नूपुरारुतोदये कि-
 मेतदिति मुहुर्विवृत्य
 वीक्ष्य विडितलघुगते (शैश)
 बालमातुलं विलोक-
 येति मातृकथितमिन्दु-
 माजुडोथ तारकाभि-
 रपि स सविधमाप ते (शैश)
 दर्पणोदरेऽङ्गमभिल-
 तर्पणं निजनिशाभ्य
 सप्रमोदमर्भकेति
 याह्वयो जगत्पते (शैश)
 स्वामिन्नदात्मजन्मिन्नरुपमसुभसन्दोडसन्दोडनात्मन्
 साकं लोकाभिरामेण य दनुजविरामेण रामेण तेन ।
 वेलातीतप्रमोदस्तिमितपशुपनारीदृशैरीदृशैस्त्वं
 डेलाजालैरुदारैरविरतमतनोराकुलं गोकुलं तत् ॥ ४३ ॥

गोपोपनीतनवनीतपरीतपाणिं
 त्वां द्रोऽपिदिव्यनभदीपितकण्ठभूषम् ।
 वन्दे दराऽङ्गुरदुदाररदाभिरामं
 वङ्ग्रेन्दुक्न्दणितसुन्दरमन्दलासम् ॥ ४४ ॥

((४३)स्तिमिताः पशुपनारीणां दृशा नेत्राणि येस्तैः ।
 आपं यैव उलन्तानामित्याप् ॥

(४४)व्याघ्रनभाकृतिर्भूषाविशेषः डेरणेषु वालकैर्धार्यते । तदनुसारीदं वर्णनम् ॥)
 लोलम्भावलिबोभनीयसुषमं लोलं विडारे वधु-

जालं व्याकुलयन्तमस्कृटगिरं व्यालम्बिकाञ्चीगुणम् ।
आलम्बं जगतां मुष्णाम्बुजगणल्लालं गणान्तोड(ल्ल)णद्-
बालं त्वां हरिदम्बरं मम मनो बालं अतालम्बते ॥ ४५ ॥

धन्यं स्तन्यं दिशन्तीमितरकुचमुभव्यापृतं त्वत्कराब्जं
व्यायुम्बन्तीं मनोज्ञं अदनसरसिञ्जं स्वैरमालोक्यन्तीम् ।
प्रेमार्द्रां मातरं स्वां शिव शिव वदने स्मैरतारैरपाङ्गै-
र्भुग्धं प्रोद्धक्षिमाणः पुरुसुकृतनिधिं मोदयामासिथैनाम् ॥ ४६ ॥

बाललोकमवलोक्यन्नयं भेलनाकुलमथात्मसन्निधौ ।
उद्यतोऽमुमनुयातुमादराद्दुत्थितो निरपतो अताकुलम् ॥ ४७ ॥
छंदाङ्गसङ्गादपि पादपांसुसङ्गो वरीयानिति किं धरायाम् ।
पापापलाभ्यां पदपङ्कजाभ्यां यरन् परिडीडितुमुद्यतोऽलुः ॥ ४८ ॥

उदारगौडरागोष्ण गीयते । यम्पताणेन वाद्यते ।

पादाम्बुजेन पशुपालाङ्गानानिवल-
बाडावलम्बित करारविन्दं
(४५)हरिदम्बरं = पीताम्बरम् ॥)
सञ्चैरिथेड मृदुसञ्जातमञ्जुतर-
मञ्जोरनादमथ मन्दमन्दं
पल्लवम् ।
नीलाम्बरेण सड भवता कृतं (?)
लीलायितं जयति जगदादृतं (नीलां)
मत्सविधमेडि यत वत्सेति वा(आ)डुयुग-
मुत्सार्थं तातेन जातमोदं
उक्ते तु भित्तिमवलम्ब्य मृदुडासमद्-
सोयाङ्गुमविशो विवशापादं (नीलां)
सञ्चरन्नवलम्बाविकलमथ सम्मदं
मुरमथन सन्ततं दददपारं
तत्र तत्रापि निजमित्रकैराद्याधिय
पावितं पदपरागैरगारं (नीलां)
दुतगतौ निपतितं पुनरपि समुत्थितं

निपतितं यामुमवलोकयन्ती
पङ्कडाङ्गरागरुचिराङ्गं भवन्तमथ
माता समाददे मुदमयन्ती (नीलां)
पशुपाङ्गनासदसि भृशतुङ्गकुयकुम्भ-
धृतकम्पमनुसरति पुरुविलासं
व्यावृत्य दैत्यमथनालय्य यत्किमपि
यावथ यातोऽसि लणितडासं (नीलां)
उर्षेण विडरणेनिकटमतिकर्षेण (?)
गतमजित तर्षेण भत भवन्तं
मुदितमतिरादाय मृदुलसितमम्भा यु-
युम्भ मुभमीषदुन्मिषितदन्तं (नीलां)
शङ्गायुधादपि भुजगायुतादपि य
दंष्ट्रायुधादपि य दहनतो वा
त्वां पश्चिन्नातुमपि कृत्यानि कर्तुमपि
शक्तेयमजनि न हि विवशभावा (नीलां)
दात्यूलकोकिशुकपारावतान् धाव-
तोऽनुधावन् विडतिविवशभावैः
लीलैकलो लो भवन्नथ भवानति- (वर् लीलैकलोभवान्)
जवादलमवारि तरसा पशुपजालैः (नीलां)(वर् पशुपजालैः)
भाडाग्रसुगृहीतभालं हि वात्सक-
समाकृष्यमाणमिड सर्वतो वा
त्रैलोक्यनाथमवलोक्यतनुमालोक्य
सकुतुकं त्वां जडं(ड)सुरुपरि देवाः (नीलां)
रामेण साकमभिरामेण रिपुगणवि-
रामेण यवि(यि)थ प(य)त्रोरुतोषाः
तत्रैव देव तव गात्रावलोकेक-
शित्ता विद्येरुरपि घोषयोषाः (नीलां)
प्रजपदवनिनानां योरणं येतनानां
विविधमिति वितन्वन्नय्युतायेतनानाम् ।
अपि स्थयितुकामो नूनमभ्यूनकामो
दधिघृतनवनीतक्षीरयौर्योत्सुकोऽभूः ॥ ४८ ॥

मयोपयुक्तं छि यथाकथञ्चिन्मुक्तिप्रदं नृ(नू)नमिति त्वयैवम् ।
समुद्यतं तासु द्यार्द्रभावान्मन्येऽन्यथा सोरयसीश किं त्वम् ॥ ५० ॥

पाटिरागोष्ठा गीयते ।

अेकताणेन वाधते ।

अेछि कुमार मुदा कुरु नटनं
नूतनघृतमूल्यकमतिकमनं
छति युवतिगिरा मृदुनिछितपदं
कृतनटनो घृतमपिभोऽतिमुदं
पल्लवम् ।
मुरडर किमिछ न अत भवता
कृतमधिदधिघृतलोभवता (मुरडर)
अवनीभवलभ्य पदाञ्चलतो
भुजमुञ्जीयोत्रमिताऽगलतो
घृतघटमपि नास्पृशदञ्जित भवान्
परिछसितोऽञ्जनि जगदपि मितवान् (मुर)
दुतमुपनेतुमना नवनीतं
भृशमविनति(नीत)भवानपनीतं
अभिपत्य घटं निजगात्रलता-
मभिवीक्ष्य गतो मणिभित्तिगतां (मुर)
उच्यमुलूषलमधिऽडवता
शिऽयं कथमपि य गृहीतवता
भवता गणिताधिकलणितपदा
अत दोणाविछृतिरतानि तदा (मुर)
निजगृळकृत्ये निरवधियत्ने
पितृसुतभृत्येषु य भृशसक्ते
युवतिजने दधिघृतमपि छृत्वा
पपिथ बिडालगणाय य दत्त्वा (मुर)
दध्यादिकघटनिकटोपगते-
निध्याने समुच्चितछेतुकृते
(निध्याने = दृशने ॥)
अद्भुतमुपतदमाछितवा-

नद्धाञ्जित विडरएवस्तु भवान् (मुर)
 विमोडनानामपि वा विमोडनं
 प्रमोदनानामपि वा प्रमोदनम् ।
 डिशोरलीलायितमीश ते विभो
 विशेषरभ्यं विवशीकरोति मां
 ॥ ५१ ॥

शङ्कराभरएरागेषु गीयते । सम्पताणेन वाधते ।

नन्दनन्दनेलु दृग्धलोभतो भवा-
 नन्दमन्दमेव गेडमेकमेयिवान(न्)
 मन्थदण्डभण्डितातितुङ्गकुम्भतो
 निपतितं पपौ पयो मुभेन मोदतः
 पल्लवम् ।
 विश्वनाथ तव तु योरणेषु नैपुणी
 विस्मयावलेल लोडुदयडारिणी (विश्व)
 यक्षुषैव कापि वीक्ष्य मन्दिरान्तरे
 योरथन्तमिड भवन्तमवसरान्तरे
 (उपतदं = तभ्य समीपे ॥)
 योरयेति डीविताररागताभला
 नन्दमिड निशाम्य भत भवन्तमाकुला (विश्व)
 डिं त्वयाप्यभेदि यौर्यसर्गवेधसा
 घट छतीरिते कयापि सरणयेतसा
 मर्करचितकर्म डिं मयेति डैतवा-
 दाडितोरुडोपमालपोडतिवैभवात् (विश्व)
 तिष्ठ योर दृष्टकैतवेति वादिनी
 मृष्टपाणिरित्थमूचिथाथ कामिनी
 दृष्ट अेष डिन्न कष्टभाषिणीड में
 रुष्टमानसे करोडधुना त्वयाधमे (विश्व)
 अलमलमयि लीलालोलगोपालबालैः
 सड विविधविडारैस्तेडयमाडारकालः ।
 प्रणयविवशयेत्थं प्रार्थितोडध्यम्भयागा

न तु नवनवनीतोद्गन्धिवङ्गारविन्दः ॥ ५२ ॥

नवनवनममाज्यं प्राज्यलर्षं जिडीर्षुः

कवयन वदनवातेनाशु निर्वाप्य दीपम् ।

(डीणिताररा = अज(अध्)कवाटा ।)

वलयमणिगणामाजालभाम्नाभिलाषो

निशि निववृतिषे य म्लानवकला(ङ्गा)म्भुजन्मा ॥ ५३ ॥

तर्षादवापदिल गव्यगृहं सतोषं

भीत्या ततो निववृते य भवान् सशोकम् ।

अेवं मुहुः सुलणितानि गतागताने(नि)

तन्वन्नविन्ददजितामितशोकमेव ॥ ५४ ॥

अेवं देवातिडुधैस्त्रिभुवनमडितैरभ्युपायैरनेडै-

दु(मु)ग्धं दुग्धादि मुष्णान्त्रिल सड मनसा पश्यतां शृण्वतां य ।

धन्यैरन्यूनरागं व्रजयुवतिजनैरादरादीक्ष्यमाणो

बालैरक्षीणपुण्यैरनवरतमरंभ्यथा रभ्यमूर्ते ॥ ५५ ॥

सदा मुद्गा(दा)लोकत केवलं त्वां

जनो मनोज्ञानपि नान्यबालान् ।

विधुं विध्याधिकभासमानं

विधो विलोकेत डिमृक्षभेदान् (५६)

((५५)अरंभ्यथाः = अभीक्षणभरमथाः । यङन्ताल्लङ् ॥

(५६)विधो = विषणो । ऋक्षभेदान् = नक्षत्रविशेषान् ॥)

डुधै पदार्येऽपि सदावलोकान् कुतूहलं लीयत अेव लोके ।

विश्रैकरभ्यानन पश्यतां त्वां व्यजृम्भतेवान्वलमम्भुजाक्ष ॥ ५७ ॥

मन्दं विन्ध्यस्य पादाम्भुजमतिचकितो जातु मञ्जुरनादा-

त्तत्रत्ये गेडकृत्ये निरत षड जने गूढमन्तः प्रविश्य ।

शिड्यादुद्धृत्य दुग्धं ससभि समपिबस्तावदेवाङ्गनाभि-

दृष्टो धावन् गृहीतोऽन्तिकमथ गमितो मातुरुक्ता य सैवम् ॥ ५८ ॥

मलडरिरागोण गीयते । अम्पताणेन वाधते ।

त्वत्सुतेनामुना यत्स्म नो बिधते

तद्प्रजे कुत्रचिद्विद्यते नो
 मुग्धद्वि(दधि)नवनीततकृधृतरक्षां
 नियतमस्माभिरिह शक्यते नो
 पल्लवम् ।
 गोकुलैकाधिपे सूनुरयि ते
 गोकुले सकलमपि रडसि डरते (गो)
 देवि मे मन्दिरे बालवृन्दैरमा
 नन्दनेनागम्य मन्दमन्दं
 (बालवृन्दैरमा - बालकसमूहैः सह ॥)
 गोरसं गृहनिहितमापीय पातितं
 अत दृषदि पाटितं कुम्भवृन्दं (गो)
 देवि मे मन्दिरे द्योहनव्यापृतां
 लोभनो लोकयन्मा कुमारैः
 आविश्य गर्भगृहमनिरीक्ष्य द्रुग्धमय-
 माक्रोश्य शिशुजनमयाद्दुदरैः (गो)
 देवि मे मन्दिरे सञ्चरन्मन्थरं
 वञ्चको निशि य दधिरसनरागात्
 वलयमणिगण्ड्या धुततमा दधि पिब-
 न्नधिरसं सपदि सरसं समागात् (गो)
 (वर् स यागात्)
 देवि मे मन्दिरे मन्दमेत्याभिले
 केणिद्योनाकुले गव्यमोडात्
 प्राजयरसमास्वदन्नाजयरसमार्द्रय-
 न्मम दृशमनेन गतवान् सगोडात् (गो)
 देवि मे मन्दिरे लीलाडवावलो-
 काकुलैरविदितो निम्बिललोकैः
 आपतन्नेष पय आपिबन्नोतुमपि
 पाययन्निर्यथौ गोपतोडैः (गो)
 (ओतुर्बिडालः । तोकमपत्यम् ॥)
 देवि मे मन्दिरे लीषयित्वा भृशं
 कुन्दयित्वाप्ययं बालजालं
 आकुले सकलजन आपतत् कलशघट-

मावळन्नगमदपि डेलयालं (गो)
 देवि मे मन्दिरे यामुना मोचितं
 वात्सकं वीक्ष्य भृशविवशभावे
 निरयति जनेन्तरेत्यापश्यता किमपि
 घटकुले मेडयित्वा दधाने(वे)(गो)
 देवि मे मन्दिरे पीठभृतपीठगत-
 बालगणगोघटमसौ विभिन्न्-
 क्षीरधारां करेणापिबन्नितवधू-
 दृशि पयः शी(ष्ठी)व्यञ्जगाम नन्दन् (गो)
 नन्दपत्नीड ते नन्दनेनाडितं
 व्यापृतं बालयापलमितीदं
 अक्षमामडि वयं शिष्यतेऽयं न येत्
 अक्षमा रक्षितुं सममपीदं (गो)
 (कलशघटः = क्षीरघटः ॥ वात्सकं = वत्ससमूहः ।)
 देवि ननु पश्य विश्वयोरोऽयम-
 वतिष्ठते सुप्रतीकं षव लोके
 किञ्च यत्किञ्चन य वञ्चितं नो मये-
 ति स्फुटं नाटयति निजविलोके (गो)
 देवि ननु पश्येदमपि वधूभाणितिरिति
 वितथैव ननु जननि नयधुरीणो
 विश्वसिडि न य वचनमेतदिति मञ्जवसा-
 वञ्जसा व्यञ्जयति नयनकोणो (गो)
 श्रुत्वा तासां विलापं भयविवशदृशं म्लाननम्लाननाञ्जं
 दृष्ट्वा यासक्तपाणिद्वयमधिगणमुर्व्यां लिभन्तं पदेन ।
 शोकस्नेहानुकम्पाविवशितलुदया शिक्षणोऽशिक्षणो वा
 नेशा सूनुं न्यगादीदतिरुषमभिनीयेयमुद्यम्य दण्डम् ॥ ५८ ॥
 मडितवंशे मडितजाते (वर् विडितजाते)
 रतिरडो ते कथमकार्ये
 कथय यौर्य(र्ये)कलिनिकाय्ये
 तनय वार्ये परमनार्ये(र्ये)
 विदितनीते दुर्विनीते

विगतभीते लजितगीते
 विभवज्जतं तो निडेते
 भवति नूनं श्रीसमेते
 तत्र सुभोधे गुणपयोधे
 रिङ्गितं किं न्वन्तरङ्गे
 परमतुङ्गे भरितसङ्गे
 कुटिलताया उन्त रङ्गे
 तनय यौर्य(र्य)विडसनीयं
 भुवि विगेयं भुवनडेयं
 परममुष्मान्न तु विधेयं
 भवतु भद्रो ननु विधेऽयं
 जननसाराञ्जनय सूनु-
 नित्यनाथं (भुवननाथ(थं)
 जननयोरं तनयमापं

विधिभलात्वां विडितनाथं

प्रणयभरपरीतां भारतीं मातुरेता-

मजित मधुरवादी त्वं निशम्येत्यवादीः ।

वयसि तव वरिष्ठे सर्वदाभ्भावतिष्ठे

शप षड् चरणाभ्यां तत् प्रसीदामुकाभ्याम् ॥ ६० ॥

(अनाथं = अयाधिषि । विडितनाथं = कृतोपतापम् ॥)

श्रुत्वा कर्णरसायनं तव गिरं प्रीत्या यशोदावद-

द्रोप्यो नन्दत नन्दनेन न भवेत् कोऽप्याधिरस्मात् परम् ।

प्रोदीर्योति विमुष्टमिष्टद वितीर्यासौ तव श्रेयसे

एङ्गस्य तवास्यभिम्भमधिकप्रेमणा युयुम्भोत्स्मितम् ॥ ६१ ॥

लीलालोले कदाचित्त्वयि हृलकुलसञ्चोरणात्यन्तकुप्यद्-

बालोक्तत्वन्मृदाशश्रवाणकुपितया प्रोधिषे त्वं जनन्या ।

वत्सेल त्य(लात्य)न्तङ्गत्स्यं जगति मृदशनं किं कृतं दृर्विनीत

श्रुत्वा तद्वाच्यमात्यं(स्यं)विकच्यकमलदृश्यं त्वयाशु व्यदारि ॥ ६२ ॥

मृदाशसन्धेऽविदारणे तदा

निजानने देव मुदा विदारिते ।

मडीमडीनां मडिताम्भडीधरान्

समाः स्वमातुस्त्वमदीदृशो द्रिशाः ॥ ६३ ॥ (वर् द्रिशाः)

मश्रुत्यां दधि मातरि त्वमपिबो गत्वा स्तनं जातु सा

प्रोद्धर्तुं लघु दुग्धमुत्सृतमगात् कुद्धोऽर्धपाणात् भृशम् ।

((६२)कमलदृश्यं = पद्मसदृशम् ॥ (६३)समाः = सर्वाः ।

द्रिशा इति भागुरिभतेनाप् ॥)

भित्त्वा तद(द)धिपात्रमात्तनवनीतो यातवानेतया

त्वं यान्वीय धृतोऽथ बन्धनदरो बद्धो बतोलूभले ॥ ६४ ॥

आकृष्येदमुलूभलं धनदजावापात्य तावर्जुनौ

शापान्मोघितवान्व्यमोघि य भवान् पित्राय सत्राभिलैः ।

यातो जातुयनोपनन्दवयसा बृन्दावनं पावनं

वत्सानामवनोत्सुकोऽभवदथ त्रैलोक्यरक्षोघतः ॥ ६५ ॥

अ(आ)हरिरागोष्ण गीयते । ऐकताणेन वाधते ।

अलनि य कुल्यन रथयन्नदनं

प्रग षड ललिना प्रमुदितवदनं

तपनीयकलापैरजित भवान्

कमनीयोऽपि य कायं धृतवान्

पल्लवम् ।

विविधं विदधिय विदृतानि विधो

विपिने बालकविलसितसविधो (विवि)

मुरणीं गवलं कलयन्निलया-

नि(न्नि)जतर्णकसङ्घयुतो निरयात्

(तपनीयकलापैः = स्वर्णभूषणगणैः ॥ तर्णको वत्सः ॥)

मुरणीरवतरणीकृतदृष्ट्यै-

मु(र्मु)रुदर पृथुदैरपि य सङ्घट्ट्यैः (विवि)

परिभासुरपरभागललामा

भृशपावनशुभभाजननामा

वनमारिथ विषमायुधधामा

विततोरसि सततोदितदामा (विवि)

रथयन्मुरणीं मुभरां मधुरं

रजयन्नपि विपिने मृगानिकरं

રમયન્નુલપૈર્વત્સકનિકરં
 રસયન્નયરોડર્ભકનિકરમરં (વિવિ)
 કૃલદલવિલસિતતરુમન્યાયાં
 ખરતરદિનકરકરશૂન્યાયાં
 તવ પદનગિનમિળનધન્યાયાં
 વ્યહરો નરવર વરવન્યાયાં (વિવિ)
 હેલાભરતો મુરહર મુષિતં
 લીલાસાધનમપરૈર્વિદિતં
 વેલાતીતપ્રમુદિતમિહ જહતો
 બાલાન્ સમભિનનન્દિથ હસતો (વિવિ)
 (વનમારિથ = વનં પ્રાપિથ ॥)
 કવચનારથયન્નાહવમનુગૈ
 રથયન્ વ(કવ)ચનોત્પલવનં પ્લવગૈઃ
 કવચન ચ કૃતઝકૃતિરગિનિકરૈઃ
 કચન પ્લવનકૃદિહ ભેકવરૈઃ (વિવિ)
 કવચનોપવિશન્ બકવન્નિભૃતં
 કચનાનુરુવન્ બત પતગરુતં
 કવચનારથયન્ વૃષવન્નદનં
 રથયન્ વચન ચ શિખિવન્નટનં (વિવિ)
 ઇતિ જડજનતારચિતેન પથા (વર્ જનતાચરિતેન)
 વિહરન્નજિતારમથારમથાઃ
 અપિ કૃતરતિરાત્મનિ સહપૃથુકૈ
 રમરૈરવલોકિતુમુરુકુતુકૈઃ (વિવિ)
 મુહુરાપીય હરે તવ રૂપં
 મુરહર નનુ મુનિનિવહદુરાપં
 વિહૃતિપરૈરિતિ પૃથુકૈરમિતં
 સુકૃતિન ઇહ જગતિ જિતા નિયતં (વિવિ)
 તત્સમયે વત્સવપુસ્તવત્સરણીમુન્સસર્પ દર્પભરાત્
 ત્વત્સમરસમુત્સુકમતિરુત્સૃતકોપાત્સુરારિરિહ કોડપિ ॥ ૬૬ ॥
 દૃષ્ટ્વા દુષ્ટાવ(વમ)દોઘત દનુજપતિં લીલયા પાદ્યુગ્મે
 ધૂત્વા તં ઘૂર્ણાથિત્વા દ્રુતમુપરિ કપિત્થસ્ય ચિક્ષેપિથ ત્વમ્ ।

वत्सान् व(स?)त्सैः सडाडन्यथ कुडयिदवन् पाययित्वाथ पाथो

नाथामून्या?(मुत्या)तुडामान् सभिभिरपि भवान् पति(पीत?)वान् पीतवासः ॥ ६७ ॥

शकुटाभरारागोरा गीयते । अेकताणेन वाधते ।

भकनामकदनुजो भत सविधं तव गतवान्

भकरूपक उद्वितामितरभसं कभणितवान्

दडनोपभवपुषं लघु गणतो विगमितवान्

स भवन्तमपि य केशव शसितुं द्रुतमितवान्

अथि माधव वधलोलुपधिषणं सपदि भवा-

नवधार्यं तमसुराधिपमधिकं कुधमितवा-

नदसीयकसविधं पुनरशनैरुपसृतवा-

नथ तं लघु मुभतो विदलितवान् विशसितवान्

प्राभो भोक्तुमना वनं दिनमुभे वंशीरुताभोदितै

राजतेमनजेमनैः शिशुजनैः साकं भवानेकदा ।

तत्राधं निजघान वाडसतनुं तत्रे य तद्भङ्गगां-

स्तत्सत्त्वस्थमडो मडोजनि सुरा डर्षादवर्षन् सुमम् ॥ ६८ ॥

तिष्ठन्मध्येडर्भाणाम् कभणकृलगाणान् पाणिपद्मे य वामे

कक्षे शङ्कगं य वेत्रं जठरवसनयोरन्तरे वंशिकां वा ।

((६८)वाडसतनुः = मडोरगशरीरः । तत्रे = रक्षितवान् ।)

भिभ्रद्विभ्राजमानो विधुरिव भगणैरावृतो डत(स)यन् स्वान्

नभोक्त्या भुक्तवांस्त्वं दिवि विभुधगाणैर्वीक्षितो विस्मयेन ॥ ६९ ॥

ज्ञातुं तावन्भडत्वं तव सपदि तिरोधाद्विधाताथ वत्सां-

स्त्वय्यन्वेष्टुं गतेडमूनं करधृतकभणार्थं सगोपार्भकान् वः ।

वत्सात्मा वत्सपा(डा)त्मा गवलमुरणिडावेत्रशिड्याटिकात्मा

प्रापः प्राग्वद्विद्वृत्य प्रजमथ मुरणीं नादयन् मोदयंस्त्वम् ॥ ७० ॥

त्वद्दीक्षैकप्रवणडृदयाः सादरं प्राङ् सवित्रीः

पुत्रेक्षैकप्रवणडृदयाः साम्प्रतं ता भवन्तीः ।

त्वां थालोक्य प्रतिकलमलं डर्षमुत्कर्षयन्तं

भ्राता सर्वे तदधिगतवानभेडकान्तेडभेडकान्ते ॥ ७१ ॥

वत्सौघं वत्सरान्ते नवमनवमपि व्याकुले लोडयित्वा

લોકેશોઽદીદૃશો દ્રાગરિનગિનગદાશઙ્ખસઙ્કાન્તબાહમ્ ।
 બ્રાજિષ્ણું રત્નરોચિષ્ણુભિરભિનવભૂષાભિરિન્દ્રોપલાભં
 રાજત્પીતામ્બરાલમ્બિતજઘનભરં તાવદેનં નવીનમ્ ॥ ૭૨ ॥

તાસ્ત્વન્મૂર્તીરસઙ્ખ્યાઃ સુરમુનિદનુજૈઃ શૂલિનાપ્યાત્મના ચ
 પ્રત્યેકં સેવ્યમાનાઃ શ્રિતજલધિસુતા વીક્ષ્ય યાતા મુમોહ ।
 તાવત્ત્વાં જાતમેકં કરઘૃતકબળાર્ધં સ પાદારવિન્દં
 વન્દં વન્દં ચ મન્દં સવિધમુપસરત્રસ્તવીદસ્તવીર્યઃ ॥ ૭૩ ॥

મુખારિરાગેણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે ।

ઘનકમનરોચિષે તટિદુપમવાસસે
 માહ(મહિ)તવનમાલિને પશુપસૂનો
 કચભરકલાપિને મૃદુપદવિરાજિને
 મુરહર નમોઽસ્તુ તે ખલવનકૃશાનો
 પલ્લવમ્ ।

વિબુઘવર વિષહ નનુ સાહસમહો મે
 વિતર ચ વિબોધમયિ માઘવ વિભો મે
 વપુષોઽપિ તેઽસ્ય ન હિ મહિમાનમવસાતુ-
 મીશ ઇહ કિમુ નિજસુખાનુભૂતેઃ
 અવધૂય બોધમાપીય ચરિતામૃતં
 તવ રૂપમાભજન(ન્)કેઽપ્યુરુવિભૂતેઃ (વિ)
 ભક્તિમપહાય યો બોધમભિલપ(ષ)તિ
 તુષહન્તુરિવ હન્ત ફલમસ્ય શોકો
 નિત્યમપિ નિશ્ચલાં તવ તુ પદપદ્મજે
 ભક્તિમેવાયમભિલષતિ બુઘલોકો (વિ)
 (અવસાતું = નિશ્ચેતુમ્ ॥)

લોક્ય દુરાત્મતાં મમ પરાત્મનિ ભવતિ
 માયિજનમોહને ભુવનયોનૌ
 માયાં વિતત્ય વિભુતાં બોદ્ધુમભિલષ-
 ત્રહમિહ કિયાન્ કીટ ઇવ સ કૃપીઽયોનૌ (વિ)
 મયિ ખલુ રજોમયે મદભારભાજને
 માનાન્ધમાનસે દીનબન્ધો

भुवनेशमानिनि य भवदीयचरलौक-

शरणा धृष्ट कुरु कृपां करुलौकसिन्धो (वि)

पृथुकस्य शयितस्य निजमातृकुक्षौ

पदोत्क्षेप आगसे कल्पते किं(किम्-सिर्, ओ@@व्@@ किं बेथोमेस् किं ठन् Oछर्?)

भवद्दुदरशाथिनो मातेव मद्य-

राधं भवान् विषडेत न जगत्पते किं (वि)

तस्मिन्नुक्त्वेति याते तदनु मतिमिते सार्धमर्षैः क्षणार्ध(र्ध)

मन्वानैरब्दमेकं कबलमथ भवान् भुक्तवान् भक्तबन्धो ।

सोल्वासैर्वाग्विलासैर्मुदुरपि रसयन्नेष तोषेण घोषं

पश्चात्तैः पश्चिमाशामरुणायति रवावीषदीषाम्भूवे ॥ ७४ ॥

प्रकाममेतां वसतिं प्रकाशयन्

प्रसारयन् कामद कौमुद्योद्यम ।

((७५)वसति = निवासं, रात्रिं च ।

कौमुद्योद्यं = भूमौ सन्तोषसम्पत्तिं कैरवोद्यं च ।

गवां = घेनूनां, रश्मीनां च ॥)

सभेधमानः शनकैः शशी यथा

गवामथातेनिथ यारु यारणाम् ॥ ७५ ॥

कान्तारान्ते विसृतसुमनस्सौरभे सौरभेयी-

नार्यन्नायं(नायन्नायं- य-गेद् ठन् Oछर्)विपुलमुलपं बाललोकेन साकम् ।

गायं गायं सुमधुरमपि द्रावयन् गोपबालान् (वर् आवजालं)

यारं यारं स पुनरपुना छन्तं बृन्दावनन्तं (नान्तं?) ॥ ७६ ॥

श्रीदामनाम्नः प्रणयैकधाम्नः सभ्युर्गिरा तालकलं जिघत्सुः ।

त्वं घेनुकारण्यमितोऽग्रजेन न्यज्जुघतो घेनुकमुग्रवीर्यम् ॥ ७७ ॥

सञ्चार्य(सञ्चार्य- य-गेद् ठन् Oछर्)गाः सरसमस्तमडास्त भास्वान्

सम्पाविताभिलिङ्गिशोऽस्तमडास्तदानीम् ।

घोषं भवानपि य भूश्मिडाः सतोषं

योषाजनेन निभिलेन निरीक्ष्यमाणः ॥ ७८ ॥

नाथ त्वं जातु यातः पृथगथ उलिना यामुनं काननान्तं

पाथःस्फुयद्विषाक्तं पशुपशुपगणानातपात्यांशु पीत्वा ।

((७७)भ्यज्जुघनः -अघतयत् ।

(७८)अडास्त -गतवान् । व्यतिरेकध्वनिः ॥)

आलोक्याविष्टमोडान् द्रुतममृतसस्थन्सन्धोडनैस्तान्
कारुण्यार्द्रैः कटाक्षैर्जगद्भयविधावर्षितात्मनताप्स्रीः ॥ ७८ ॥

अवलोकयतो गरणाकुलितान्
पततो निभिलान् पततोऽनुजले
करुणाकर ले करुणाजलधे
करुणामसृणा धिषणाजनि ते ॥ ८० ॥

अडिसारमसारमसारमतिं
तरसासरसादपसारयितुं
उरुसार रसादथ सानुयरे
मनसा व्यवसायमसावकृथाः ॥ ८१ ॥

पाटिरागेषु गीयते । अेकताणेन वाद्यते ।

अम्भरयुम्भकवितपकदम्भं
तटगतममुमधिरुख्य कदम्भं
यमुनाम्बुनि रयविजितकणम्भं
तदनु पपात भवानविणम्भं
पल्लवम् ।
रमते नितरां मतिरमरपते
ननु ते दमने षलु षलवितते (रमते)
त्रिभुवनभारभृतोऽजित भवतो
निपतनतो निरुपमवेगवतो
धनुषां शतमथ तटमज सडसा
सममज्जयधि(ज्जयदधि)कमुदा सड सा (रमते)
उद्कादुद्गादुद्गोऽथ रयात्
सविधं तव हन्तुमभीतिरयात्
अपि मर्मसु दुर्मतिरदशदयं
शिवशिव रभसादपयातदयं (रमते)
स तु समवेष्टयदाशु भवन्तं
सकलजनेष्ट सदा शुभवन्तं

स तटस्थोऽपि निशाम्य दशां तां
पशुपजनो रुजमभजदशान्तां (रमते)
अजित ननु त्वामतिशितदशनै-
रलमदशदसावडिपतिरशनैः
अत मोडरुजापरितापादिक-
मिड पुनरभजत पशुपानधिकं (रमते)
वपुरेव तवावृणुतेऽ परं
विपुलोऽडिवरो न अलं डि परं
शैवलजालवृतो जगति गजो
भवति विभो डिमु परिकलितरुजो (रमते)
पशुपजनोऽथ सरोदो जन्मं
सपदि निशम्य समोदोऽजन्मं
सकलोऽपि विभो विवशोऽतिशुया
प्रजतोऽथ गतो विडतोऽपि रुथा (रम)
अरिदरमुभरेभानिवडपदै -
रथि सूचितया तव विशदपदैः
तरणिसुता य सरण्या तरसा
तरणलृदमुनापे मडितरसा (रम)
वीक्ष्य दशामथ तत्र रुजमतनुं
याता पातयितुं पयसि तनुं
आरभतावलिरिड गोपाना-
मापतिताधिकवृतिलोपानां (रम)
रुजमजित भवान् निजअन्धुतते-
निरसितुमुरुतनुमृदन्यगतेः
नतजनअन्धो पशुपालमणो
विगलितअन्धो निपपात कृणो (रम)
(समः पशुपजनः = सर्वो गोपलोकः । जन्मं = युद्धम् । अरिदरेत्यादेशकशङ्खाद्विरेभालाञ्छनैरित्यर्थः ।
तरललृदिति डियाविशेषणं बोध्यम् ॥)
पीताम्भरेण रुचिरेण विरोयमान-
स्तिष्ठन् भुजङ्गपतिमूर्धनि भेजिषे त्वम् ।
आलांशुमालिकरजालविराजमान-
नीलायलाग्रप्रभ(ग्रभ)वबालतमाललीलाम् ॥ ८२ ॥

काम्बोदरिरागोरा गीयते । पञ्चारिताणेन वाधते ।

भोगनाम्नि नटनमकृत
रङ्गसीम्नि मछितरत्न-
दपिधाम्नि विबुधविसर-
वक्षिकं भवान्
पल्लवम् ।

कृष्ण राम कृष्ण राम कृष्ण राम कृष्ण राम
कृष्णराम तव तु नटनमधिकमोहनं (कृष्ण)
पादकमलकलितकनक-
पादकटकनिनदवलय-
नादकमनपाणिकमल
ताणमोहनं (कृष्ण)
थारुनिछितयराणानिनि
ताणसदृमभिलविबुध-
जालमधिककुतुकमकृत
वाधवादनं (कृष्ण)
द्वैवतानि वियति विविध-
यौवतानि विदधुरधिक
मोदितानि मधुरमधुर-
गीतकानि ते (कृष्ण)
द्वैवपरिषदजित कुसुम-
माववर्ष पशुपवितति-
राजधर्ष नुनुवुरपि य
तापसर्षभाः (कृष्ण)
श्रान्तबन्धगाणितलणित-
कुन्तलान्तलसितयलित-
पिञ्छकान्तमधिकतरण-
मकरकुण्डलं (कृष्ण)
शर्मकारिधुसृष्टातिलक-

कर्मडारिनिटिलनिलय-
 धर्मवारिमिणितलुणित
 निर्मलाणकं (कृष्ण)
 कञ्जकदनकम्रवदन-
 मञ्जुविस्तनन्दमित-
 कुन्दसमितमन्दसित-
 कन्दसुलाणितं (कृष्ण)
 तरणतरणधन्यडार-
 मिणनलणितवन्यदाम-
 वडनसुभद्रुमन्यमान-
 भाद्रुविवरकं (कृष्ण)
 स्थानयलितकमनकनक-
 सारसनकनिकररुचिर-
 सारकपिशवसनमुदित-
 किङ्किणीरुतं (कृष्ण)
 उरगशिरसि विलसदरुण-
 मणिकविसरविसृतकिरण-
 निकरमिणनकमनयरण-
 नणिनयुगलकं (कृष्ण)
 नर्तनेऽत्र ललितनणिन-
 पत्रनेत्र सजलजलद-
 मित्रगाव(त्र)मयि तवाति-
 मात्रमावभौ (कृष्ण)
 सन्नतं य सन्नतं य
 सन्त्यजन् कृष्णं भवान्
 (वन्यदाम = वनमाला ॥ सारसनकं = कटिसूत्रम्) ॥

समुन्नते समुन्नते
 समुन्ननर्त य (कृष्ण)
 यद्भदेव वसनमणित
 पदद्भ(द्भ)येन पयसि तमिड
 तद्भदेव परिममर्द

સ ચ રજો જહૌ (કૃષ્ણ)
 અખિલવદનવિગળદસૃજ-
 મધિકવિવશહૃદયમનઘ-
 મજિત તદનુ કૃષિનમતનુ-
 વિનયમતનુત (કૃષ્ણ)
 અહિરયં તુ વિદિતમન્ત
 રથ ભવન્તમસ(મ)રભૃન્દ-
 પરમવન્દઘ(ન્દ)મયિ મુકુન્દ
 પરમવન્દત (કૃષ્ણ)

સન્તાપશાન્ત્યૈ હૃદયેષુ ધન્યૈઃ સન્ધાર્યમાણં વિસૃતોરુસારમ્ ।
 ભદ્રશ્રિયં ત્વાં ભુજગેવ(શ્વ)રોડયમવેષ્ટયદેવ તદેવ યુક્તમ્ ॥ ૮૩ ॥

(યદ્દદેવ વસનં = વસ્ત્રં યથા । રજોત્ર = રજોગુણઃ પરાગચ ॥

(૮૩)ભદ્રશ્રિયં -મડ્ગલકરલક્ષ્મીય(યુ)તં, ચન્દ્રનતરું ચ ॥)

વ્રજભુવિ વનિતાનામન્વહં જીવનાશા-

વહમહહ ભુજડ્ગં ત્વાં ભુજડ્ગાધિપો યત્ ।

પરમભયવિધાને પ્રોધતં દેહભાજાં

વિશસિતુમદશદ્ દ્રાગચ્યુતૈતચ્ય યુક્તમ ॥ ૮૪ ॥

ધન્યા નાગેન્દ્રકન્યા વરમતિવિધુરં મૂર્ધ્નિ પાષ્ણિપ્રહારૈ-

દૃષ્ટ્વા પુષ્ટાધયોડય ત્વરિતમુપગતા લિપ્સવો ભર્તૃભિક્ષામ્ ।

ત્વત્પાદાબ્જે પતિત્વા પ્રણતિધરજગત્પારિજાતાયમાને

હસ્તાવસ્તોકભક્ત્યા શિરાસ(રસિ)મુકુળયન્ત્યોડમુમસ્તોષત ત્વામ્ ॥ ૮૫ ॥

સૌરાષ્ટ્રાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

વિરચિતશમલે સમુચિતમયિ તે

વિકૃલિતસલિલે શમનં દયિતે

એતદનુગ્રહ એવ હિ જાતં

પ્રાપ્તવતોડસ્ય ભવત્પદ્જાતં

પલ્લવં

જીવિતનાયકજીવિતદાનાત્

ઈશ ધા(દયા)વશ જીવય દીનાઃ (જીવિ)

((८४)भुजङ्गः = विटः । परमभयविधाने इत्यत्र परं, अभयविधान इत्यपि छेदः । श्रवणाशावळ इत्यस्य श्रवणाभिलाषकर इति आर्थः ॥)

भलजनदमनो निजभवतारं
 इलयसि कुशलततेरवतारं
 अलभत तव पादरजोऽद्य वरो
 यदर्थं जननवतामजनि वरो (श्रुवि)
 पावनपादरजोऽजित भजते
 यो भुङ्गतरसुकृतवशादज ते(वशदतामजते)
 वाञ्छति न दिवं स भलु सुजन्मा
 माधव तदयं जयति सुकर्मा (श्रुवि)
 तव पादरजो जलदाधिनिधौ
 गणदवधौ शिव शिव भवजलधौ
 मुद्गुरुन्मज्जति मज्जति नूनं
 क्वचिदपि तरति न स तु पुनरेनं (श्रुवि)
 मायादिव्यत्रिभुवनमहिततोरिड मूलं
 भवति भवाननुपमसुभमूलं
 अतिवितताजित वृतिरपि य भवान्
 स्वरमरुदपि भङ्गकरोऽस्य भवान् (श्रुवि)
 नयनाम्भुजयुक्तेन तु पिभतां
 तव उपरसायनमिड जगतां
 भाग्यलताङ्गलमपयेणिमतां
 भजति किमंछोऽदनडेणिमतां (श्रुवि)
 अलमिड न वने योगिजनोऽयं
 किमु तव नवने भोगिजनोऽयं
 मुदितः स्वयमेव जवादधि तं
 मोयय शोख्यामिमं नो दयितं (श्रुवि)
 अनुकम्पालय नो विवशाना-
 मनुकं पालय शोकवशानां
 विलसद्विभुममुमतिविवशेडं
 विलसद्विनयं विमृदितदेडं (श्रुवि)
 सकृदपराधं निजजन विडितं
 विषडेत मडीपतिरपि मडितं

पतिञ्जवितवितरएतो छि उरे

प्रतिञ्जवय नोऽरुषमपि य उरेः (ञ्जवे)

नारायण नरकान्तक नारक-

पारायणउरयरएसरोजं

मुरउर मुडुरपि नाथ नमामो

मुरउर मुडुरपि नाथ नमामो (ञ्जवि)

(अनुकम्पालय = कृपानिलय । अनुकं = कमितारं १ विलसद्विभुं = सर्पश्रेष्ठम् । “सत्सूद्विषे^१त्यादिना क्विपि विलसदिति सर्पवाचि ।)

दामोदर ते दनुजरिपो जग-

दामोदरते यरएसरोजं

मुरउर मुडुरपि नाथ नमामो

मुरउर मुडुरपि नाथ नमामो (ञ्जवि)

अयं देव स्तुतोऽलम्बि (डीश्व)रममुममुयः सोऽप्यवादीदृढवन्तं

जायैवात्यन्तकोपाकुलमभिलमडीनां कुलं पङ्कजाक्ष ।

त्याज्यो जातिस्वभावः किमु मुरउर मे नित्रडोऽनुत्रडो वा

स्वामिन् कामं विधेयो भणित इति भवानभ्यभाषीत् कृष्णीन्द्रम् ॥ ८६ ॥

भो भो भोगीन्द्र वेगात् प्रविश जलनिधिं नागवैरी न वैरं

मत्यादोत्पन्नत्रिह्ने त्वयि ननु तनुयादेवमादेशतस्ते ।

भक्त्या नत्वाशु भूयोऽप्युपहृतविधिधोपायनानां वधूनां

सार्थः(र्थैः)सार्धं प्रतस्थे प्रति जलधिमसावत्रणीः पुण्यभाजाम् ॥ ८७ ॥

ससर्पं दर्परहितः स सर्प उदधिं विभो ।

सदर्पकवधूपेतः समर्पितमनास्त्वयि (८८)

((८८)सदर्पकाभिः सकामाभिर्वधूभिरुपेतः ।)

काजिन्दी विश्वभोग्यां विदधदपनयन् काजियं नागमेवं

मित्रैः सम्मोदपात्रैः समगत य भवानस्तशैलेन यार्कः ।

गन्तुं ध्वान्तोपरोधाधिकमकुशले बन्धुलोके शयाने

दावाग्निं पीतवान्द्रागिड तु विसृमर(रं)पातवान् बन्धुतां य ॥ ८९ ॥

काङ्डीरैर्जातुं भाङ्डीरकवटनिकटे गोदमानोऽथ गोपै-

र्द्धन्द्वारस्कन्दे प्रलम्भं मुरउर डा(ड)विना घातयित्वाविलम्भम् ।

शैषीकाभ्यं वनान्तं तृणारसनरसाद्युषीष्वेव गोषु

द्रागन्विष्यात्र यातो दवदहनभयात् पालयामासिथ स्वान् ॥ ९० ॥

त्वद्रूपालोकनोद्यत्स्मरविधुरधियो हन्त कान्तं भवन्तं

काङ्क्षन्त्यो गोपकन्या विदधुरथ कणिन्दात्मजातीरदृशे ।

वर्यामार्यासपर्या विधिवद्विड विभो मागशीर्पा(मार्गशीर्षा)प्यमासे

तीरे विन्ध्यस्य वासांस्थथ तद्भ्र(तदव)सितौ रो(रे)मिरे वारिपूरे ॥ ६१ ॥

मन्द(न्द्)मन्दं प्रयातो निभृतमिड भवान् डेलया खेलजाला-

न्यालुत्थारुख्य नीपं कमपि मुभरथ-वेणुमत्रावतस्थे ।

((८८)समगत = समगच्छत । “वा गम” इति डित्वपक्षेऽनुनासिकलोपः । बन्धुतां = अ(ब)न्धुसमूहम् ।

पातवान् = रक्षितवान् । लुग्विकरणस्य पातेरीत्वं न ॥ (६०)गोदमानः = क्रीडन् ॥)

प्रीणाभीतिप्रभोदैरथ विवशधियो मञ्जुवाणीरवाणी-

वार्णी वेणी सुधायाः सरसमिति हरे त्वां य ताश्चाञ्चलाक्ष्यः ॥ ६२ ॥

नादरामगिरागोण गीयते । पञ्चकारिताणेन वाधते ।

खेलजालमभिलमोणशावलोचना

डेलयाशु नयत पेलवाङ्गरोचनाः

सत्यमेव गदितमेतदङ्ग नर्म नो

तथ्य अेव निरतमाकलयत मन्मनो

पल्लवम् ।

युवतिलोकलोभनाकृते मनोगतं

ननु मनोरथं जवेन पूरयामि तं (युवति)

अम्भरेण रक्षितमम्बुनीड भेलना-

दम्भिकार्यनाङ्गलमयलदम्बुजाननाः

अंलसो छि विडननाय रंलसैव मा

संलता विनमत सुभलुमानमनवमा (युवति)

बाल खेलमाडरेड मोलनाकृते

लीलयालमभिललोकविरचितानते

((६२)अवाणीरुक्तवान् ॥)

नन्दगोपकृतवरेण्यपुण्यपरिणते

नन्दसीदृशी छि ते कथाद्द शुभमते (युवति)

व्यापृतं तु निन्दमेतदेत्य गोकुलं

व्यालृतं तु यद्वि विडारलोडुपाभिलं

સદ્ય એવ સ ખલુ પશુપલોકરક્ષકો
 હૃદયરૂપ દુર્વિનીત સાધુશિક્ષકો (યુવતિ)
 સુચિરમાર્ય જીવ વસનમપહૃતં રહો
 વિતર કિમવશીકરોષિ કિંકુરીરહો
 વિવશમુદિતમેતદેષ વિદિતવાન્ ભવાન્
 વિશદમદુલહસનવસનમેવ દત્તવાન્ (યુવતિ)
 યુવતિવિતતિરજિત લજ્જિતાપિ વેપિતા
 મહિતશીતવૈભવેન તીરમાપિતા
 ચલદુરોજકલશગરિમસમ્પદાનતા
 પ્રણયમદનનુન્નમાનસં પદાનતા (યુવતિ)
 સુદુર્લભામત્ર હિ વલ્લવીજને
 રતિં પરામાત્મનિ શુદ્ધતાં ચ તામ્ ।

વિદન્નદાદેવ મુદા તદંશુકં
 તદીયકામાનપિ ચાન્વમન્યથાઃ ॥ ૯૩ ॥

કન્યામ્તા(સ્તા)ધન્યધન્યાઃ સદ્યમનુગૃહીતાસ્ત્વયૈવં પ્રપન્ના
 બી(લી)ક્ષં વીક્ષં ત્રિલોકીજનનયનમનોમોહનાડ્ગં ભવન્તમ્ ।
 ગેહં દેહેન યાતા ભવતિ દૃઢતરં નાથ વિન્યસ્ય ચેતો
 ડિમ્ભૈરમ્ભસ્યયાર્તૈસ્ત્વમથ તરણિજાં પ્રામવાન્ પાર્શ્વમાસૈઃ ॥ ૯૪ ॥
 આપીયામ્ભઃક્ષુધાન્ધૈરયિ વરદ ભવાન્ બન્ધુભિર્યાચિતાન્ધો
 હન્તાલં ભક્તલોલોડપ્યજનિ પુનરપિ દ્રાગલં ભક્તલોલઃ ।
 એતાનૂયે ચ પોતાન્ હરિરયમદનાર્થાત્યમૂન્ બાડવેન્દ્રા-
 નીજાનાન્ વ્યાહરધ્વં દ્રુતમિતિ કથિતાસ્તેડબ્રુવન્નાપ્ય વિપ્રાન્ ॥ ૯૫ ॥

આરાદાસ્તે સરામઃ પ્રસિત ઇહ હરિભો(ભોજ)ને ભોજનેતા
 તીરે સૂરાત્મજાયા મુહુરિતિ કથિતાસ્તેડભજન્મૌનમુદ્રામ્ ।
 પોતાઃ પ્રોદુશ્ચ તત્ત્વામથ સમચકથસ્તત્પ્રિયા નાથતેતિ
 પ્રોક્તાસ્તૈર્વિપ્રભાર્યાઃ પ્રણયપરવશાસ્ત્વાં પ્રપન્ના ધૃતાન્નાઃ ॥ ૯૬ ॥

ધૂળીપાળીનિલીને રુચિરકચભરે લાઞ્છિતં પિઞ્છજાલૈઃ
 ફાલે બાલેન્દુલીલાં કલયતિ તિલકેનાહ્ણિતં કૌકુમેન ।
 કામ્યે સામ્યેન હીને નયન ઉરુદયાવારિણા પૂર્યમાણં
 કાન્તે કાન્તેર્નિધાને વરદ પરિલસત્કુણ્ડલં ગણ્ડદેશે ॥ ૯૭ ॥

((८४)अम्भस्था = पिपासा । तरणिजा = यमुना ॥

(८५)यायितान्धो = यायितात्रः । भक्तमन्त्रम् । षंजानान् = यजमानान् ॥

(८६)भोजने प्रसितः=अशने उत्सुकः ॥)

वत्से वत्सेन रभ्ये विलसितवनमालं य पीताम्भरेण
श्रीणीभिम्भे य संवेष्टितमनुगवरस्कन्धसक्तैकबाडम् ॥

धन्यात्मन्नन्यबाडाघृतकमलमिमाः काणिकाको(डे)णिकारं
रुपं ते रुपयन्त्यो गतनिभिलपरीतापमापन् प्रमोदम् ॥ ८८ ॥

सकलमपि विधूय स्वावलोकैकलोभा-

त्सपदि निजसमीपं सङ्गतानां वधूनाम् ।

समुद्धितमतिगाढं लोक्यन् भक्तिभारं

समुद्धितमतिरेवं मञ्जुलां गामवादीः ॥ ८९ ॥ (वर् गामगादीः)

सामन्तमलहरिरागोण गीयते । अेकताणेन वाधते ।

आगमनं पुनरुद्धितमतीना-

मिदमुच्चितमतीव छि भवतीनां

पल्लवम् ।

स्वागतमथि वनिता भवतीनां

सादरमिड मथि विडितरतीनां (स्वा)(विडितमतीनां)

मथि षलु निभिलजनात्मनि सुकृती

सुमलितभावं वितनान्ति(नोति)कृती (स्वा)

((९८)काणिकाकोणिकारं - मेघजालपरिडासकरम् ।

ततोऽपि सुन्दरतरमित्यर्थः ॥)

अथि तरसैव तरिष्यथ भक्त्या

भवजलधिं कृतविषयविरक्त्या (स्वा)

अधुना सेधत विविधविधानं

विधिना य समापयत वितानं (स्वा)

लब्ध्याप्येवं प्रसादं तव विरडशुया विप्रभा विप्रभार्या

न्त्वा भूयोऽपि कृत्वा त्वथि षलु विगतं मानसं मानसङ्गात् ।

पीत्वा रुपाभृतं तत्सुतरतिभरतोऽलोयनैर्लोचनैस्ता

गत्वा मन्दं प्रपन्ना निजपतिनिकटं विभ्रमा विभ्रमात्ताः ॥ १०० ॥

પ્રાજ્યં સાજ્યં સભોજ્યં સરસમુપહૃતં વિપ્રભાર્યાભિરાભિ-
ભુક્ત્વા મિત્રૈર્ભવાન્ ગોકુલમગમદલં સદુલં સમ્ભ્રમેણ
કો વા તાતોઘમોડયં વ્રજ ઇતિ નિજગાદાવિજાનન્નિવામું
સોડપ્યાચષ્ટેહ વૃષ્ટ્યૈ શરદિ શરદિ શકાધ્વરો નો વિઘેયઃ ॥ ૧૦૧ ॥

જન્તૂનાં તાપશાન્ત્યૈ સ ખલુ શતમખઃ પુષ્ટિતો(ષ્ટિહેતો)શ્ચ વૃષ્ટિં
કાલે કાલે કૃપાલુઃ સૃજતિ મુદિતધીઃ સર્વલોકૈકપાલઃ ।
વર્ષાધીનં નરાણાં સકલસમુપજીવ્યં વિશેષાદિદં નઃ
સર્વા ગવ્યાપિ નવ્યોલપચયમુપજીવ્યેયમાવ્યા પૃથિવ્યામ્ ॥ ૧૦૨ ॥

(સેધત = ગચ્છત ॥ (૧૦૨)નવ્યોલપચયં = નૂતનતૃણસમૂહમ(મ્)। ગવ્યા = ગોસમૂહઃ । આવ્યા = રક્ષણીયા
॥)

ઇદં વયો નિશમયન્મદં બત શમં નયન્ ।

મધોનોડયમધોનાડ્ગમગાદીરજિતાથ તમ્ ॥ ૧૦૩ ॥ (વર્ અધોનાં ગાં)

ભૂપાળરાગેણ ગીયતે ।

ત્રિપુટતાળેન વાદ્યતે ।

તાત હે શ્ણુ મામકં

મતમાદરાધિસાધુ

તોષમેષ ગતો વૃષૈ-

વ હિ વર્ષતીતિ ન સાધુ

પલ્લવમ્ ।

ત્વયિ મમ વિભો વિદિતવેદ્યે

ભણિતિરિતિ કા વા (ત્વયિ)

કાનને ખલુ પાદપાવલિ-

રાદધાતિ સુખેન

પાકશાસનમાનસે

કિમુ સમ્મદં હિ મખેન (ત્વયિ)

મન્મતં તવ સમ્મતં ત્વપિ

કિન્નુ વા ઘટતે હિ

(તૃ(વૃ)ષા ઇન્દ્રઃ ॥)

કિંચનાપિ ચ ચિન્તિતે સતિ

સન્મતે તદવેહિ (ત્વયિ)

સ્થિતિલયોદયમપિ ચ દેહિષુ

विहितकर्मभिरेव
 नियतमीश्वर षड तदनु
 सुतिमात्रतत्पर एव (त्वयि)
 स्वीयकर्मकृलान्यथा-
 करणे कृती न वृषापि
 तात कर्मवशं जगन्ननु
 वर्तते छि सदापि (त्वयि)
 अप्रमाणमदृष्टमादध-
 दत्र कोऽपि य जातु
 न भ्रमेश तदन्यदैवत-
 वन्दनं विदधातु (त्वयि)
 वन्दते यदि मन्धीरयि
 विन्दतीह न कोऽपि
 मङ्गलं परसङ्गमेन स(स-)
 दङ्गनेव कदापि (त्वयि)
 सन्देहगदसङ्घातसंसारकरणीषधम् ।
 साधु येदं वयो मे त्वं सावधानमये शृणु ॥ १०४ ॥

घण्टारमाणवरागोष्ण गीयते । अेकत(ता)णेन वाद्यते ।

अवनिसुरावदिररयि विबुधगणा-
 दपि नियतं त्रिजगति मलितगुणा
 यद्यमगस्त्यो रुषभृषिरितवा-
 न्द्रुषं सुरपतिमपि पातितवान्
 पल्लवम् ।
 ननु तात गुरो गुणवारिनिधे
 विशदोरुयशोगणवारिनिधे (ननु)
 नृपतिं त्रिशङ्कुमिह कुशिकसुतो(तोऽ)-
 ऽमरपातितमुद्गी(दपी)पतदपि तं (वर् उरिवारित)
 तद्गुणनिग्रहयोरवना-
 ववनीसुर एव विबुर्नियतं (ननु)
 द्विज षड् भुवने गुरुरपि य वरो

દ્વિજ ઇહ ભુવને સુહૃદપિ ચ વરો
 (ઉદપીપતત્ - ઉર્ધ્વમગમયત્ ॥)
 દ્વિજ ઇહ ભુવને નિધિરપિ ચ વરો
 દ્વિજ ઇહ ભુવને વિધિરપિ ચ વરો (નનુ)
 દારુમૃદુપલા અપિ વિપ્રજનૈઃ
 કૃતસંસ્તુતયો બત દૈવતતાં
 ઉપયાન્તિ તદૈવ ચ કામદતા-
 મિહ કો નુ વદેદ્ દ્વિજસુમહિતતાં (નનુ)
 તદપર્યાકુલમેષુ હિ કાર્યા
 પરમિહ વર્યા સપદિ સપર્યા
 જગતીહ તુ હેતિભિરભિલસિતે
 દહને હિ જુહોતિ ન ખલુ ભસિતે (નનુ)
 પશુનિવહાવનમિહ પશુપાનાં
 કુલધર્મો ભવતિ હિ સકલાનાં
 અવનમિદં ભવતિ બનાધીનં
 વનમિદમપિ ભવતિ ધરાધીનં (નનુ)
 તદમું પૂજય ગોવર્ધનકં
 પ્રતિદિનમુલપૈર્ગોવર્ધનકં
 (હેતિભિજર્વાલાભિઃ ॥ ધરઃ = પર્વતઃ ॥)
 યવસૈરપિ મોદય ગોપાણિં
 વિવિઘૈર્વિભવૈરપિ ગોપાણિં (નનુ)
 ઇતિ મેડભિમતં તાત મતં મતિમતાં વર ।
 તરસાનુચરેરેતત્તવ ચાનુમતં યદિ ॥ ૧૦૫ ॥

આસ્વાદ્યાસૌ ત્વદાસ્થામલકમલગળદ્વાઝમધૂળીમધૂળીં
 નન્દો નાનન્યમાનો નનુ વચનમિદં વત્સ વિશ્વોપપન્નમ્ ।
 ઇત્યાભાષ્યાયમાધોષ્ય ચ ગમનસમુદ્યોગમુદ્ગેલમોદૈઃ
 સર્વૈઃ સાર્ધં ચ ગોવર્ધનમગમદ્ગં(દગં)માનયન્ સામ્ન(ઞ)જં ત્વામ(મ) ॥ ૧૦૬ ॥

ભક્ત્યા ભક્તેન વિત્તેન ચ મુદ્દિતમનાસ્તર્પયન્ત્રિ (ન્વિ)પ્રવર્યાન્
 વિશ્વોત્કૃષ્ટાનહાર્યાય ચ સપદિ સપર્યાં સ વર્યાં વિતીર્ય ।
 ગવ્યા નવ્યામ્બુતૃણ્યાદિભિરપિ મદયન્ ગોપવામાળકાનાં
 જલૈસ્ત્વદ્વાનલૌલૈસ્તદગમથ પરિક્રમ્ય ચાતો નિકેતમ્ ॥ ૧૦૭ ॥

त्वमपि पशुपमध्ये मोदयन्नास्थितोऽमू-
नपि गिरिवरमूर्धन्याग्नि गोवर्धनोऽडम् ।
स्वयमिति मुडुरुच्यैः प्रोच्य विश्वास्य सर्वान्
समुदथ्(थ)समवापः सन्न सत्रैव पित्रा ॥ १०८ ॥

(गवां पाणिः पऽक्तिः । गोपानामाणिरपि गोपाणिः ।
(२०३)अडार्यः = पर्वतः । गव्या = गोसमूहः ॥)
श्रुत्वा वार्तामथैतामधिकतररजोधूर्णितात्मा स तूर्णं
जानन्नथ्यञ्जसा त्वां शिवशिव शतमन्युः स्वमन्योर्विधातात् ।
तन्वन्निससीममन्युं पशुपशिशुरसौ बालिशः सूरिमानी
वायालो नो विनिन्दत्यल्ल स मडिमा कोऽपि नष्टो नराणाम् ॥ १०९ ॥ (वर् नष्टोऽमराणाम्)
नैतन्मृष्ये ढरिष्ये श्रियममुमपनेष्ये मदं द्रागामुष्ये-
त्यासज्य त्वज्जयेऽसौ प्रज्जभुवि विससर्जशु पञ्चन्यजातम् ।
आरुढो दुर्मदान्धः स्वयमपि मघवा सिन्धुरं सम्मदान्धं
निर्यातो वैरिवक्षोभिद्दुरभिद्दुरदुष्प्रेक्षदोर्दण्डयण्डः ॥ ११० ॥
सङ्कोधं तेन शङ्केण छि सपट्टि विसृष्टेषु पुष्टाभिमानं
सङ्घर्षोद्भूतघोषस्तनितमिषमडासिंङनाद्येऽद्वेषु ।
वर्षत्स्वभेष्वदन्नं विडितसुमडितस्तममदम्भापसारै-
रासारैरातुरा सा त्र(त्र)जपदज्जनता त्वां प्रपन्ना विपन्ना ॥ १११ ॥

माणवगौडरागोण गीयते । पञ्चकारिताणेन वाधते ।

पशुपलोऽकमधिकशीतजातवेपनं
प्रचुरशोऽकमजित वीक्ष्य विवशयेतनं
(१११)सिन्धुरं = गजम् । भिद्दुरं = पविः ॥)
अरुणपाणिंसरसिजेन वीलयतुलं
करुणयातिमसृणधीरधारयोऽयलं
पल्लवम् ।
ऐकशैलवडनमिड तु डिं प्रशस्थ(स्थ)ते
भूरिशैलगडनभुवनवाडकस्य ते (ऐक)
मातरं य पितरमाकुलं य गोकुलं
कातरं य निम्बिलगोपगोपिकाकुलं

સાદરં ત્વમથ તદીયમાપયો વિલં
 સારસં તુ મદકરીવ દધદિહાયલં (એક)
 પોતમેતમજિત સાહસૈકલાલસં
 પાહિમૈહિ વિપદિ પતિતમવશમાનસં
 સ્થેમપદ ભવત્કૃતે ભવાન્ સરોદયા
 પ્રેમવિવશમતિ ચ યાચિતો યશોદયા (એક)
 પ્રેમભારપરવશા હિ પશુપબાલિકાઃ
 ક્ષેમલોલલુદયગોપગોપબાલકાઃ
 ગોધનાનિ પુરુધનાનિ યાધિકાદરા
 વિપ્રસંસદે ધિયાદુરાધિકાતરાઃ (એક)
 શિખરિસત્તમં તુ વામબાહુના વહન્
 સુરભિમર્શનન્ત્વમપરબાહુનાવહન્ (?)
 સરસતરગિરા ચ સકલમાપયન્મુદં
 પ્રથમનિહિતતોડયલોડથ નો પદાત્ પદં (એક)
 પશુપયૂથમમૃતરૂપમધિહૃદં દધત્
 તવ તદમૃતરૂપમમિતમોદમાદધત્
 સુહિતતાં સુરેશસુમહિતાભિવાવહત્
 ન તુ તૃષાપિ ન ક્ષુધાપિ તાપમાવહત્ (એક)
 નિર્વિશક્રુમચલધારિણઃ શ્રમં તદા
 સંવિશક્રુય સવયસોડથ તબ(વ)ગળન્મદાઃ
 સર્વ એવ બાહુમુદનયન્નસમ્મદા-
 સ્તાન્ વિલોક્ય કિમપિ હસિતવાન્ ભવાન્મુદા (એક)
 વોદ્ધમપટુરુઢકપટ ઇહ સહાયલં
 ગોપવટુરયં પતેદ્ધિકમ્પિતાયલં
 એવમુદિતનિન્નનઃ પુરન્દરોડશનૈ-
 ર્દેવ ભૃશમવર્ષયદભિલૈરથો ધનૈઃ (એક)
 સર્વ(મ?)વાસરમિતિ સમહાયનો ભવાન્
 સપ્રમોદવહદયલમપ્રમાદવાન્
 શકમાદમુદિતમક્રમેણ વિહતવા-
 નદ્રિમાશુ મહિતલેડત્ર દેવ નિહિતવાન્ (એક)
 સદ્યો મોમુદ્યામાનૈરહમહમિકયા ત્વં પરિષ્વજ્યમાનો
 નન્દાદૈર્નન્ધમાનો ગૃહમથ પશુપૈરામવાનાર્તબન્ધો ।

तातोक्तत्वन्मडत्वद्विगुणितभङ्गमानानुरागार्द्रगोपं
वंशीनादामृताब्धौ जगदभिलमपि क्षिप्रमाप्लावयस्त्वम् ॥ ११२ ॥

आताम्रातिमनोडराधरपुटे विन्यस्तवंशं मुदा
रन्ध्रव्यापृतकोमलाङ्गुलिदणं साथीकृतास्थाम्बुजम् ।
व्यत्यस्ताङ्घ्रि सविभ्रमोन्नमितवामभ्रूलतं ते स्थितं
चित्ते मे स्फुरताद्विदं मुररिपो विश्वैकसम्भोडनम् ॥ ११३ ॥

शङ्कराभराणारागोण गीयते । यम्पताणेन वाधते ।

मधुरतरमुरणिकानिनमधु रसयतां
प्रमदभरविवशतां लणितगीते
विशदयितुमीश के जगति पुनरीशते
शिव शिव रमापते परमसुभमयाकृते
पल्लवम् ।
मुररिपो तव विभो मुरणिकानिपुणतां
भराति यद्वि कृण्विरो गिरि भजति मयुणतां (मुर)
निभिलजगद्गुपगीतनिरतिशयनिजगीत-
निरवधिकमदमरयोषाकुलं
गणितां कराञ्चलादपि विपञ्ची तदा
किञ्चिदपि नाविदन्मा(न्म)डिततोषाकुलं (मुर)
(अविददिति कथञ्चिद्गुपपादनीयम् ॥)
तृ(दृ?)सतरमत्तगजमस्तकविमर्दने
भङ्गमतिरिद्धरुषमुद्धतपदा
कुम्भिनी पीडयन्नङ्गमुत्तम्भयन्नयरमं
कृतक षव डरिरभादपि तदा (मुर)
किमपि मीलितनयनमस्पन्दनिभिलाङ्ग -
मनुभूतानन्दभरसङ्कुलं
उलपात्रनिडितास्यमुन्नमितकर्णयुग-
मभिलमपि लिपितमिव संस्थितं गोकुलं (मुर)
अधिजानुनिडितनिजमुष्पाणिनयनयुग-
परिडीणयलनमतिभोदाविलं
कीशकुलमीश पुनराशु वनशाभि-

શિખરેષુ નિષસાદ ભૃશવીતનિજયાપલં (મુર)

કિસલયવિહીનોડપિ વિદલોડપિ વિક્લોડપિ

વિસુમોડપિ વિપિનભુવિ વિટપિનિકરો

બાલ્ય ઇવ પલ્લવૈરપિ દલૈરપિ કૃવૈરપિ

મણીવકચયૈરપિ ભવદતિસુખકરો (મુર)

બહુના કિમિહ વેણુકૃજને મોહને

જૃમ્ભમાણે જગતિ નિખિલભુવનૈઃ

ક્રિયમાણકર્મવિરતૈરહો સ્થાણુ-

વદવસ્થિતં ભૂરિતરમોદભવનૈઃ (મુર)

ગોપિકા હિ તવ વંશિકાવિરુતસેવનાકુલિતમાનસા

ગેહતો બહુલવેગતો ગહનમાગતા મહિતલાલસાઃ ।

સાન્દ્રકાન્તિભરચન્દ્રકાન્તતરચન્દ્રકાવતિ નિશામુખે

બાલવાતધુતસાલજાતસુમવાસિતાખિલદિશામુખે ॥ ૧૧૪ ॥

નન્દનં હૃદયનન્દનં પ્રણયમન્દિરં જનિતકૌતુકં

સ્વાપયન્ત્યજિત પાયયન્ત્યપિ પયોધરં મધુરગીતકમ્ ।

તાવકીનવરવંશિકાવિરુતનૂતનામૃતનિષેવયા

ગોપિકા વિધુતબાલકા વિપિનમાપ કાપિ વિવશાશયા ॥ ૧૧૫ ॥

આચરન્ત્યધિગતાદરં ચરણમર્દનં પ્રણયસંયુતા

માતરં ત્વરિતમાતુરામપિ પરા વિધૂય વિપિનં ગતા ।

વ્યાધિતં ક્ષુદ્રતિબાધિતં સુમહિતાધિકં બત પરાભિકં

માનયન્ત્યજિત ભોજયન્ત્યપિ ચ સન્ત્યજન્ત્યયિગતાદર્દિતમ્ ॥ ૧૧૬ ॥

દેવદેવ નનુ દેવનેન નિશિ ખેલને વરતનૂ રતા

કામુકેન વરધામકેન સહ તં વિહાય વિપિનં ગતા ।

નિર્ભરં હિ પરિરભ્ય નિદ્રિતમપાસ્ય કાપિ નિજકામુકં

નિર્ભયૈવ નિશિ નિર્જગામ લઘુ નિર્જરેન્દ્ર પુરુકૌતુકમ્ ॥ ૧૧૭ ॥

આકુલા મનસિજાશુગાવા(વ)લિભિરાશુ કાપિ પશુપાડ્ગના

યાતુમીશ વિહિતાશયા બત નિજાનુકેન કૃતવન્ધના ।

બન્ધમોચનસમીહિનીદમુપલભ્ય ચદ્વદિહ યોગિની

હન્ત સા ખલુ ભવન્તમાપ લઘુ ભાન્તમન્તરવિયોગિની ॥ ૧૧૮ ॥

શ્રોણિભાર ઉરુતારહારમુરસીશ સારસનપાળિકાં

धारयन्त्यधिकधामिका सपदि धाविता पशुपबालिका ।
 अञ्जसैकदृशमञ्जनेन सुभमञ्जती सुतनुरेडिका
 सञ्जगाम वनमञ्जनाम लघु कञ्जनाम सशलाडिका ॥ ११८ ॥
 केशवेश धनपेशले रुचिनिवेशने रुचिरगानिकां
 केशवेश छल कामवेशविवशा निबध्य मणिपानिकाम् ।
 मालतीकुसुममालिकामपि पयोधरेऽधिकमनोहरे
 बालिकाशु पशुपालिका सरसमाप कापि विपिनं हरे ॥ १२० ॥
 मामयं मनसिजामयं मनास(नसि)ज्जवलं मधुहरोऽधुना
 सोढुमक्षमतयोढरागमिड गूढमाह्वयति वेषुना ।
 देवदेव वनमेतदेव यचुरेवमेव विडिताशया
 व्याकुला निषेध(पि)लगोपिका न विदिता मिथो डि भवदाशया ॥ १२१ ॥
 रभ्ये धम्मिल्लबन्धे लसितमतिलसख्यन्द्र(न्द्र)कैः पिञ्छजालैः
 कान्ते दन्तख्येदन्ते मुभरमुरलिकं वक्षसि स्फुरारम् ।
 निस्सीमामं नितम्बे विशदतरपिशङ्गाम्भरेणाम्बुजाक्ष्यो
 व्यत्यस्तं पादयोस्त्वामतिकुतुकमलोकन्त लोकाभिरामम् ॥ १२२ ॥
 बन्धून् सम्भावयन्त्यो गुरुजनमपि शुश्रूषया तोषयन्त्यः
 सूनून् संलाणवन्त्यो वयमपि रमयन्त्योऽपरानार्तव(ब)न्धो ।
 सर्वाश्चाकृष्य नीता वनमयि मुरणीनादमन्त्रेण वेगा-
 तस्मादस्मान् भजस्वेत्यवशमवन्ता मुत्पटे त्वत्पटे ताः ॥ १२३ ॥
 पादाग्रभागविन्ताः पशुपालबालाः
 सौभाग्यगर्वितधियोऽथ विभो विभाव्य ।
 मन्दस्मितातिविलसद्दहनारविन्दो
 मन्दस्मिता वदसि वाममवामयेताः ॥ १२४ ॥ (वर् मन्द स्म ता)

उदारप्यन्तुरागोण गीयते । यम्पताणेन वाधेते ।

स्वागतमुद्यतु सुकृतवतीनां
 साम्प्रतमयि भवतीनां
 यानत छल लघु भेदवतीनां
 शीलितमूढुलगीतीनां
 पल्लवम् ।

લોકવિલોચનલોભનહેળાઃ
 હે ગોપાલમહેલાઃ (લોક)
 આનનલડુધિતપકુજજાતાઃ
 યૂયં જગતિ સુજાતાઃ
 મત્કૃતસુકૃતવશાદભિજાતા
 દૃષ્પથયાતા જાતાઃ (લોક)
 અલમલસમપાસિતધૃતિસારં
 કટિતટકુચકચભારં
 કિમિતિ વ્યથિતં ચરણમુદારં
 નવકિસલયસુકુમારં (લોક)
 ઇહ મમ ભજનકૃતે યદિ યાનં
 તદ્વ્યથિતમુપચિતમાનં
 તદપિ ગૃહાનિત દૂરે નૂનં
 કલતો ભજનમનૂનં (લોક)
 સ્વયમાપતિતા સુમહિતકામા
 કથમિવ ને(હે?)યા વામા
 તદપિ સતીનાં મમ નનુ વા મા
 મતિરિહ સડ્ગેડવામા (લોક)
 પતિચરણપરિચરણમશેષાણાં
 પરિજહદિહ યોષાણાં
 નિપતતિ ભત નિવહોડવિષહાણા-
 મુદરે ખલુ નિરયાણાં (લોક)
 અસદૃશામદૃશં પતિમુરુકોપં
 વ્યસનિનમિતધનલોપં
 અસુભગમપિ જરઠં જળરૂપં
 ન સતી ત્યજતિ વિરૂપં (લોક)
 રતિરિહ વરપુરુષે વનિતાનાં
 પદમયિ પરમસુખાનાં
 સુરુચિરમાવાસમમું ત્વરિતં
 તદયત માન્યં દયિતં (લોક)
 મોહાવિષ્ટા મહેળાતતિરિતિ ગિરમાકર્ણ્ય વક્રોદ્રતાં તે
 હા હા કષ્ટં કરાળા ખલુ ગરળઝરી નિસ્સૂતાદ્યામૃતાંશોઃ ।

किं कुर्मः किं वदामः शिव शिव शरणां कं प्रयामो प्रजामः
कुत्रायं रागभारो हृदयं षडं परं नो जश्चिष्यत्यवश्यम् ॥ १२५ ॥

अवेवं सा चिन्तयन्ती मुरमथन मुहुर्निश्चसन्ती य दीर्घं
गम्भीरेऽम्भोदनादे प्रसरति भुजगीवाकुला दीनदीना ।
मुञ्चन्ती बाष्पधारा भुजमवनमयन्ती लिपन्ती पदा गां
वक्तव्यान्वत्र युक्तान्यनवगतवती दृस्थितात्मैव तस्थौ ॥ १२६ ॥

शेषप्रीणाविषादैरपि विवशाघियश्चाञ्चलाक्ष्यः कथञ्चित्
किञ्चित्संश्रित्य धैर्यं नयनसरसिजे बाष्परुद्धावलोके ।
बाडात्रोणावमृज्य प्रणयपरवशा भङ्गुरैस्त्वामपाङ्गैः
सम्भ्रूभङ्गं सरागं स्फुरदधरपुटं वीक्षमाणा जगुस्ताः ॥ १२७ ॥

छन्दिशरागोऽण गीयते ।

यम्पताणेन वाधते ।

भुवनकमनाकृते तावके पाद-
पाथोजके पातुका मलितकामाः
गदितुमिति किमुचितं नो निम्बिलमपि
विभूयागता उन्त मा सन्त्यजेमाः
पल्लवम् ।
जय जय रमारमण कृपाणभन्धो
जय जय सतां शरणा करुणैकसिन्धो (जय)
अपि कुलचिदिल जगति विजडाति
किमु वारिवाडो छि यातकीरघिकदीनाः
अपि य विसृजेदमृतकिरणो छि डै-
रवाणामिल किमावलीरात्मलीनाः (जय)
आतपादतिपिपासातुरा तटगता
मृगवधूततिरडो भूरितापा
भुवनाघिडारेण कासारकेण यद्वि
वार्यते का गतिः पूरितापा
भद्र शतपत्रसमवङ्गत्र ननु भक्तजन-
मत्र स तु पद्मनाभो यथा वा
भज तथा पुनरिमा वयमिमाभयि सभे

ભત સહેમહિ રુજામિહ કથં વા (જય)
 તદભિનવતારુણ્ય તવ મહિતકારુણ્ય-
 પદપાવિતારુણ્યભુવિ નિષણ્ણાઃ
 ત્વાં ભજામો વિવિધગુણવરેણ્યં
 વિનુ(ન?)તજનશરણ્યં વિષમશરવિષણ્ણાઃ (જય)
 ભવદપાહૃતહૃદાં કિમપિ નો વિચલતો
 ન તુ પદૌ કથમિમૌ મહિતબાહો
 મુરળિવરગાનજામયિ મદનદાહિકા-
 મધરસુધયાશુ નિર્વાપયાહો (જય)
 સુમુખ યદિ વિમુખોડસિ જન એષ દગ્ધતનુ-
 રેત્ય ચ ત્વાં ભવેત્સહલકામો
 ભવવિરોધી ભવાન્ કિં ચાયમપિ પશ્ચ(ગ્ચ)-
 સાયકો જાયેત વિક્લકામો (જય)
 સુદતીનામુદિતમિદં રુદતીનામથ નિશમ્ય રમ્યતનો ।
 કરુણાકર સપદિ ભવાન્ કરુણાકુલધીરભૂદ્ધિભો નિતરામ્ ॥ ૧૨૮ ॥
 આભીરીણામાશામાભીક્ષ્યાદર્થિતામભિપ્રાતુમ્ ।
 આભી રસેન વિરહાદાભીરુભિરચલદચલહૃદય ભવાન્ ॥ ૧૨૯ ॥
 ((૧૨૯)અભિપ્રાતું = પૂરયિતુમ્ ॥)
 મન્દરણન્મગ્જીરો મન્દસ્મિતસુન્દરાનનેન્દુરગાત્ ।
 નન્દજ ચલવનમાલો નન્દન્મુદિતાભિરથ યમુનામ્ ॥ ૧૩૦ ॥
 ગોપીભિરુત્તરીયૈરાકલ્પિતસંસ્તરો નિષણ્ણા ઇહ ।
 આત્મારામોડપિ ભવાનારબ્ધ્યાભિઃ સમં તદા રન્તુમ્ ॥ ૧૩૧ ॥
 લલિતૈઃ કેળીલપિતૈર્લસિતૈર્હસિતૈશ્ચ ચુમ્બનૈઃ કમનૈઃ ।
 કૃતમોહૈરુપગૃહૈરપિ તાસુ તદોદજૃમ્ભયો મદનમ્ ॥ ૧૩૨ ॥
 અતિકમનાદુરુજઘનાત્રીવીં નાવૈન્નિતાન્તવિશ્વ(શ્વ)થિતામ્ ।
 કુચયુગળાદપિ ગણિતાં લણિતાં વનિતાજનોડપિ કગ્ચુણિકામ્ ॥
 ભવદર્પિતદન્તપ્રણમાણ્ડનલાભેન કાપિ ગોપવધૂઃ ।
 ઇતરં મણ્ડનવૃન્દં નિનિન્દ નિતરામનિન્દનીયમપિ ॥ ૧૩૪ ॥
 કલશપયોધેરુદિતં ત્રિદશગણાયાદિશોડમૃતમકામઃ ।
 અધુના પુનરધરામૃતમાપીયાસાં સ્વયં ન તૃમ્હોડભૂઃ ॥ ૧૩૫ ॥

प्रमदापादितमुद्ययद्रागभरादधिकरुचिरमाश्लेषम् ।

प्राप्य यथेष्टितममुना मुमुद्रे जगटेकनाथ ले भवता ॥ १३६ ॥

((१३१)आरब्ध = आरब्धवान् ॥ (१३२)उपगूढ = आलिङ्गनम् ॥ (१३३)नावैत् = नाजानात् (१३६)मुमुद्रे ।
भावे लिट् ॥)

सुतनूनां या सङ्ख्या स्वतनूमपि तावतीं भवान् कृतवान् ।

मञ्जुणकुञ्जगृहादिषु मन्दमुपानीय ता अतारमयत् ॥ १३७ ॥

मयि मयि मायाविकलं विलीयतेऽमेयरागभरतोऽयम् ।

एति मद्भरमपनेतुं द्रुतमथ तासां तिरोदघाथ विभो ॥ १३८ ॥

अद्वैतानन्दसिन्धुविति सपदि निपात्याङ्गनाः स्वावलम्बाः

कान्तारेऽन्तर्हिते त्वय्यथ मद्दरुहितां गूढमाधाय राधाम् ।

मग्नशास्ताः श्रुत्या त्वां निगमलुदि निगूढं भ(व)ने मार्गयन्त्यो

वार्तामार्तैकबन्धो तव य तरुलताः प्रश्नयन्त्यो विधेरुः ॥ १३९ ॥

नादराम(मा)गिरागोरा गीयते । अेकताणेन वाधते ।

त्वमशोक निशामय शोकवशा

ननु शोकविनाशन नो विवशाः

कपिशङ्कुलं कमनीयांसं

किमलोकय एतु कमपि पुमांसं

पल्लवम् ।

यदि स तु दृष्टो वद अत वार्ताः

द्रुतमयि श्रुवय नो भृशमार्ताः (यदि)

((१३९)निगमल(ङ्)दि = उपनिषदन्तरे । प्रश्नयन्त्य एत्यस्य द्विकर्मकत्वं चिन्तनीयम् ॥)

तावकनवकिंसलयमृदुलाभ्यां

थारुतरामलपदकमलाभ्यां

विचरणापर एतु निरुपमडेणं

विपिने विवशितनिषिलमडेणं (यदि)

परिमणपरमनिकेतन गडने

ननु केतक कोऽपि युवा गडने

भवतालोकि किमतिकमनीयो

બહુસુકૃતવશાદિહ મહનીયો (યદિ)
 તાવક મઞ્જુળ નવમઞ્જરિકા-
 મઞ્જુતરાભોગવિભઞ્જનિકા
 પ્રસૂતાતિરુચીભરરમણીયા
 પ્રસૂતાયુગળીહ હ હ યદીયા (યદિ)
 કૃતમાલ સખે મદનસમાનં
 ધ્યુતિજાલનિઘે નિરવધિમાનં
 કમપિ યુવાનં કળમૃદુગાનં
 કિમુ લોકિતવાનસિ લસમાનં (યદિ)
 મહતિ યદીયે જઘનેઽતિઘને
 મનસિજભવને ભુવને કમને
 (લસમાનમિતિ ચાનશિ રૂપમ્ ॥)
 પરિહિતમમ્બરમતિકમનીયં
 ભવદીયમણીવ(ચ)કરમણીયં
 ચલદલવિલસિત કોઽપિ ચ પાકો
 નનુ ચલદલ સુચરિતપરિપાકો
 નિખિલદૃશાં નિરવધિસુકૃતવતા
 કિમલોકિ વને વિજને ભવતા (યદિ)
 ભવદીયામલદલતુલનીયં
 જગતીહાધિકતરકમનીયં
 યુવતીજનમાનસમદનીયં
 જગતીપદમુદરં હિ યદીયં (યદિ)
 સુપલાશ પલાશક ચપલાશં
 વિસૃતચશોવિશાદિતનિખિલાશં
 કમપિ ભવાન્મુખવિજિતકલેશં (યદિ)
 પુરુષં કિમલોકત સકલેશં
 લલનામાનસવિચલનમૂલે
 લળિતે હિ યદીયે ભુજમૂલે
 નવનવરેખાવિલસિતસમિતા
 તવ મુકુળવરૈ રુચિતતિસમિતા (યદિ)
 (મણીવકં -કુસુમમ્ ॥ ચલદલોઽશ્ચ્ચઃ ॥)
 કુરવ(બ?)કલતિકે કુસુમવિલસિતે

परिमणभरिते किमु दृशमयि ते
 छल कोऽपि युवा शिशिरीकृतवान्
 जनममुमधुना विधुरीकृतवान् (यदि)
 तव कोरकनिकरैरधिकमलो
 तुलनामयते जननयनमलो
 जगतील यदीयो रदनिवलो
 रुचिरतरामलरुचिनिकरवलो (यदि)
 सप्ति कमलिनि कमनविलासवती
 ननु लोकाविलोभिविलासवती
 पुरुरतरसुषमं त्वमदृष्टवती
 परमं पुरुषं किमु दृष्टवती (यदि)
 तव नवदणदणिता भुवि सारा
 दृगिल यदीया विजितविसारा
 परिधुतयुवतीततिधृतिसारा
 मलितरुचीभरममितमसारा (यदि)
 कुवलयवन ननु कुशलं भवते
 कुवलयवर छल कोऽपि युवा ते
 (नयनमलः = नयनोत्सवः ॥ विसारो मीनः ॥)
 सविधं किमितो मद्यन् लृद्यं
 सजलपयोधरपरमसुलृद्यं (यदि)
 तावकसुषमामनुलरमाणो
 भावकजनयेतसि रममाणो
 जगति यदीयो धनचिकुरभरो
 लसति मलीयो धनरुचिरत(भ)रो (यदि)
 अवं पृच्छन्त्य अेता विविधतरुलताः सञ्चरन्त्यो वनान्ते
 दृष्ट्वा पुष्टाधिभारां गदितनिजदशां तां पुरोधाय राधाम् ।
 सर्वाः समाश्रपुत्रीपुणिनमुपगता रंलसा संलतास्ता-
 स्त्वञ्चेष्टास्त्वन्मनस्काः सिततरसिकताविष्टरेषूपविष्टाः ॥ १४० ॥
 पादौ तौ लणितौ सरोजलसितौ ज्दधे य ते भन्धुरे
 ज्दधाले भलु केडिकलठविजये ते जानुनी यारुणी ।
 उरु तौ मलितौ य तत् कटितटं व्यालम्भिपीताम्भरं

वत्सं तद्गनमालभारि विपुलौ भोगोपमौ तौ भुञ्जौ ॥ १४१ ॥

वक्त्रं नेत्रमहोत्सवो ननु य तत् सम्मोहनं तत् स्मितं

तद्गन्धूकनिभं तु दन्तवसनं कान्ता छि दन्ताश्च ते ।

((१४०)सामाश्रयुत्री = यमुना ॥ (१४१)छटकेषीकामालानां चिततूलभारिष्विति दूरस्वे मालभारीति उपम् ।

(@@P@@लेखसे येष्-ओरु @@व्@@अस् नोत् ख्येअरु)भोगः = सर्पकायः । (१४२)दन्तवसनमधरः ॥)

गाएडौ तौ मणिङ्कुण्डलाञ्चितरुचौ नासा य सा भासुरा

नारीणां स्मरणोऽपि धैर्यंहरणे ते दीक्षिते येक्षणे ॥ १४२ ॥

शिल्लीना जगतां विलोकितवतां शिल्लीमतली य सा

इलं तत्तिलकोपशोभि नितरां ते कुन्तला मञ्जुलाः ।

लोकक्षोभकरीड सा य कभरी पिञ्छावलीवाञ्छिता

सा कान्तिः सजलाम्बुवाडसुषमासंछारिणी छारिणी ॥ १४३ ॥

वाणी मानसछारिणी नवसुधावेषी य सा शृण्वतां

सा लङ्गी गमने निकामकमने रम्या य सा नर्मगीः ।

गूढापाङ्गनिरीक्षितं शिवशिव त्रैलोक्यविक्षोभि तत्

मारोन्मादविधायि वेणुरणने तत् कौशलं पेशलम् ॥ १४४ ॥

लावण्यं तदवर्णनीयमपि तदा(द्वा)क्षिण्यमव्याहृतं

नैपुण्यं तदशेषकर्मसु य तत् कारुण्यमव्याजकम् ।

तारुण्यं लुवनैकछारि डिमपि प्रोद्भिन्नमङ्गेषु तत्

प्रावीण्यं जनरञ्जने तद्विड तथ्यौचित्यमत्यद्भुतम् ॥ १४५ ॥

सा स्त्रीणां वृद्धयङ्गमा सुभगता सौजन्यमुद्रा य सा

सा वा लन्त सुशीलता मधुरता भावज्ञता प्राज्ञता ।

((१४३)चिति भुङ्क्षौ लीना ॥)

स्मारंस्मारमहो मुहुर्मुहुरिति त्वय्येव तासां तदा

लीनं नूनमभूदलं ननु हरे येतो छि येतोहरे ॥ १४६ ॥

इति भवति सकामं लीनचित्ता निकामं

विदधुरपि विलापं ता हरे भूरितापम् ।

तव सपदि वियोगाद्याकुला वीतभोगा

मुरमथन मडेला व्याधुताशेषडेलाः ॥ १४७ ॥

क नु भवानिमा दासिका रथा-

द्व्यसनसागरे पातयन्नयात् ।

सकृदपीश ते दर्शयाननं

नगिनलोभनं लोकमोहनम् ॥ १४८ ॥

कुयकुशेशये कर्कशे भृशं

पदपयोरुहं नाथ तेऽनिशम् ।

मृदु निवीयते तेन कानने

यरसि हा कथं कष्टकायने ॥ १४९ ॥

अधरशीथुना तेऽधुनातुलं

विजडि नो विभो मन्मथानलम् ।

((१५०)शीथुर्मधु । विजडि = नाशय । सुधाकिरा -अमृतवर्षिणा । गोपिकागीतस्थायानुकारि गीतकमिदं ।)

व(श्रव)णामेकयापीश नो गिरा

शिशिरयाचिरात्त्वं सुधाकिरा ॥ १५० ॥

अधिकमाधुरीलोभनोदिते

सकलकामिनो(नी)मोहनाकृते ।

कुटिलमानसेन त्वया दया- (वर् त्वयाद्यं)

सरणमानसा वञ्चिता वयम् ॥ १५१ ॥

विलुठतीरिमा भूतलेऽवशं

दृढशुया विमूढाशया भृशम् ।

सुभय धैर्ययौर्धैकदीक्षितै-

रुरुद्योक्षितैर्नो निरीक्षितैः ॥ १५२ ॥

श्रसितमारुतापातवेपिते

नयनवारिडारैकभूषिते ।

मनसिजनलेनातितापिते

कुरु पयोधरे पाणिमीश ते ॥ १५३ ॥

लृद्यदारणं तापजृम्भणं

विद्य(द्य)डिश्र(ञ्च)न त्वं य दारुणम् ।

((१५१)अधिकमाधुरीलोभनी उदितिरुक्तिर्यस्य तत्सम्बुद्धिः ॥ (१५३)विद्य = निर्दय ॥)

कलय थापले नाथ कारणं

विनयवारणं धैर्ययोरणम् ॥ १५४ ॥

तव तु नो दया मानिनीकुले

भवतु जातुचिन्नेदिनीतले । (वर् भवति)

યદિહ પૂતના ભૂરિસૌહૃદા

બત હતાપિ તે સ્તન્યદા મુદા ॥ ૬૫૫ ॥

ચિકુરજાલકં મઞ્જુપિઞ્જકં

રુચિરહાલકં મઞ્જુળાળકમ્ ।

ધૃતિવિમોચનં ચારુલોચનં

કપ(મ)લભઞ્જનં લોકરઞ્જનમ્ ॥ ૧૫૬ ॥

મકરકુણ્ડલં ગણ્ડમણ્ડનં

વદનમણ્ડલં તાપખણ્ડનમ્ ।

અધરમાધુરી બન્ધુરામલં

વિજિતકમ્બુ તે કન્ધરાતલમ્ ॥ ૧૫૭ ॥

પૃથુનિરન્તરં સે ભુજાન્તરં

ભુજભુજ્ગમં કાન્તિદન્તુરમ્ ।

((૧૫૭)કન્ધરા = ગ્રીવા)

જઘનમણ્ડલં કામમન્દિરં

કપિશવાસસા ચાતિસુન્દરમ્ ॥ ૧૫૮ ॥

કરભચારુ તે ચારુગૌરવં (?)

ચરણપલ્લવં ધૂતપલ્લવમ્ । (વર્ ચરણતલ્લજં)

અજિત બન્ધુરાં ગાનમાધુરીં

વિજિતસિન્ધુરાં યાનચાતુરીમ્ ॥ ૧૫૯ ॥

સકલમેવ સઞ્ચિન્ત્ય સન્તતં

હૃદિહ નોડતિસન્તાપસન્તતમ્ ।

ભજતિ ચન્દ્રકાન્તોદયન્મહો-

મિળિતચન્દ્રકાન્તોપમામહો ॥ ૧૬૦ ॥

અકરુણાવશેડપીદૃશે જને

તવ પદામ્બુજૈકાવલમ્બને ।

કપટનાટકે પાટવં હરે

પ્રથયસે કથં મન્મથાતુરે ॥ ૧૬૧ ॥

જય જયોરુકારુણ્યવારિધે

જય જયોરુલાવણ્યવારિધે

જય જયોરુવિજ્ઞાનવારિધે

जय जयोरुसम्मोडवारिधे ॥ १६२ ॥

भवति येदृया तेऽतिपीडिते

भवति नोऽपि येदृमक्तिरीडिते ।

वपुरिदं मनोमोहनं मना- (वर् मनोमोददं)

गधिकशोभनं दर्शयाधुना ॥ १६३ ॥

एति विलाप्य ता दीनमानसा

भवदवेक्षाणे भूरिवालसाः ।

पुरुदयानिधे माधवाभवा

रुरुदुरुच्यकैरव्युताकुलाः ॥ १६४ ॥

गोपीनां विविधं विलापमधिकं रम्यं निशम्यार्द्रधी-

लोकानन्दन सुन्दराङ्गलतिको मन्दस्मितार्द्राननः ।

कान्तारान्तरतो मुरान्तक भवानाविर्भूवाग्रतो

श्रुमूतोदरतो यथामृतकरो व्याश्रुम्भयन्मन्मथम् ॥ १६५ ॥

पुरः प्रादुर्भूतप्रचुरकरुणासार्द्रनयनं

प्रसन्नास्याम्भोजं प्रसवशरमोडावडतनुम् ।

प्रदृष्टा दृष्ट्वा त्वां युगपदजितोत्तस्थुरभवाः

प्रपन्ना श्रुवं स्वं द्रुतमिड मृता माधव यथा ॥ १६६ ॥

प्रसर्पन्निश्वासाभिधनवनभस्वत्प्रियसभे

प्रदीप्ते विश्वात्मन्विरडडडने तापगडने ।

((१६५)उपमात्रालङ्कारः ॥ (१६६)प्रसवशरः - कुसुमभाणः ।

उत्तस्थुयुगपत्सर्वास्तन्वः प्राणामिवा-

गतमिति श्रीमद्भागवतम् ।)

कृतापाता गोपीरनघ लघु गोपायितुमनाः

कटाक्षैराकृष्य प्रमदजलधौ प्राक्षिप धमाः ॥ १६७ ॥

तदा काचिद्भवाला प्राणयभरसन्ना द्रुतमिता

प्रसन्नासन्नं ते किसलयमनोज्ञं करतलम् ।

गृहीत्वाम्नाय स्वे कुचकलशमध्ये निदधतो

विराजद्रोमाञ्चं विरडजुरुञ्चं उन्त विजडौ ॥ १६८ ॥

विधूयेमां ड़ा मां वनभुवि विधूतार्थयरितं

वधूमन्यां धन्यां सरसमनुभोक्तुं भत गतः ।

स्मृशेत् का वा धूर्तं शठतरमते त्वामिति रुषा
उरे पश्यन्त्यन्या परुषमतिदूरे स्थितवती ॥ १६८ ॥

सुधाशुभं शुभं त्रिजगदभिःशुभं तव मुदा
दृशापीयापीय प्रणयविवशा कापि वनिता ।
निधायान्तः स्वैरं पुनरिदमनुध्याय निभृतं
स्फुरद्भ्रमानन्दा भत मुकुण्ठिताक्षी स्थितवती ॥ १७० ॥

भुजाकाण्डं कान्तं तव भुजगभोगातिसुभगं
परा काचित् कण्ठे प्रणयतरणा वोष्टे(वेष्टि)तवती ।
(१६८)सन्ना=कन्ता(कान्ता)

निरुन्धानेवासून् कथमपि धियासनतिरयात्
स्वकीयान्नाणीकाशुगविशिष्यपातेन विवशा ॥ १७१ ॥

मनो मे त्वं मुष्णन् क्व नु कितव कृष्णान्तरदधाः
क्वश्चिन्धोरो दृष्टो यदि सपदि दृश्यो छि नियतम् ।
उदीर्यैवं दाम प्रणयतरणादाय कुरणा-
दराणापाङ्गी काप्यकृत कृतभन्धौ तव भुजौ ॥ १७२ ॥

अहो मां रागान्धां वनभुवि विधूयाशु गतवान्
भवान् व्याजेन त्वां कितव कथयित्वा तु विपिने ।
विधूयाहं यामि व्यसनमिह जानातु विरडे
निगद्यैत्य त्वन्यान्तर्हिततनुवतास्थात्तरुतटे ॥ १७३ ॥

वयः श्रुत्वा तत्तादृशविशदरागातिविवशं
वधूनां साधूनां प्रणयकललात्यन्तसुभगम् ।
स्वनाथानामासामथ सपदि कोपं व्यपनयन्
गिरं प्रेमावेशादभिदधिय नाथातिमधुरम् ॥ १७४ ॥

सौराष्ट्ररागेशु गीयते ।

यम्पताणेन वाद्यते ।

आभीरिका नियतमापूरये निभिल(ल-)
माशासितं मनासे(नसि)यदिल लोडे ॥

((१७३)अस्थात् = स्थितवती । लु(ल)ङ्गि शुभम् ।)

आशु भृशमडितमिह शोकमयि लृष्टि जडित

तोषमपि भजत गतसकलशोके
 पल्लवम् ।
 कुसुमशरशरनिकरजनिभङ्गं
 शिशिरयत मृदुलसितसुधया मद्भङ्गं (कुसुम)
 अनुवृत्तये तु मयि येतसो नियत-
 भिदमाहितं मुनिभिरपि दुरवलोके
 अतिकरुणार्द्रयनिभि(मिम)मतिकठिनार्द्रय
 धति भत डिमपि कलयत न युवतिलोके
 आलोभनीयसुषुमालोकनीयवपु-
 रालोकनादिडाशु भवतीनां
 आकुलं भवति भत मानसं नियतमयि
 मामकं महिततरशुभवतीनां (कुसुम)
 अपि यामिनीशकरभृशराजिनीषु
 मदभरदायिनीषु रजनीषु नूनं
 अधिकरसमनिशमपि परिरमत विविध-
 मपि विपुलतरपुणिनभुवि विरलडीनं (कुसुम)
 (परिरमत “व्याङ्परिभ्यो रम” धति परमैपदम् ।)
 निशम्येदं रम्यं निरवधिकरागं निगदितं
 निरातड्रैरैर्निरतिशयसम्मोदविवशैः ।
 वधूलोकैः साकं सरससरसां रासविडतिं
 विधातुं प्रारब्धाः प्रलितमतिरासां सुचरितैः ॥ १७५ ॥

६९५कम् ।

नद्धा कलापतात(तति), रद्धा सप्तीभिरथ, अद्धादरं थिकुरजाले ।
 नवरुचिजटाले ननु विमलकाले नमदमरवरनिकर रुचिरतरमपि तिलकमरथि तव भसण (न)कुललसदणकमाले ॥
 तारं मनोज्ञरुचि, धारं भवानुरसि, डारं धधौ भुवनसारं, तरणरुचिभारं ततजघनभारं तरुणतरतरणिकरमदविसरडरण-
 परकपिशतरवसनवरलभि(सि)तमकृतारम् ॥

आलायुगे विडितमाडावने रथितडाडारवे रिपुततीनां अडुमणिनिवीनां अडणरुगडीनां वलयततिमधित
 वरकटकमपि य रणभुवि जयति वपुरिदमजित गतिरिड यतीनाम् ॥

नाणीयसीं तदनु वेणीं अबन्धुरलमेणीदृशो विशदयेलाः

नतसुरमडेणा नयनडरडेणा नरकडर वलयवरनिकरमपि कटकमपि पदकटकमपि य धधुरतिमधुरशीलाः ॥

((૧૭૫)પ્રારબ્ધાઃ = આરબ્ધવાનસિ ॥)

યોષાકુલે વિપુલતોષાકુલે વિમલભૂષાકુલે વલયચારે

યુવયૃતિવિદારે યુવતિમદહારે યુગળમપિ યુગળમુભયત ઉદિતરુચિરુચ ઊપરચિતસુભદ્રુવપુરિહ ખલુ વિહારે ॥

રાધાભિધામધિકમાસાદિતામલવિલાસામિમાં વિહૃતિકાન્તે રતિરમણકાન્તે રતિરચિતકાન્તે રભસગતકલહરતમુનિરમિતમુપ(મુ)
પુનરજિતભૃશમહિતસુરપટલિકાન્તે ॥

રાગાન્ન(દમ)ત્યંતતિરાગાત્ પ્રિયાભિરનુરાગાકુલાભિરનુયાતા

રથભરપરીતા રસવશહરીતા રજનિકરનિભવદન તવ મહિતતરચરિતનુતિનિરતભૃશમુદિતમુનિતતિપરીતા ॥

જલ્પૈરિહેશ કિમનલ્પૈઃ સુરૈરધિકદર્પોર્વિયદ્ વૃતમશેષૈઃ જનિતપુરુતોષૈર્જવરચિતધોષૈર્જનનહર તવ
વિહૃતિમહિતમહમિતરસભરિતમનુભવિતુમમુમતિકુતુકપૈઃ(પોષૈઃ) ॥

ઘણ્ટારાગેણ ગીયતે । પચ્ચકારિતાળેન વાદ્યતે ।

પાણિકમલતાળમિળિતપાદપાતને

પાદકટકહેમવલયનાદમોહને

પલ્લવમ્ ।

ગોપલોકપુણ્યપરિણતેડતિમોહને

વાસુદેવ લેસિથેહ રાસખેલને (ગોપ)

કમનકનકસારસનકનિનદલોભને

તરળતરળતારહારનિકરશોભને (ગોપ)

સરસમંસલમ્બિમૃદુલકમ્પકરતલે

ચલિતકુણ્ડલાભિરામગણ્ડમણ્ડલે (ગોપ)

વદનલસિતધર્મસલિલબિન્દુજાલકે

રુચિરચિકુરભારગણિતકુસુમમાલિકે (ગોપ)

મધુરમધ(ધુ)રગણિતવેણુનાદબન્ધુરે

વિવિધવિબુધવાદ્યતાળમેળસુન્દરે (ગોપ)

તદનુ મૃદુલહાસી વેણુનાદાપહાસી

મધુરતરમગાસીરુઢરાગૈર્વિલાસી ।

પશુપયુવતિજાતૈરીશ સાકં સુજાતૈઃ

પુરુસુકૃતસમેતૈર્ભૂરિસમ્મોદમેતૈઃ ॥ ૧૭૬ ॥

डेदारगौडरागेषु गीयते । अेकताणेन वाधते ।

श्रुतियुगसुषुप्तो मृदुपिकनिनद्यो
 अत जयति हृद्यो मम विहितमद्यो
 पल्लवम् ।
 ननु कमनीजनकमनीयानन
 कमलालोभन कमनविलोचन (ननु)
 विधुनोति य नो विधुकिरणगणो
 धृतिभरमपिलं कृतडिमकिरणो (ननु)
 विद्यधति हृद्ये परिमणलणिता
 विकृतिं लतिका मम सुमलसिताः (ननु)
 वितनोति रतिं मरुदतिशिशिशो
 हृदि नो मृदुरतिसौरभरुचिशो (ननु)
 मधुकरविरुतं मम मधुरतरं
 विद्यधाति मनो ननु विधुरमरं (ननु)
 रसभरलसितं सारसरसितं
 रसयति अत नो मतिमय(यि)नियतं (ननु)
 मद्यति हृद्यं शिवशिव मदनो
 मम नियतमयं त्रिभुवनमदनो (ननु)
 सुभयति सुतरं यमुनापुणिनं
 मदनं यमिनामपि नो नयनं (ननु)
 निशाम्य सुदृशामीश विहृताविति यातुरीम् ।
 विस्मयाद्गुत्समयोडगादीस्त्वां य ताश्चायलाशयाः ॥ १७७ ॥

भैरविभूपाणीन्दिशकानक्कुरिञ्चिरागैर्गीयते । पञ्चकारिताणेन वाधते ।

वामलोचना लोकलोभने ।
 नैपुणीड वो रासभेलेने ॥
 सन्तनोति मे हन्त साम्प्रतं
 स्वान्तमेतदानन्दसम्भृतं
 देव देवकीपुण्यसंडते
 देवदेवतासंसदां पते

નાથ કેવલાનન્દસન્તતે
 જાયતે કિમાનન્દનં તુ તે
 કુહુમદ્રવોડયં કુચાન્તરે
 ભૂષણાન્તરં મે ભુજાન્તરે
 જાયતામલં મીનકેતુના
 વ્યાકુલાત્મનો મીનલોચનાઃ
 ઇન્દિરાવિલાસૈકમન્દિરે
 નિન્દિતારરે લોકસુન્દરે
 વત્સદન્તુરે તે ભુજાન્તરે
 મણ્ડનાન્તરેણેહ કિં હરે
 ગોપબાલિકા લોકલોભના-
 દાનનેન્દુતો મોદદોહનાત્
 મન્મથવ્યથાદાયકાદલં
 મન્મનોડમૃતં પાતુમાકુલં

(નિન્દિતારરે = ધિક્કૃતકવાટે, તતોડપિ વિશાલે, વત્સદન્તુરે = શ્રીવત્સસુન્દરે ભુજાન્તરે = વક્ષસિ ॥)

નાથ પાદપાથોજસેવિને
 ભાગ્યભાજનાયેહ દેહિને
 સાધુ તેડમૃતં સંહૃતવ્યથં
 દાતુરીશ ગીરીદૃશી કથં
 નૃત્યતોડપિ મે ધૃત્યપોહને
 નર્તનાન્તરે ચિત્તમોહને
 સામ્પ્રતં રતિં યાતિ ચેતના
 મારમાર્ગણૈરુઢવેદના
 યો રતિં સદાપ્યાત્મનીયતે
 કિં ત્વમન્યતો રન્તુમી હ(મીહ)સે
 કિં ગિરેદૃશા નોડબિલાડત્મના
 કિંકુરીશિમા યોજયાત્મના
 સારસારસાકારલોચના
 હારિહારિણામ્પાડ્ગ(ણાપાડ્ગ)લોચનાઃ
 તારતારકા વો ભવેત્ પ્રિયાઃ
 સાધુ સાધુના સડ્ગતિર્મયા
 કામકામમોહાવહાકૃતે

कामकामदानोदितदृते
 देव देवतापादितस्तुते
 देवदेव शौरे नमोस्तु ते ॥

कान्ता सीमन्तिनीसंसत् क्वान्तासीदथ भेलनात् ।
 कामरूप उरे कामं कामब्राह्मणवशंवदा ॥ १७८ ॥

कामोदरिरागोष्ण गीयते । अटताणेन वाधते ।

तदा काश्चित्पयोजक्षी क्वमाद्यन्तन्तान्ताक्षी
 निलीनांसे तवोदारे सलीलं उरे
 पल्लवम् ।
 वधूवृन्दं न किं तेने तटे यामुने
 प्रमोदादृपे(भ्ये)तदापारे परीपातादकूपारे (वधू)
 परा कापीड तन्वङ्गी त्वदीयास्थं तु भिन्नाङ्गी
 सरोमाञ्चं युयुम्भेदं सदाभोददं (वधू)
 वधूरन्या कपोलान्ते उरे धन्या कपोलं ते
 निधायारं सुधासारं पपावधरं (वधू)
 मडेणान्या मडीयोऽलं मडाभाग्याप ताम्बूलं
 त्वदास्याम्भोरुडे लीनं हृदाभोदनं (वधू)
 गणन्माला मिण्डाला विदुर्नीवीं न ता भालाः
 गणन्तीं कुन्तणीपालीं न वा कञ्चुगीं (वधू)
 अलं वाया वडन्भोदं कदम्बं ज्योतिषां येदं
 विलम्बालम्बितं शौरे चिरादम्भरे (वधू)
 प्रकामोददृभवत्सेवैः प्र(वैर्)जाधीशादिडैर्देवै-
 रशेषैरासनिष्ठातुं विशोषादृतं (वधू)
 सुजातं गोपिकाजातं मनोराज्यं मनोजातं
 त्वदीयादञ्जसैवायासादोदयात् (?) (वधू)
 तदा नन्दार्भकात्मानं सदानन्दार्पकात्मानं
 परं ब्रह्मैव साकारं भवन्तं परं (वधू)
 प्रपद्येमा मडाभागा भवत्येवोदयद्रागा
 जनि(नि)धन्यामिमां शौरे निजं मेनिरे (वधू)
 मडेणानामाणी मडिततमडेणा मधुरिपो

मडेणामाधुर्या विडरणमडे लालसवती ।
 अरं सा क्लान्तापि प्रसुमररिरंसान्धलृदया
 वरं सामोदं त्वां पृथगथ गिरं साधु निजगौ ॥ १७८ ॥

गाम्भोधिरागोण गीयते । अेकताणेन वाद्यते ।

विसृजन्नतनुरशङ्कुं -कृष्ण
 विशिषं विडितातङ्कु
 विदलति बत मामेतां-कृष्ण
 विदयमपि त्वदृपेतां
 अयि मां पायय साध्वी-कृष्ण
 तव मधुराधरमाध्वी
 सुमनोडर येनाडं-कृष्ण
 लघु विजा(जडा)भ्ययि द्वाडं
 त्वामविलोकयमानां-कृष्ण
 त्वामपि लोकयमानां
 पञ्चशरोडयमये मां-कृष्ण
 सन्तपतीश बतेमां
 अच्युत भवदवलोकै-कृष्ण
 तृप्यति का वा लोकै
 रात्रिरुपैति विरामं-कृष्ण
 तत् परिपूरय कामं
 अयि विरयय परिरभं -कृष्ण
 सङ्कलय मम कुयकुभं
 अधरं तेडमृतजूषं-कृष्ण
 कुरु रदभाडनभूषं
 विलसितलृदयविकारं-कृष्ण
 विरडितविविधविचारं
 विलुणितपृथुकुयभारं-कृष्ण
 विगलितकुसुममुदारं ।
 मध्यलमदनागारं-कृष्ण
 मसृष्टितनियताचारं

मुपशितरशनावारं-कृष्ण
 मुकुणितनयनमसारं
 शृम्भितमन्मथवीरं -कृष्ण
 सम्भृतरागमधीरं
 भुत्रापयोधरभारं-कृष्ण
 भग्नामनोहरहारं
 व्यञ्जितरसगम्भीरं-कृष्ण
 शिञ्जितमणिमञ्जरं
 मृदुलसितसुधासारं-षण्ण
 मृदुलवथोमधुधारं
 श्रमजलसुभगशरीरं-कृष्ण
 श्रमहरपुणिनसमीरं
 अलसतरामलतारं-कृष्ण
 विलसितमणितमतारं
 प्रकटितगुढाकारं-कृष्ण
 प्रकृतजनीकलकारं
 पुरुपुणकालङ्कारं-कृष्ण
 परमानन्दाकारं
 कृलि(त?)मनोरथपूरं-कृष्ण
 भणितमनोधिकदूरं
 प्रियसप्य ननु सुभसारं-कृष्ण
 प्रसरतु विहरणसारं
 प्रत्यक्षरस्रुतसुधालहरीममूं गां
 प्रेमानुरागकरुणामसृणैरपाङ्गैः ।
 अङ्गीयकार य भवान् पशुपाङ्गानाना-
 मासामनङ्गशरभङ्गुरमानसानाम् ॥ १८० ॥
 देवततिरावृतमथाणिभिरमेयं
 देवतरुसूनमबलाणिभिरमेयम् ।
 व्याततमुदाञ्जित विकीर्यं नतकायं
 व्यातनुत नूतिमिततापसन्धिकायम् ॥ १८१ ॥

ધનાશિરાગોણ ગીયતે । એકતાબેન્ન વાઘતે ।

નતવલ્લવજન પદતલ્લજ-

જિતનવપલ્લવકુલ મુરહર - જયજય

નર નારાયણ નરકનિવારણ

((૧૮૧)અબલાગિભિરમા = સ્ત્રીસમૂહૈઃ સહ । નૂતિં = સ્તુતિમ્ ॥ નતો વલ્લવજનો યં તસ્ય સમ્બુદ્ધિઃ ॥)

નરકવિદારણ મુરહર-જયજય-

નયનપ્રમદદકમઠપ્રવરક

કમનપ્રપદક મુરહર -જયજય

શિખિકણ્ઠાવલિભૃશશક્રુવાહ-

મૃદુજડ્ઘાયુગ મુરહર-જયજય

ઇભકરલોભનરુચિભરમોહન-

મહિતતરોરુક મુરહર-જયજય

જઘનસ્થલધૃતકમનપ્રભનવ-

વસનપ્રવરક મુરહર-જયજય

તારમનોહરહારવિરાજિત-

ચારુભુજાન્તર મુરહર-જયજય

મૃદુસડ્કવણદુરુકક્રુણકાડ્ગદ-

વરસડ્ગતભુજ મુરહર જયજય

સ્મરદરસ(મ)દહરવરતરુચિભર-

વિલસિતગળતલ મુરહર-જયજય

શરદૃદિતામલશિશિરકરોપમ-

વદનસરોરુહ મુરહર-જયજય

તરળીકૃતતરુણીજનમુરળી-

વરલાગિતાધર મુરહર-જયજય

ચઞ્ચલકાઞ્ચનકુણ્ણલમણ્ણિત-

મઞ્જુળગણ્ણક મુરહૂ(હ)ર- જયજય

સુમનોરમતિલસુમસુમનોહર

સુમહિતનાસિક મુરહર-જયજય

યૌવતમાનસમાનવિમોચન

લોભનલોચન મુરહર -જય જય

રુચિવિજિતાગિકરુચિ(ચિર)તરાળક-

लाणिततराणिक मुरडर- जयजय

यन्द्रकलाञ्छितपिञ्छकुलाञ्छित-

मञ्जुलकुन्तण मुरडर-जयजय

म(स)जलपयोधरनिकरमनोडर

सकलकणेभर मुरडर - जयजय

देवैरेवमभिष्टुतोऽथ शनकैः क्रीडां समाप्यारा-

दासामाकुणयेतसां स्मरशरैरापूरयो वाञ्छितम् ।

काणिन्दीसलिलेऽथ देव विडरन कान्ताभिराभिः समं

कान्तारे य मनोडरे पुनरगा मोदाकुलो गोकुलम् ॥ १८२ ॥

सान्द्रानन्दयिदात्मनि त्वयि विभो साक्षात् परब्रह्मणि

स्वान्तं कान्तधिया निवेश्य रममाणानां रमावल्लभ ।

(यौवतं = युवतिसमूहः । अणिकं = ललाटम् ॥)

गोपीनाभगणेषुपुण्यविभवानां वार्यते डेन वा

तत्तादृग् भ(गभ)त भागधेयमडिमा भक्तैकबन्धो डरे ॥ १८३ ॥

गौर्या(र्या)वर्या सपर्या क(कव)यिदडनि सरस्वत्युपान्ते वनान्ते

द्व्यन्त्या देव गोपा विधिवद्य विधायास्वपन्नत्र रात्रौ ।

तन्मध्ये नन्दगोपं भत कभणितवान् दन्दशुकोऽथ कोऽपि

द्रागस्माद्भक्तबन्धो त्वमपि पदडतात् पालयामासिथैनम् ॥ १८४ ॥

ततिमथ वनितानां कामभाषान्धितानां

विडरणनिरतानां कामपालान्वितानाम् ।

कवयन निशि विशङ्कुं शङ्भयूडोऽथ निन्ये

त्वमपि मडितमन्युस्तं जवादन्वधावीः ॥ १८५ ॥

प्रमदानिकरं य मदं य निजं

प्रविडाय गतं धनदानुचरम् ।

प्रददाथ विभो प्रततातिरुषा

प्रददाथ य मौलिमणिं डलिने ॥ १८६ ॥

आयातं जातु भद्रात्मकमपि तमभद्रात्मकं द्रागरिष्टं

गोष्ठे निष्पीडयामासिथ वसनमिवाक्य्य पाटेन सार्द्रम् ।

((१८६)प्रददाथ = डतवान् । दातेर्लिटि डुपम् ।

प्रददाथ दत्तवान् । ददातेर्लिटि डुपम् ।)

प्रापद्भावत्सभावैकविद्वुरुभियमुत्पातजतावलोकात्
भोजेन्द्रं नारदोऽसाविड मुनिरमुनाध्यय्युताभ्यर्थितोऽभूत्

अथ मुनिपुङ्गवभोजनृपा-

वडितवधावगमैकरतौ ।

अतिमधुरां गिरमेवमुभा-

वकथयतां य मिथोऽजित तौ ॥ १८८ ॥

भूमिपालकुलमौलिजालमणिराजमानपदपीठ ते

वासरोपगतधूसरोऽपतितुल्यमास्थमवनीपते ।

तावकीनलृष्टि तायमानमयि तापभारमधुनातुलं

व्यक्तमेव अत वडित तेन मम वर्तते लृष्टयमाकुलम् ॥ १८९ ॥

न्यक्षतो नृवर रक्षतो भुवनमक्षतोरुभलबालुना

लक्षये नियतमक्षयेऽन तु द्युःखमूलमिड तेऽधुना ।

लोभनीयगुण गोपनीयमयि नो यदीऽमयि सादरं

साधु तद्विभज तावकीनलित साधनाडितमतावरम् ॥ १९० ॥

((१८७)भद्रात्मको वृषभरूपी । भोजेन्द्रः = कंसः ॥

(१८९)तायमानं -वर्द्धमानम् ॥ (१९०)-न्यक्षतः = निश्शेषम् । मयि विभज = मलयं कथय । अरं = द्रतम् ॥)

विश्वलोकभृशविश्रुताधिकसुदुश्चरामलतपस्थया

दीमरूप ननु वेत्सि लोकगतवृत्तमेतदतिशयस्थया ।

चित्तरूपमुकुरोत्तमे त्विड मलत्तमे स्फुरति किं न ते

कीर्तयाशु यद्वि कीर्तनीयमजयेष्टितं नियमिनां पते ॥ १९१ ॥

शौरिणा नृवर वैरिणा तव निकारिणा कुसृत्कारिणा

तानि तानि विडितानि किन्न विडितानि वैरिणादादिणा ।

माधवे निभिलदानवेशभृशतानवेऽनिशकृताग्रहे

जत अेव विनिमाय तेन धृतनन्दजोऽयमवसत् पुरे ॥ १९२ ॥

कामपालमपि नाकपालमुभलोऽकपालडितवोलुभौ(भो?)

भूमिपाल लघु धेनुपालनिलयेऽकृताय निभृतं विभो ।

अेधमानतनुशोभमाननवयौवनौ भुवनलोभनौ

तावुभावपि य तावकानुचरतापिनौ प्रजनिवासिनौ ॥ १९३ ॥

दानवेषु मडिताडवेषु भृशवैभवेषु भवता द्रुतं

याचितेषु लघितेषु तेषु अत केन वा पुनरिडागतम् ।

सावधानमिड ते वधाय बत तौ मनो वितनुतो रणे
तद्विधेडि लघु तद्रधाय परमुद्यमं यदुशिभामणे ॥ १८४ ॥

((१८२)भृशतानवे = अत्यन्तक्षये ॥

(१८४)लघितेषु = गतेषु ॥)

श्रुत्वा वार्ता त्वदीयां तदनु मुरशिपो जन्मकर्मादिभूपां
तत्तादृक्कीधभारस्फुरदधरपुटो मण्डलाग्रं कराग्रे ।
धृत्वा कंसं जिघा(घा)सुं पितरमजित ते स्वासनाद्युत्थितं तं
दृष्ट्वा भीतो मुनीन्द्रो मधुरमभिदधे तं प्रशंसनृशंसम् ॥ १८५ ॥

नरदेव वृथा वसुदेवमडो

जडि मा जडि मा मडिमावसथ ।

लघिमापि भवेल्लघु माननिधे

तदतो विरतो भज तोषभरम् ॥ १८६ ॥

धृति तं नृपति तव तातवधा-

द्विनिवार्य गतेऽथ मुनौ मुदिते ।

कुपितेन य तेन नृपेण विभो

तव तौ पितरौ कलितौ रथितौ ॥ १८७ ॥

कंसो मांसाददृश्यस्तव तदनु वधे केशिनं उस्तिपालं

मल्लांश्चादिश्य कल्यान् भवदुपनयने प्राडिणोद्गान्दिनेयम् ।

धन्यानामग्रगण्यो निभिलभुवनरुढः शताङ्गाधिरुढो

उन्तायन्नन्तरेऽयं त्वयि विनिडितधीरन्तरेवं व्यथिन्तीत् ॥ १८८ ॥

((१८७)कलितौ = बद्धौ ॥ (१८८)मांसाददृश्यः = मांसाद्युत्थः । गान्दिनेयोऽङ्कुरः ॥)

केदारगौडरागोण गीयते । यम्पताणेन वाधते ।

सुथरितं विथरितं प्रागमेयं

यदजितं त्वरितमवलोकयेयं

पल्लवम् ।

मम भलु मनो मडितमयति मोदं

मदभरितभोजनृपरथितपेदं (मम)

उन्ताधे मम विडृतमशुभजातं

नन्तास्मि उरिपदं यदभिजातं (मम)
 विश्वमपि शकुनमिड कुशलरूपं
 वीक्ष्य विधुमुषं तदभिदुषं (मम)
 क्लवदपि जनुजनि ननु मदीयं
 पश्येमपघनं यददसीयं (मम)
 अरिपक्षगोडयमिति किमुत निन्दे-
 दतिभक्तिभागिति स किमुत नन्देत् (मम)
 अयं चिन्तां वितन्वन्विधिभयभयन् गान्दिनेयो दिनान्ते
 सम्प्राप्तो गोकुलं तत्तदनु तत एतः सङ्कुलं गोकुलेन ।
 भद्रां श्रीपादमुद्रां यवकुलिशसरोजकुशाद्यङ्कितां ते
 किं किं नालोक्य यके शिवशिव नितरां भक्तिभाराकुलात्मा ॥

माडादोडनलोकनाकुलतरस्वान्तौ यरन्तौ मुदा
 सायाह्लाडितमज्जनामलतरस्वान्तौ भवन्तौ तदा ।
 संवीतासितापीतदुपवसनौ त्रैलोक्यसम्मोहनौ
 व्यालोकिते स दृष्टधीः कतिपयैराभूषितौ भूषणैः ॥ २०० ॥

भवता भवतापदृता भजता-
 मसतामपि तापमिडावडता ।
 अवलोक्यता उविना सड तं
 मुमुद्रे जगदेकपते नितराम् ॥ २०१ ॥

भक्त्या दूरान्नमन्तं प्रणयविवशमुत्थाप्य यालिङ्ग्य द्योत्यौ
 केशिव्योमाभिधानासुरडननविधाश्चाघिताभ्यामुभाभ्याम् ।
 प्रोद्यत्प्राज्यप्रडर्षं परपुरुषदुरापोरुभाग्यप्रडर्षं
 सभ्राताभ्यर्चयामासिथ नतशिरसं गान्दिनीनन्दनं तम् ॥ २०२ ॥

करकमलेन तदीयकरं
 परिकलयन् उलिनापि सभम् ।
 निरतिशयं निलयं निभृतं
 तमसि निनेथ दिनेडथ गते ॥ २०३ ॥

प्रशान्तेनाशेषामपि कथयता कंसभणितं
 निशां तेनानैषीरथ सपदि नन्दादिपशुपैः ।
 निशान्तात्त्वां यान्तं पशुपसुदृशो वीक्ष्य विवशा

निशान्ते सन्तापादिति बत विलाप विदधिरे ॥ २०४ ॥

काम्बोधिरागोरा गीयते । पञ्चकारिताणेन वाद्यते ।

(१)ननु विधे दया नैव जायते
 कुड्यनापि डा लोकनाथ ते
 यद्विड मोडयन् देडिनोडभिला-
 न्मडितरागभाराधिकाकुलान्
 अतिमुदा मिथो नाथ योजय-
 न्नतिशुया ततोडमून्वियोजयन्
 विविधभोगलोलान् गुणाम्बुधे
 विडरसे विनोदाय डिं विधे
 भुवनलोभनं माधवाननं
 परमशोभनं शोकलोपनं
 प्रमददोडनं लोकमोडनं
 रुचिरलोचनं मानमोचनं
 मडितनासिकानाणदन्तुरं
 मकरकुण्डलेनातिभासुरं
 अधरभिम्बकान्त्यातिबन्धुरं

((१)“अडो विधातस्तव न क्वचिद्व्या
 संयोजय मैत्र्या प्रणयेन देडिनः ।
 तांश्चाकृतार्थान् वियुनङ्क्ष्यपार्थकं
 विचेष्टितं तेडर्भकचेष्टितं यथा” छति भागवतम् ॥)
 मधुरमन्डलासानि(ति)सुन्दरं
 किमपि छन्त नो दर्शयन्निदं
 लघु तिशेदधाथातितापदं
 कठिनचेतसो व्यापृतं तु ते
 बत विनिन्धमेवेड चिन्तिते
 अजित ते कथं नाथ दासिकाः
 सड सदा त्वयैवाडितासिकाः (१)
 त्यजसि माधस्तमूरुपा(स्तवा)स्सि(सि)काः
 बत पदाम्बुजैकावतंसि(तानि)काः

મૃદુ પુરાસ તે નાથ માનસં
 શિવ શિવાધુના જાતમાયસં (૨)
 કિમિહ દેહિનાં દેવવૈભવં
 વિતનુતે હિ નો ભૂરિગૌરવં
 અપૃથગાસ્થિતા કુત્ર તે ગતા
 નિજજને દયા લોકવિશ્રુતા
 ઇહ કૃપાલુતાપાદિતાં પ્રથા-
 મયિ સાખે હરે મા કૃથા વૃથા
 ((૧)આહિતામિ(સિ)કાઃ = કૃતાવસ્થાનાઃ ॥

(૨)આયસમયોવિકારઃ ॥)
 સ્વપિતરૌ પતીનાત્મજાન્ ગૃહા-
 નપિ વિહાય તે સઙ્ગમાગ્રહાઃ
 સતતમાસ્મહે તન્ન વેત્સિ કિં
 સકલસાક્ષિતા તે ક્ષતાજ કિં
 મધુકિરો ગિરો મન્થરં ગતં
 મધુરમીક્ષિતં મોહનં સ્મિતં
 મનસિ તેડખિલં માધવ સ્મૃતં
 મદનપાવકે મારુતાયતે
 અગતયો વયં માધવાધુના
 ત્યજસિ ચેદિમા નો દયાં વિના
 જગતિ ચાતકીનાં ઘનાદૃતે
 પ્રજતિ કો નુ જીવાતુતાં પતે
 પ્રતિદિનં દિનેશો વિયોગિનીં
 સુખયતે ન કિં વા સરોજિનીં
 પુરપુરન્નિકાપુણ્યપૂર તે
 સ્મૃતિપદં ભવેમેહ કિં પતે
 અપહરન્ સ નો જીવિતં પરં
 પ્રજભુવો દ્રુતં કૂરધીર્વરં
 બત ભવન્તમકૂરનામતાં
 કથમયેદયં ધૂમકેતુતાં
 સ સુકૃતી પુરે કામિનીજનો

जनिङ्गलं भजेद्य(द्य)किन्तु नो
 कणभयानवल्लोभनं गतं
 तव तु रूपयन् रूपमद्भुतं
 असुकृतीलं चेद्रूपयते वयं
 ननु कनिष्ठिकाधिष्ठिताः स्वयं
 किमिल कुर्महे शोकसञ्चिताः
 किमिल यक्ष्महे दैववञ्चिताः
 इति भत विलपन्त्यो गोपिका निश्चसन्त्यो
 रुरुद्दुरिलं भडन्त्यो उन्त तापं दुरन्तम् ।
 प्राणयममितमन्तर्वीक्षितैः सूययन्त्यो
 विवशमति भवन्तं सस्पृहं लोकयन्त्यः ॥ २०५ ॥

शरण्य जगतां पेतुस्तारुण्यो विरडानले ।
 छिरण्यरेतसि यथा छरिण्योऽरण्यसम्भवे ॥ २०६ ॥

अकूरेणाधिदुष्टो रथमथ ललिना वासलायं सप्पायं
 गोपीनामातुराणां कमपि भलु विमुख्याधिभारं विमोच्य ।
 वेगादागाः प्रतीरं दिनकरदुडितुस्तज्जले त्वां विमज्जन्
 वीक्ष्योन्मज्जैक्षत त्वामतिकुतुकमपि स्थन्दने गान्दिनेयः ॥ २०७ ॥

निर्मज्जालोक्य भूयो भुजगवरशयं भूषणैर्भूषिताङ्गं
 निस्सीमोद्यत्प्रभोत्सारितसमसमयोत्सर्पिभास्वत्सडस्रम् ।
 राजन्तं वैजयन्त्याप्यरिकमलगदाकम्बुकम्पाग्रलस्रं
 लक्ष्म्या भूम्या य संसेवितमिति नुतवान् पूरुषं त्वां पुराणम् ॥

पाटिरागोरा गीयते । यम्पताणेन वाद्यते ।

मुरनरकमथन जय पुरमथनदयित जय
 सुरपरिषदधिप जय जय जय मुरारे
 आनन्दरूप जय गोविन्द राम जय
 गोवृन्दपाल जय जय जय मुरारे
 मरणाभयडरणाकर कृपणजनभरणापर
 यरणगतशरणपर जय जय मुरारे
 आनीलबाल जय गोपालबाल जय

લોકૈકપાલ જય જય જય મુરારે
 સુરવિસારસુખનયન સરસિરુહસમનયન
 પુરુસુકૃતકૃતનવન (૧)જય જય મુરારે
 શાન્તાશયાવનત સન્તાપનાપહર
 કાન્તામલાડ્ગલત જય જય મુરારે
 લક્ષ્મીકાન્ત વિભો ભવાપહ ભવાનક્ષીણકાન્તે હરે
 વક્ષોભાગવિલાસિહાર ભગવન્નક્ષામરક્ષામતે ।
 ((૧)કૃતનવનઃ = કૃતસ્તુતિઃ ॥)
 જિષ્ણો વિદ્વિષતાં સ્થિતૌ ત્રિજગતાં ધૃષ્ણો ભવિષ્ણોડવને
 વિષ્ણો વૃષ્ણિકુલાવતંસ શમલં મુષ્ણાતુ પુષ્ણાતુ ચ ॥ ૨૦૯ ॥

મલહરિરાગોણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

(૧)સારવિસારવરાકૃતિમિતવા-
 નાશુ હયગ્રીવં વિશસિતવાન્
 યો નિગમગણાન્વિધયેડર્પિતવા-
 ન્માધવ તસ્મૈ નાથ નમસ્તે
 પલ્લવમ્ ।
 પુરુષોત્તમ પરપુરુષ નમસ્તે
 વિબુધોત્તમ મુરમથન નમસ્તે (પુરુ)
 કામઠમપિ પૃથુલવપુર્ધૃતવાન્
 કામદ નનુ મન્દરમુદ્ધૃતવાન્
 યોડમૃતમમરાનપિ પાથિતવા-
 ન્માધવ તસ્મૈ નાથ નમસ્તે (પુરુ)
 ક્રોડવરાકૃતિમલમનુકૃતવાન્
 ઘોરહિરણ્યાક્ષહતિ કૃતવાન
 ((૨૦૯)શમલં પાપ મુષ્ણાતુ, શં સુખમલં પુષ્ણાતુ ચ ॥)
 (૧)ઇદં “પ્રળયપયોધી” ત્યાદિગીતગોવિન્દગીતકચ્છાયામર્થતોડનુસરતિ ॥)
 ક્ષોણિમિમાં યો બત રક્ષિતવા-
 ન્માધવ તસ્મૈ નાથ નમસ્તે (પુરુ)
 નરકેસરિતનુમુરરીકૃતવાન્
 સહિરણ્યં ખલુ કશિપું હતવાન્

प्रड(ड)लाहं यो भत पालितवा-
 न्माधव तस्मै नाथ नमस्ते (पुरु)
 मोडनमपि वामनवपुरितवा-
 न्दानवकुलनाशन बलिमृतनान् (१)
 यो जगद्विदमभिलं भत मितवा-
 न्माधव तस्मै नाथ नमस्ते (पुरु)
 भृगुकुलममलं तदलङ्कृतवान्
 कृतवीर्यसुतं समरे जितवान्
 नृपकुलमपि कुपितो यो हृतवा-
 न्माधव तस्मै नाथ नमस्ते (पुरु)
 दिननाथकुलं छि सनाथितवान्
 पितृवाद्या वनभुवि विचरितवान्
 रावणगणमपि यो विदलितवा-
 न्माधव तस्मै नाथ नमस्ते (पुरु)

((१)बलिभृतवान् = मडाबलिं गतवान् ॥)

डलवरधर ननु राम नमस्ते
 क्षितिभरडर ननु कृष्ण नमस्ते
 नरनारायण नाथ नमस्ते
 सुभुधोसन्धेकमय नमस्ते (पुरु)

मज्जन्नप्याशु मज्जन्निल सुकृतवतामत्रगणयो वरेण्ये

ब्रह्मानन्दाभ्युशावतिविवशमतिर्भक्तिभारेण नुत्वा ।

तत्रैवान्तर्हिते त्वय्यथ सकुतुकमुन्मज्जय कुल्लाननाञ्ज

कंसाराभं स निन्धे सपदि परिणते त्वां दिने गान्दिनेयः ॥ २१० ॥

भ्रात्रा सवा(त्रा)त्र भुङ्क्वा सभिभिरपि भवान्नूनमाकृष्यमाणः

पौराणं पुण्यपूरैरभिलजनवृतां राजवीथीमथागात् ।

अत्रायान्तं य कञ्चिद्रजकमद्वल(दल)यत् प्रार्थनापार्थ्यरोषात्

प्राणैषीतोषभारं वरवितरणतो वायकं मालिकं वा ॥ २११ ॥

कुञ्जामृज्वीं वित-वन् सरसतरगिरा सङ्गमं यानुगृह्ण-

श्रापं भित्वाथ भित्तेन य सपदि भटानक्षिणो रक्षिणो वा ।

सानन्दं नन्दवाटीं सड सभिभिरितो यामिनीं यापयित्वा

रङ्गद्वारं भृङ्गद्वारणगडनतरं प्रापिथाथ प्रभाते ॥ २१२ ॥

((૨૧૨)ભિત્તં શકલમ્ ।)

સ કરાળતરં કરવાળવરં

સ્વકરેણ વહન(ન)સમરોહદરમ્ ।

અજ રમ્યતરં નિજહર્મ્યતલં

યદુરાડપિ મન્નિજનેન સમમ્ ॥ ૨૧૩ ॥

પ્રકોપ્યાભ્યાશાપાતિતમિભકુલાપીડમમુકં

પ્રહારૈસ્તે ધોરૈરજિત વિતતાપીડમમદમ્ ।

વિલુચ્છન્ દન્તૌ ત્વં કૃતરિપુકુલાપીડન વિધો

નદન્તં સામ્બઞ્ચે લઘુ કુવલયાપીડમવધીઃ ॥ ૨૧૪ ॥

(અથવા સમ્પ્રહારવર્ણને સતિ ।

નામ્ના કુવલયાપીડં ધામ્ના નિરુપમાજિત ।

કોપયન્ દન્તિનં ચન્તા પ્રાપયન્નિકટં તવ ॥ ૨૧૫ ॥

રભસાકુલિતં રભસાપતિતં

તરસા ભરિતં તરસાવિતથમ્ ।

અવપાત્ય જવાદવનીકદનૌ

પ્રહરે ન્યહરોડપિ હરે રદનૌ ॥ ૨૧૬ ॥

અતિધોરરદાહતિવીતમદં

દ્વિષદન્તક હન્ત નદન્તમભ(મુ)મ્ ।

((૨૧૪)ઇભકુલાપીડઃ = ગજગણાવતંસઃ ॥)

અસતામવધીરણધીરવધી-

રપિ ચન્તૃવરાનપિ મન્તુકરાન્ ॥ ૨૧૭ ॥

દન્તી કુવલયાપોડો મૃતોડપ્યુદપતદ્ધત ।

અધિકં સમ્ભૃતક્રોધાદાજાવમૃદુલો ભવાન્ ॥ ૨૧૮ ॥

પ્રમદમથ ભજન્તૌ મલ્લશાલાં ભવન્તૌ

વિવિશતુરિભદન્તૌ સ્કન્ધદેશે વહન્તૌ ।

હૃદયમપહરન્તૌ પશ્યતામાવહન્તૌ

મુદમલમસદન્તૌ સાધુલોકાનવન્તૌ ॥ ૨૧૯ ॥

તનુમાનતનુર્વનિતાવિતતે-

રશાનિર્નનુ માધવ મલ્લતતેઃ ।

પશુપાલજનસ્ય નનુ સ્વજનો

विदितोऽयमिति व्यलसो हलिना ॥ २२० ॥

वीक्ष्यैतौ विश्रलोडैरपि तृषिततरैर्विस्मयस्मेरतारै-

नेत्रैर्निर्यन्निभैर्भुंरुडर मुडुरापीयमानामिलाङ्गौ ।

रङ्गे भान्तौ भवन्तौ सड समुपसरन्मुष्टिकेनापि तुष्ट्या

याशूरोऽसावराणीत्सबल षड भवानप्यमुं तृप्यदात्मा ॥ २२१ ॥

((२२०)“मल्लानामशानि”रिति भागवतपदार्थशकलमेतत् ॥)

शङ्कराभराणारागोण गीयते । अेकताणेन वाधते

अगधर डलधर डन्त भवन्तौ

परमनियुद्धे परिययवन्तौ

धति गमितौ पुरमरिसमिधन्तौ

नरपतिनाधिकमडितोदन्तौ

पल्लवम् ।

भवतोऽवलोडनतो डुदये

वीर्यवतोऽरियमुदयति मुदये (भवतो)

अवनीभृदवलोडितुमतिलोभी

सदसि नियुद्धं पृथुबलशोभी

प्रियमवनिपतेरधि करणीयं

निम्बिलजनैरिदमिड मडनीयं (भवतो)

प्रियकृत उदियान्मङ्गलजालं

विप्रिय कर्तुरमङ्गलजालं

सुशुभाशुभयोरिड जगतीशो

निम्बिलसुरेशमयो जगतीशो (भवतो)

शङ्कु ननु याशूर नृपाभिमतं

करणीयमितीड समानुमतं

अमुडौ पृथुडौ ननु पृथुलव(अ)लै-

विडरेव कथं प्रथने कुशलैः (भवतो)

अकडर बालबलौ न भवन्तौ

बलमिड नियतं बलवदयन्तौ

यद्विभं धेनुकमपि डतवन्तौ

प्रसभं बलिनं प्ररुषितवन्तौ (भवतो)

સમુચિત ઇહ તત્સમરવિહારો
 નિયતમસાવિહ નહિ પરિહારો
 કૃષ્ણ મયા ઝટિતિ ભવાન્ ઘટિતા
 મુષ્ટિકનામ્ના મુસલી ઘટતાં (ભવતો)
 ઉક્તવૈવં તૌ ભવન્તાવપિ ભુજયુગમાસ્ફોટ્ય જાઘટ્યમાના-
 વન્યોન્યં વિક્ષિપન્તૌ પુનરપિ તરસૈવાપતન્તૌ રુષાન્ધૌ ।
 જાનુભ્યાં જાનુયુગમં શિર ઇહ શિરસા વક્ષસા ચાપિ વક્ષો
 નિદ્રન્તૌ નિષ્પતન્તૌ નિરતિશયરયાદાપતન્તૌ હસન્તૌ ॥ ૨૨૨ ॥

અન્યોન્યં ગૃહ્યાણૌ મુહુરપિ બલતો મુચ્યમાનૌ સમાનૌ
 વેગાદાશ્ચિષ્યમાણાવધિકદૃઢમથ ભ્રામણૌભ્રામ્યમાણૌ ।
 મુષ્ટ્યા નિષ્કટ્યમાનૌ નિરવધિકબલં સ્થાપને સ્થાપ્યમાનૌ
 તન્વાનૌ કર્ષણં ચેરતુરિહ વિવિધં ચાલનૈશ્ચાલ્યમાનૌ ॥ ૨૨૩ ॥

કોપભરશોણતરલોચનસમેતૌ
 લોકવરબાહુબલમૂલગૃહભૂતૌ ।
 લોકચિતૃભીતિકરમાહવવિનીતૌ
 ઘોરતરમાદધતુરારાહવમથૈતૌ ॥ ૨૨૪ ॥

બલિનોરનયોરતિબાલકયો-
 રસમં સમરં સમવેક્ષ્ય ચ વામ્ ।
 અનુરાગદયાવ્યસનાકુલધી-
 રબલાવલિરીશ મિથોઽકથયત્ ॥ ૨૨૫ ॥

મુખારિરાગેણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે ।

સખિ યો વિલોકયતિ બાલબલિનો રણં
 સ્પૃશતિ તમધર્મોઽયમઘકારણં
 પલ્લવમ્ ।
 વીક્ષ્ય રણમસમમપિ વદનમનયો રણે
 સ્થાતુમપિ ચાતુમપિ ન તુ પારયે (વીક્ષ્ય)
 ધર્મવ્યતિક્રમો ભવતીહ સુનિયતં
 તત્સદસિ વર્તિતું ન તુ સમુચિતં (વીક્ષ્ય)
 ક્વ ચ કિસલયાતિમૃદુલાઙ્ગકો બાલકૌ

क्य य वञ्जनिभतनू मल्लडतडी (वीक्ष्य)

श्रमवारिभृशडारि भालयोराननं

व्यालोकयाभिलजनामोदनं (वीक्ष्य)

श्रुत्वा य दीनं वचनं वधूनां

स्मृत्वा य पित्रौ(त्रो)र्वचनं दयालू ।

यातौ भवन्तौ व्यवसायवन्तौ

उन्तुं द्विषन्तौ पुरुपुण्यवन्तौ ॥ २२६ ॥

याज्ञूरं त्वमपोययोऽथ पृथिवीपृष्ठे व्यसुं भ्रामाणा-

द्रामो मुष्टिकमेष मुष्टिभिरुन् वेगादमैवानुगैः ।

आलोक्येदमुदीर्णारोषभरतो व्याधूर्णमानाशयो

वाक्यं व्याडरदेष भोजनृपतिर्वाधं डरे वारयन् ॥ २२७ ॥

नाट्टरागोण गीयते । यम्पताणेन वाधते ।

अपगमितभूरिमदमपनयत दूरतर-

मसुरकुलनाशपरपशुपयुगपाशं (१)

आडत्य पशुपययमाडृत्य वसुनियय-

माभध्य नयत (मु)भडुराशु विडताशं

अनिशमपि वसुद्वेवमडिततरमदसीय-

पितरमपि नयताशु पितृपतिसकाशं

कन्दणितनिरुपमानन्दभरविवशित

नन्दमपि कलितमावडत सुदुराशं

अडितडितसाधने सततडृतमानसं

जनकमपि मामकं गणकलितपाशं

((२२७)अडन् = डतवान्)

((१)पशुपयुगपाशः = कुत्सितं गोपयुगलम् ॥)

दूरतरमाडृष्य धूतडृपमाडृत्य

भूरिमदमाडुकं नयत लघु नाशं

भूभृत्कुञ्जरनिस्वनं निशमयन् भूरिकुधाशूत्यत-

त्रुत्तुड्गं भत डर्भ्यशृङ्गममुमापात्यावनौ त्वं डरिः ।

डत्वाथ स्वपदं निनेथ तरसैवाष्टो डली पिष्टवान्

कड्वादीन् प्रतिधेन धोरपरिधेणस्यानुजन् सानुजन् ॥ २२८ ॥

કંસો નિત્યનૃશંસધીરપિ ભવત્સારૂપ્યમામો જવા-

જજીવાનાં ભુવને હિ પુણ્યનિવહં જાનાતિ કો વા પુમાન્ ।

વૈરેણાપિ સ તે સ્નરન્ પદમગાત્ સ્નેહાદહો કિં પુન-

સ્તસ્માત્વત્સ્મૃતિરૂઢ્ઠતાખિલમલા ત્વત્પ્રાપ્તિસિદ્ધૌષધમ્ ॥ ૨૨૯ ॥

તાવેતાવતિ કાતરૌ સ્વપિતરાવાસાઘ સઘો યુવાં

તાવેતાવધિકાદરાવતિચિરાદાલોજ્ય મોદાકુલૌ ।

પાશાદાશુ વિભો વિમોચ્ય વિનિબધ્ય પ્રેમપાશૈભુ(ભૃ)શં

ભક્ત્યા તત્પદપદ્મજેષુ પતિતૌ સત્રા પ્રમોદાશ્રુણા

તૌ પ્રભૂતનયૌ વીક્ષ્ય તૌ પ્રભૂ તનયૌ યુવામ્ ।

સર્વદા ભજતાં પુંસાં સર્વદાભજતાં મુદમ્ ॥ ૨૩૦ ॥

તત્ત્વં વિદદ્ભ્યામતિશક્ષિતાભ્યાં

તાભ્યાં પિતૃભ્યામભિવન્દિતાભ્યામ્ ॥ ૨૩૧ ॥

એતૌ ભવન્તાવકૃતોપગૂહા-

વેતૌ ચ ગામૂચતુરાત્તમોહામ્ ॥ ૨૩૨ ॥

ભૈરવિરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

જનનિ વિભો જનક વૃથા યુવયો-

રભજનતોઽજનિ નનુ જનિરનયોઃ

શિવ શિવ વિધિનાહતયોરયિ નૌ

વરમિહ ગુરુજનસેવનમવનૌ

પલ્લવમ્ ।

ભવદસભાજનતો બત જનિતં

બૃહદપરાધમિમં નૌ સહતં (ભવ)

નિજપિતૃનિકટે ખલુ નિવસન્તો

નિરવધિલાળનમપિ ચ ભજન્તો

ભુવિ પૃથુકા યં પ્રમદમયન્તે

કવચન ન તાદૃશમિહ નિયતં તે (ભવ)

અપિ ભવદન્તિકનિવસનયોગ્યૌ

સન્તતમાવામસકલભાગ્યૌ

किञ्चिद्विन्द्याव न नूनमिदं
 किं नु विनिर्माति न दैवमिदं (भव)
 किमपि य वृत्तिं शिन्न शिव पुत्रो
 यो न विधत्ते लुवि निजपित्रोः
 प्रथमालयमेत्य स नियतं मृत्यु-
 गिरा निजवृत्तिमति य पिशितं (भव)
 कुशलोऽपि य योऽवति न कुटुम्भं
 वसुलोभाऽपगणद्वलम्भं
 श्रसितयुतोऽपि मृतो नियतमयं
 भजति छि मडितममुत्र य निरयं (भव)
 मातुलभवभवपरमातुरयो-
 र्मुडुरापतितारिभिराकुलयोः
 परतन्त्रकयोरयि बालकयो-
 र्दोषमशेषं विषडतमनयोः (भव)
 दैवाद्गुपनतभवदभवजनयो-
 र्भवदीयदयाभरभाजनयोः
 निजनन्दनयोरनयोरुभयोः
 शरणां ननु नौ चरणां युवयोः (भव)
 प्रमोडदां वायमिमां निशम्य
 प्राणीय वामाङ्गमपेतशङ्कम् ।
 प्रकाममालिङ्ग्य पिता य माता
 प्रमोदभारं बिभराम्भलूव ॥ २३३ ॥

अथ तौ दधतौ तनयौ सनयौ
 प्रणयात् प्रणयाद्विधुरौ पितरौ ।
 नयनात्रणिनाद्रणितैर्लणितै-
 रपि तैरमृतै रयितौ स्नपितौ ॥

सामोक्त्या सान्त्वयित्वा भृशमिति पितरौ प्राज्यमोदाकुलौ तौ
 राज्यं न्यस्थोऽसेने ततिमथ भयदूनां यदूनां प्रदानैः ।
 सद्यो लृथैः(धैः)प्रला(सा)द्य प्रणयपरवशं तं विसृज्याथ नन्दं
 विद्या लब्ध्वाप्य सान्दीपनिमथ भवता दक्षिणार्थेऽर्थितोऽसौ ॥ २३४ ॥

अच्छौ(ब्धौ)जातु मृतं सुतं मम दिशेत्युक्त्या गुरोरार्णवं

गत्वा पञ्चजनं निहत्य सडलो धृत्वा दरे तद्भवम् ।
 मृत्योरेत्यथ पत्तनं दखरं दध्मौ रवं दारुणं
 श्रुत्वोपेत्य यमोऽनमत् समगदग्री(त्प्री)त्या भवानध्य(प्य)मुम् ॥ २३५ ॥

मलहरिरागोष्ठा गीयते । पञ्चकारिताणेन वाद्यते ।

धूतद्वुरितनूतयरित भवदृपागतं
 भूतमडित पूतमकृत सन्न साम्प्रतं
 पल्लवम् ।
 अथि डरे शृणोतु मम वयोऽवधानवान्
 अभिलजनडितैकविनिडिताशयो भवान् (अथि)
 अथि डेतुना तु डेन वा युवामिडागतौ
 डेवडेव नैव वेडि डेतुमागतौ (१)(अथि)
 ((१)आगतौ = आगमने ॥)
 (१)सकलडोडणाभिपूरणोडोडतात्मनोः
 डिमिड पूरयामि डोडलं मडात्मनोः (अथि)
 धर्मराज विडितकर्मजालनियमितं
 वारिराशिपतितमानयाशु गुरुसुतं (अथि)
 ननु निजाधिकारडानिरिड न जायते
 मम नियोगयोजनेन जुवितेश ते (अथि)
 तडिड सपडि शिशुकममुकमानयाधुना
 डेशिकस्य दक्षिणां डि साधयामुना (अथि)
 आभाषितेन भवतैवमनेन दत्त-
 मार्यार्थसूनुमुपनीय डिडेश तस्मै ।
 आश्विष्य नष्टतनयेन ततः प्रमोडा-
 दाशासितोऽजनि भवानमुना ससीरी ॥ २३६ ॥

पौरानामोडयन्नापिथ पुरवरमापूरयन् पाञ्चजन्यं
 मित्रं लड्ध्वोड्डवं तं निणिलनयविडामुत्तमं बुड्ढिमन्तम् ।
 आयासेनालमायास्यति सपडि सरोजायताक्ष्यो जनोऽयं
 सन्देशैरेवमाश्वासय पशुपवधूरेनमेवं न्यगाडीः ॥ २३७ ॥

((१)डोडणोऽभिलाषः ॥)

आद्यायाज्ञां त्वदीयामथ रथमधिरुख्याशु तोषेण घोषं
 सोऽयं सायं गतोऽरीरमदपि पितरौ ते विशेषैरशेषैः ।
 आलोख्याभ्येत्य गोप्यो लघु तव सदृशं वेषभूषादिभिस्तं
 वीतम्रीणा विलेपुर्विविधमिति विभो विह्वलास्त्वां स्मरन्त्यः ॥ २३८ ॥

कामोदरिरागोऽण गीयते । पञ्चकारिताणेन वाद्यते ।

प्रहितवानये त्वां प्रसूकृते
 पितृकृतेऽथवा सुन्दराकृते
 पशुपराऽयं कूरधीररं
 डिमिल तस्य कार्ये(र्य)प्रजे परं
 नगरकामिनीकामदोऽथ ते
 सुमुभु छे सभा कुत्र वर्तते
 प्रजममाधवं वक्ष्ये येतना
 इक्यदीर्यमाणैव नोऽधुना
 कथमिमाः स्मरेद् ग्रामकामिनी-
 रनुभवन्नयं पौरकामिनीः
 डिमु पिङ्गः स्मरेन्निम्भमञ्जरी-
 रनुभवन्नयं यूतमञ्जरीः
 जडति निर्धनं वेशजाङ्गना
 जडति भल्लकल्यं नृपं जनाः
 गुरुमधीतविद्यां हि तत्क्षणां
 नियतमृत्विजो दत्तदक्षिणां
 इलविडीनमुर्वीरुलं भगा
 विहितभोजना गेडमध्यगाः
 दडनदल्यमानां भृगा वनीं
 समनुभूय जारोऽन्यकामिनीं
 स हि तथैव डा नोऽनुभूतवान्
 सपदि यावधूयेल यातवान्
 अत जनार्दनो निर्दयो भृशं
 प्रजजनार्दनो जायतेऽनिशं
 विरुवेदना जृम्भते हि नो

હૃદય એવ ડા તસ્ય જાતુ નો
 વિરહતો વિધોરાધિભાગિયં
 કુમુદિની તુ નૈવોડુરાડયં
 અતિગતે ભવે પાપજાલકં
 નિયતમાહિતં ધોરરૂપકં
 નિપતિતા વયં હન્ત દુસ્તરે
 નિરવધૌ યતો દુઃખસાગરે
 વિલપિતૈરલં વિશ્વદૃષ્ટપુમાન્
 ન યદિ વેદ નો વેદનામિમાં
 વિગતવિગ્રહઃ પ્રાપ્ય તં પતિં
 વિરહવર્જિતાઃ પ્રાપ્નુમો રતિં
 સ્મારં સ્મારં ભવન્તં મુહુરિતિ વિલપન્ત્યો ભૂશં નિશ્ચસન્ત્યો
 ડા ડા કાન્તેતિ કાન્તા મુમુહુરપિ હરે ત્વત્પ્રિયા વિપ્રયોગાત્ ।
 આશ્વાસ્યાસૌ ત્વદાસ્યોદિતમધુરગિરા તાદૃશીં વીક્ષ્ય ભક્તિં
 વિસ્મેરાસ્યામ્બુજસ્ત્વાં વ્રજયુવતિદૃશામુહુવોડપ્યુહુવોડગાત્ ॥ ૨૩૯ ॥

કુબ્જામબ્જાયાતાર્ક્ષીં સરસમુપસરન્નુહુવેનાપિ સાહર્દ્ય(હર્દ)
 દત્વોપશ્લોકસંજ્ઞાં સુતમથ હલિના નન્દયન્ ગાન્દિનેયમ્ ।
 જ્ઞાત્વા કૌન્તેયવાર્તામમુમથ વિસૃજન્માગધં ક્રોધભારા-
 દામં જામાતૃઘાતાન્મુહુરપિ જિતવાન્નિન્ચિષે સૈન્યમન્તમ્(ન્તઃ) ॥ ૨૪૦ ॥

ઘોરતરકોપભરયોધવરશોભી
 વીરવરભીતિકરભીમરણલોભી ।
 નાથ મધુરામથ રુરોધ પૃથુરોષ-
 સ્તાવદયિ દેવ યવનાધિપતિરેષઃ ॥ ૨૪૧ ॥

રુન્ધાને મ્લેચ્છનાથે નગરમથ નિજાન્ બાન્ધવાન્ દ્વારકાયા-
 માધાયોદારયોગાચ્ચકિત ઇવ ગતઃ પત્તનાદાત્તમોદમ્ ।
 પદ્ભ્યામાધાવમાનો યવનપરિવૃઢેનાનુયાતો ગુહાયા-
 માલીનોડમું વ્યતાનીઃ પદહતમુચુકુન્દેન ભસ્માવશેષમ્ ॥ ૨૪૨ ॥

((૨૩૯)ઉહુવઃ = ઉત્સવઃ ॥)

તસ્મૈ ભૂપાય તસ્થે વ્યતરદયિ ભવાન્મુક્તિદાર્ત્રીં ચ ભક્તિં
 હત્વા તાં મ્લેચ્છસેનામધિસૃતિ રભસેનાકુલાયાગતાય ।

दत्वा दर्पावडं माधव विजयमडो मागधायैकवारं

सम्प्राप्य द्वारकां तां पुरटमथपुरद्वारकान्तां ननन्द ॥ २४३ ॥

भारतीपतिभारत्या रेवती रेवतालृताम् ।

दृधामुद्धालयामास सधो डलभृता भवान् ॥ २४४ ॥

अध्दागौरदुङ्कुलबद्धरशनाजताभिजातप्रभौ

स्फीतामोदसुरी कणिनन्दनयादारादनन्ताभिधौ ।

जयायांसौ नवकालकुल्लकमलश्रीडारिणौ डारिणौ

रामं त्वामपि रेवतस्य दृडितुर्वन्दे वरं देवरम् ॥ २४५ ॥

वैदर्भोऽदभ्रशोभाधुतविबुधवधूं रुग्मिणीं सोऽपि रुग्मी

दृध्यां यैधाय दातुं समयं डडं समारभ्यवानिध्दमोदम् ।

ज्ञात्वा वार्तामथैतामधिकतरशुभ्या व्याकुला बालिकासा-

वाभाव्याडुढभावा त्वयि पुनरडिनोद्भाऽवं वासुदेव ॥ २४६ ॥

प्रोद्गामाङ्गजबाणसङ्गजरुजा प्राप्सौ य ते संशया-

अ्यैधोद्गाडविशङ्कयाभ्यवशातां यान्ती श्वसन्ती य सा ।

((२४३)पुरटं = डेम(भं?) ॥ (२४५)शे(श्ले)षेण विशेषणानि रामकृष्णयोर्थोय्यानि ॥)

शय्यायां लुठतीड जाभिरुदती पर्याकुलं जाग्रती

भिन्नाङ्गीति थिथिन्त डन्त भगवन्नाणीजनालभ्भना ॥ २४७ ॥

मुष्णारिरागोण गीयते ।

अेकताणेन वाधेते ।

शरणागतशरणधरणाभ्भं

भुवनामोदनवदनजिताभ्भं (१)

मधुनाशनसविधमितो गतवा-

नधुनापि स कुत डडं नागतवान्

पल्लवम् ।

डरिडिड जगदभिमतसाधयिता

मम तु डिमभिमतमभिपूरयिता (डरि)

दमधोषसुतो मम पुरमागा-

दुरुधोषयुतो ननु पुरुवेगात्

रजनीव्यवडित अेष विवाडोऽ-

प्यजनि अताधे तु मेऽसुभवाडो (डरि)

त्रिजगति विदिते मुद्गरतिलगिते

मम मतिरजिते धावति दयिते

((१)अञ्जश्चन्द्रः । समासद्वयस्य सविधविशेषणत्वं चिन्तनीयम् ॥)

मतिमतिगलनां कमलाजने-

रुमतिकृपाणा किमपि न जाने (हरि)

यदि किमपि य उन्त पुरा सुकृतं

व्यतिगतजननेषु मया तु कृतं

दयितो भवतु स वसुदेवसुतो

न तु जातुचिदपि दमघोषसुतो (हरि)

नगिनेषुगृहियपि कमनीयं

भुवनेषु तममुमतिकमनीयं

यदि पश्येन्निजपतिशरनिवले-

विद्वितलुदया वितपेदसुतैः (हरि)

शैशव श्रेय गतोऽतिथिजनतो

रागवशं गुणगणान्निशमनतो

दृष्टयं कृतपदमिह पुंसि परे

न तु पुनरभिरमते पुंसि परे (हरि)

अबलैकबलोऽपि स मे दृष्टयं

मदनो हि दूनोति शरैरदयं

बलसाभकृतपदमपि किमलो नो

कुरुते जगति विवेकविहीनो (हरि)

यदि स विनिन्दन्नसुनाथो मा

विसृजेदलमपि यासूनवमा

सति य तथा सुयशस षड् भूयो (१)

भवितायश षति दूये भूयो (हरि)

अथ चिन्ताभरान्यां मुरुरर मुद्वितामातनोदातुरां ता-

माभो विप्रोऽयमाभो रुदसि तव भलु श्रावयित्वाथ वार्ताम् ।

प्राप्ताप्याश्रासामेषा पुनरपि य उरे उन्त शङ्कामयन्ती

वायं तां विश्रसन्ती विवशमति तवास्तिप्रतीक्षैव तस्थौ ॥ २४८ ॥

विष्वक्सेनोऽयमायाति, हि नृपनिवलो भद्ररूपो अतासौ

कृष्णोऽभ्येति, द्विपौघो व्रजति भलु पुरीमश्रुतोऽसौ, स्ववृत्तात् ।

विप्रौघो वायमेवं पुरजनकथितां बालिका सा निशम्य

प्रोद्यत्प्रोद्गममोदव्यसनशबलाधीः कां दशां वा न भेजे ॥ २४८ ॥

तावत्प्राप्तो भूतैको मधुमथन भवान् द्रियया देहकान्त्या

त्रैलोक्यं क्षोभयन्त्या मदनमदभरापूरमुत्सारयन्त्या ।

स्त्रीणां पुंसां य येतो दृशमपि य उरन्नख्यितं मग्यदेशं

लीम्भेष्वाभ्यर्थितोऽसावलमलमकरोत्प्राणयन् पौरलोकम् ॥ २५० ॥

शूङ्गारोऽङ्गीकृताङ्गः किमु मडितविवाहावलोकार्थमागा-

दङ्गीकृत्याङ्गजोऽङ्गं त्रिभुवनकमनं सङ्गतो वाङ्गनार्थी ।

((१)भूयो बहुलमयशः ॥

(२४८)विश्वक्सेनोऽयमायातीत्येतावच्छ्रवणे कृष्णागमनबुद्ध्यामोदः, नृपनिवह इत्यस्य श्रवणे सेनापरिवृत इति

तात्पर्यग्रहणाद्व्यसनम् । अवेमुत्तरत्रापि ।)

किं वा भूमौ मनस्संवननमयपरब्रह्मविधैव मूर्ता

विस्मेरैर्विश्रलोडैर्विविधमिति भवान् पञ्जुक्षाक्षाशशङ्के

यन्द्रो वायमुदृष्टे सान्द्रसुषभो लक्ष्मात्र नो लक्ष्यते

किं वा सारसमेव शारदमिदं कुत्रापयातं पयः ।

अवेवं संशयिताशयेन निपतल्लीलावलोडेन ते

लोडेनाननमित्यनल्पकुतुङ्कं पश्चाद्विभो निश्चितम् ॥ २५२ ॥

काचित् पुण्यैरगाण्यैर्यदि पुरुषमणोरुर्वरापार्वणो-दो-

र्जयितामुष्य जाया प्रतिनवसुषमामाण्डलामग्रमूर्तेः ।

धन्यां मन्यामहे तामिति नरकरिपो गाढमुत्कण्ठिताभि-

वैकुण्ठोत्कण्ठमाभिर्युवतिततिभिरुद्वेलमुद्धीक्षितोऽभूः ॥ २५३ ॥

आनर्ताधीश्वरायै(धै)रथ सड सडसानर्तब्रह्माभियोगै-

रानर्तो वीरलक्ष्याः प्राणयविवशमानर्त तत्राग्रजस्ते ।

रुद्राणीं रुग्मिणी तु प्रवणमति सञ्जीविप्रपत्नीसमेता

गत्वा गुमा भटौघैः कृतनतिरिति तां त्वद्गतात्मा यथाये ॥ २५४ ॥

धन्दिशारागेषु गीयते । अेकताणेन वाधते ।

अडमयि दधिता छि भवानि (१)उरे

((२५२)शारदं सारसं = शरत्कालजातं कमलम् ॥)

(१) लोडुत्तमैकवचनम् ॥)

रिड विडतिं देवि भवानि (१) उरेः (२)

पल्लवम् ।

अभिमतमभिपूरय तरसा मे

नतजनवरवितरराडुतकामे (अभि)

दमधोषसुतो न तु परिणयता-

मनघे तव मां परिणयरायतां (अभि)

विपदावलिपरिडरणे निपुणं

मम ते पदमुरुकरुणे शरणं (अभि)

याशित्वैवं भवानीमथ विधिवदिमां पूजयित्वा य भक्त्या

निष्कान्ता सा निजानीकरनिडितकरा नम्रकमाननाञ्जा ।

क्षोणीन्द्रान् क्षोभयन्ती दिशिदिशि निभृतं लोकयन्ती यरन्ती

भान्तं उन्तालुलोके मदनमिव तदा मूर्तिमन्तं भवन्तम् ॥ २५५ ॥

तामथ स यारुतरतामरसनेत्रां

कामशितभाणशतकामडतगात्राम् ।

लोकयति भूमिपतिलोक षड मोदा-

त्राय रथमाशु य निनेथ गतपेदम् ॥ २५६ ॥

((१)सम्बुद्धिः । (२)लिङि उपम् ॥)

देव सडसैव बलदेवसडकृत्वा

रुग्मिणमनीकमपि तिग्मयुधि जित्वा ।

स्वीयमुपनीय मडनीयमथ गेडं

तामजित तात कृतवानसि विवाडम् ॥ २५७ ॥

बावां वी(प्री)णाकुवां तां कथमपि य विधायोक्तिभङ्ग्या विधेया-

माधायाडुं तु पडुंरुडनयन सम(मा)लिङ्ग्य कम्पाङ्गवल्लीम्(म्) ।

वीक्षं वीक्षं य युम्भन्मुडुरपि शिबुकं प्रोन्नयन्नाननाञ्जं

पायं पायं य रागाधरमधु भवान्नेव तृप्तिं प्रपेदे ॥ २५८ ॥

सत्राजिन्न ददौ स्थमन्तकमडो जातु त्वयाप्यर्थितं

तद्भ्राता मृगयारतो वनमितो धृत्वा प्रसेनो मणिम् ।

सिंडोडमुं डतवान्मणौ पिशितधीः सिंडं न्यडन् जाभभवान्

रत्नं याधित आलके मणिडरं त्वामेव लोको जगौ ॥ २५९ ॥

कृष्णो बाल्येऽयमुष्णदधिघृतनवनीतांशुकाभीरनारी-

भौंजङ्गं शाङ्गम्(ङ्ग)यूदं वसु पुनरघुना भीष्मकन्यां समक्षम् ।

रत्नं यायेष अथ क्व पुनरपसरेन्मानसे वासना सा

तस्मादस्माभिरस्मिन्निष्ठ निवसति रत्नादि यत्नेन गोप्यम् ॥ २६० ॥

((रपट)पिशितधीः = मांसभ्रमवान्)

आकुष्ठो निषिलैर्भवानिति यथावाकृष्टसेनो वनं

शङ्कां पङ्कजलोचन व्यपनयन्वीक्ष्य प्रसेनं हृतम् ।

गत्वा जाम्भवतो गुडामिष्ठ शिशुं रत्नं य दृष्ट्वोद्यते

हर्तुं तत्तदवेक्ष्य सम्भ्रमवशाञ्च्युद्धोश धात्री भृशम् ॥ २६१ ॥

अथ कोपवता द्रुतमापतता

हृदि भूमिसुतापतिमावहता

अनुभाववताधिकभावनता

भत जाम्भवता जघटे भवता ॥ २६२ ॥

उद्यावनसंहरणे परमं

ननु कारणमीश भवन्तमिमम् ।

स परं पुरुषं पुरुषं हि परं

हृदये कलयन् विधे समरम् ॥ २६३ ॥

शल्यघनपट्टसपरश्वधकृपाण-

प्राससृगशक्तिमुभशस्त्रनिकरेण ।

ग्रावतरुबाहुयरणैरपि स य त्वं

विव्यधतुरव्यथमथान्तरिततत्त्वम् ॥ २६४ ॥

((२६१)आकुष्ठो निन्दितः । धात्री उपमाता ॥)

((२६२)भूमिसुतापतिः श्रीजानकीरमणः ॥)

अष्टयुतविंशतिदिनानि समसत्त्वं

शिष्ट रणमाधधतुरिष्ट स य त्वम् ।

मुष्टिशतपिष्टहृदवेत्य तव तत्त्वं

पुष्टरति सोऽवदत तुष्टहृदपि त्वम् ॥ २६५ ॥

દેહારગૌડરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

ત્વામવકલયે પરમયિ પુરુષં

ભૂભરહૃતયે યદુકુલજનુષં

પલ્લવમ્ ।

શૃણુ ગિરમજ નન્દન ભક્તિમતાં

પરમ હરે રામસહાયમિતાં (શૃણુ)

યો હરિમર્કજ (૧)મતનુત બન્ધું

વનભુવિ મુરહર વન્દે તં ત્વાં (શૃણુ)

યો બાલિનમનુપમબલવન્તં

હતવાન્મુરહર વન્દે તં ત્વાં (શૃણુ)

યો મહતિ રણે દશવદનં તં

ન્યવધીન્મુરહર વન્દે તં ત્વાં (શૃણુ)

((૧)હરિમર્કજં = સુગ્રીવમ્ ॥)

યોડકૃત સિન્ધૌ નળકૃતબન્ધં

સેતું મુરહર વન્દે તં ત્વાં (શૃણુ)

નવનૈરલમલમધુના ભવતા

કિમિતિ સમાગતમિહ જગદવતા (શૃણુ)

મયિ મણિમૂલં કૃતમભિશાપં

કપિવર વિનુદન્વિલમિદમાપં (શૃણુ)

ક્રિયતામભિમતમયિ મમ તરસા

ભવતા હરિવર પુરુતરતરસા (શૃણુ)

શ્રુત્વા જામ્બવતેતિ તે નિગદિતં દત્તાં જગન્મોહિનીં

ધૃત્વા જામ્બવતીં મણીમપિ વિભો ત્વન્મુષ્ટિપિષ્ટે હરે ।

સ્યૃષ્ટ્વાડ્ગં સરુજં કરેણ વિરુજં કૃત્વા સ્મયાવાહિના

ગત્વાધા રમણીં ગૃહે વરમણીં સત્રાજિતેડદા મુદા ॥ ૨૬૬ ॥

સવા(ત્રા)જિતાપત્રપયોપસર્પતા

સવા(ત્રા)જિતા પાત્રવિદા સમર્પિતામ્ ।

તાં સત્યભામાં સદ્સી(દસી)હ સાદરં

ત્વં સત્યભામાસહિતોડપ્યુદ્ઘ્નવાન્ ॥ ૨૬૭ ॥

નીતામેતાં સખીભિઃ કથમપિ સવિધં નમ્રવકૃત્રારવિન્દાં

ધૂતાં વાતેન રમ્ભામિવ તરળતનું સમ્ભ્રમોદ્ભ્રાન્તનેત્રામ્ ।

((२६६)अधा, अदा धति लुडि रुपे ॥

(२६७)अपत्रपया सत्रा = लज्जया सल । सत्येन, भया, मया य सलितोऽपि ॥)

बालां डेलाविधूताभिलविबुधवधूलोकडेवाकजालां

रागावेशादगाधीरनुनयसरसां शारदामादरेण ॥ २६८ ॥

शङ्कराभरणारागेण गीयते । अेकताणेन वाधते ।

धयिते जनमिममयि ते परिजन-

मिति परिकलय सुशीले

सुशिशिलबाले शिशिलय यालं

ल्लियमपि भियमपि बाले

पल्लवम् ।

ननु भज भामे दृढतरकामं

जनमिममनितरकामं (ननु)

धयमाकुलता ननु वरतनु ते

तनुते भत मम भेदं

भवसि यदेवं रलसि य लृदयं

विशरणमेव ममेदं (ननु)

भुभमुन्नमय स्मितयन्त्रिकया

परिहर मम परितापं

((२६८)डेवाकः शङ्कारविलासः । शारदा वाङ् ॥)

श्रुतियुगमयि मम निशमयितुं

भृशकौतुकमिल पिकलापं (ननु)

विडसितभृङ्गैर्विलसदनङ्गैः

सकृदपि सुभयापाङ्गैः

स्मरकृतभङ्गं सुदति मदङ्गं

शिशिरय शिशिरैरङ्गैः (ननु)

सुन्दरि सकृलय लन्त रसं तव

सुमधुरमधरसुधायाः

मुभयुम्भनमुभयायनया

किमु मयि करुणाकरणीया (ननु)

चिकुरो रुचिरो वदनं कमनं

जघनं धनमपि वा ते

निष्पिलावयवा मम मतिमबला-

माकृष्य नयन्त्येते (ननु)

मम भवती परमवलम्बो

मम भवती वंशपताका

मम भवती ननु श्रुवितमपि

मम भवती भुषशशिराका (१)(ननु)

((१)भुषशशिनो राका पूर्णिमा । भुषप्रसादछेतुरिति यावत् ॥)

मम भवती वरमण्डनमपि

मम भवती भाग्यमनूनं

मम भवती ननु जनिहलमपि

मम भवती निधिरिह नूनं (ननु)

मम भवती हृदि निर्वृतिरपि

मम भवती दृगमृतधारा

मम भवती परमिह सुहृदपि

मम भवती सम्पदुदारा (ननु)

नतमुष्णि दयिते जगदभिरामे

जितकुसुमायुधरामे (१)

द्रुतमनुकूला भव ननु भामे

सुतनु मनोहरभा मे (ननु)

वाया ग्रीणाविहस्तां कथमपि य रहस्तां विधेयां वित-व-

त्राधायाङ्केऽङ्गमालिङ्ग्य य किमपि भवानास्थभिम्बं य शुम्भनम् ।

लोलापाङ्ग्या नताङ्ग्या भुवनकमनलावाण्यवेण्या रमाण्या

साकं लोकाधिनाथाधिकरुषि भुवनैकाभिरामाभिरामे ॥ २६८ ॥

धन्द्रप्रस्थाय पार्थप्रियकृदथ गतो यामुने काननान्ते

कालिन्दी लोभयन्ती हृदयमुद्वलत् प्राणवानन्दिताग्निः ।

((१)कुसुमायुधरामा = रतिः ॥

भूयः पैतृष्वसेयीं नृपसदसि भवान्मित्राव(वि)न्दाभविन्-

ज्जित्वा समापि सत्यामलूत वृषवरान्नञ्जिन्नन्नां ताम् ॥ २७० ॥

भद्रां तां भ्रातरस्ते ददुरधिकमुदा देव सन्तर्दनाधा

लक्षं तोयैकलक्षं सपदि विदलयन् लक्षणामप्यवापः ।

छायाभिस्ताभिरछाभिरपि परिरमन् भौमयेष्टां स कष्टां

श्रुत्वा भामासहायः स्मृतसमुपनतं तार्क्ष्यमारुह्य यागाः ॥ २७१ ॥

प्राप्य प्राञ्जयोतिषाभ्यं पुरवरमधिकं दुर्गमं दुर्गवर्गेः

कौमोदक्या गिरीन्दा(न्द्रा)नपि वररागाणां शस्त्रसार्थ शरौघैः ।

यत्केलाञ्च्यम्भुवायून्मृढतरमुरपाशावलीं नान्दकेन

क्षिप्रं संलुत्य दधौ प्रसभमथ भवान् पाश्र्वजन्यं य धन्यम् ॥ २७२ ॥

भैरविरागोऽग्रीयते । अेकताणेन वाधते ।

मुभरं स्वदरं मुभशीतकरे

न्यदधा दयितासङ्घितो नु उरे ।

पल्लवम् ।

गरुडे व्यलसोऽथ ररां लषतां

निन्देन भयं जनयन् द्विषतां

((२७०)सप्त वृषवरान् जित्वा नञ्जितो नृपस्य नन्दनां सत्यामलुत लुतवान् ॥

(२७१)भौमो नरकासुरः ॥

स निशम्य तदा निन्दं निलया-

दसुरोऽथ सुरोऽतिरुषा निरयात्

मुभपञ्चकनिस्सृतानिस्वनि-तै-

र्भुभरं भुवनं रययन्नमितैः

अभिपत्य दुरत्ययय(?)विङ्कमवा-

नभिपत्र्यं(त्र्य)(१)धिपत्युरुसार्थकवान्

निशितत्रिशिभप्रमुभायुधवान्

व्यडिरत्वयि पत्रिवरान् (१)भलवान्

द्रुतमश्चिनदय्युत तद्विशिभान्

निजपत्रिवरैरथ तीक्ष्णशिभान्

व्यसृज्य भवान्विशिभप्रवरान्

(२)प्रसृतप्रतिघो युधि दीप्रतरान्

अनवेक्ष्य तदाशु स पक्षिपतिं

प्रति पक्षडत्प्रतिपक्षततिं

व्यसृजन्निशिभं ज्वलदग्निशिभं

व्यनदस्य दिशो दलयन्नपि भं
 त्वमिदं लघु पत्रयुजार्दिव्वा(र्दितवा)-
 नरिमाथरिष्वाजित मर्दितवान्
 ((१)पत्रिष्वा पतगाशुगौ । (२)प्रसृतप्रतिघः=उज्वलितकोषः(पः) ॥)
 सभलेऽथ मुरे निडते भलवान्
 नरको रुषितः स्वयमागतवान्
 अधिरुढवतो युधि रुढमिभं(दं)
 सुदुरासदशूलभृतः प्रसभं
 त्रिशिभप्रदृतेः पुरतो दृतवान्
 गणतोऽस्य शिरोऽरिवरेण भवान्
 घातं नीतेऽतिघोरे नरक षड भवानस्य पुत्राय दत्त्वा
 राज्यं वाया धरिन्त्र्या भवसभ भगदत्ताय गेडं प्रविश्य ।
 कारागारे निरुद्धा निजपुरभनयत् (यो)द्व्यष्टसाडस्रनारीः
 स्वर्गं प्राप्यादितेः कुण्डलमदित जितेन्द्रोऽडरत्पारिजातम् ॥ २७३ ॥

भामारामे निधाय धृतरुमुदवडो व्यष्टसाडस्रनारीः
 प्रीत्या य प्रत्यगारं विडितभडुवपुर्मेदयामासियामूः ।
 त्वद्रूपालोकनोद्यत्तुक्तसुरमुनीन्द्रातिविस्मापकैस्त्वं
 तैस्तैर्वालाविशेषैः प्रतिनिलयमलं रोज(रेजि)षे रेमिषे य ॥ २७४ ॥
 रुग्मिण्या प्रियया कदापि शयने प्रीत्या शयानो भवान्
 सूनू ते सदृशं दिशेति सुदृशा नाथानया नाथितः ।
 नूनं ते तनयं दिशामि गिरिशं देवं प्रसाद्यायिरा-
 दित्युक्त्वा पतगाधिपेन बदरीमागाम्बुनीन्द्रावृताम् ॥ २७५ ॥

घण्टाकर्णोऽपि निघ्नन् मृगततिमितवान् सानुजन्मा सुजन्मा
 सानन्दं नन्दसूनो नरकडर डरे कृष्ण रामेति गायन् ।
 आलोक्योपेत्य य त्वामवददतिमुदा भक्तलोड्डा(का)वतंसो
 भक्त्या भोमुधमानो भवसभ स भवानप्यभुं भक्तभन्धो ॥ २७६ ॥

घण्टाररागोण गीयते । यम्पताणेन वाधते ।

पुरुषवर कुतो भवानिड कुतो यातवा-
 न्मम भवोऽद्य कृलवान्नु जातवान्

पल्लवम् ।

सौम्य नुन साम्प्रतं भावमवलोक्य ते
सम्मदो मानसे मम जृम्भते (सौम्य)
त्वयि तु मम मानसं सजति पुरुषोत्तमे
यद्दुकुलमज्ञौ कृष्ण एव सत्तमे (सौम्य)
ननु पिशाचकुलशेपर यद्दुकुलेऽभवं
पापनृपपीडितामवितुं भुवं (सौम्य)
किञ्चिदुमुद्दिश्य वीक्षितुं शङ्करं
द्रुतमयाम्ययमभिलजनशङ्करं (सौम्य)
भक्तजनसत्तम भवानपि य को नु वा
त्वत्साविधवर्त्यसावपि य को नु वा (सौम्य)
त्वामेव लोकितुं शिवपदाद् द्वारकां
शिवसेवको यामि शिवदायिकां (सौम्य)
जगति घाटाकर्णनामधेया वयं
भवति भक्ता विभो सोदरोऽयं (सौम्य)
एत्युक्त्वोपायनाग्रं द्विजशवशकलं सानुजन्मा तवाग्रे
नृत्यन् न्यस्य प्रमोदाद्दुदितनिजतनोः पादमूले पपात ।
कारुण्यार्द्रं कराभ्यां वपुषि परिमृशन् दिव्यदेलौ दिवं तौ
नीत्वा गत्वा य उध्यायलमयलतरात्मा तपोऽतथ्यथास्त्वम् ॥

सुस्मेरास्यं प्रसादाद्भुतविवशतरैर्विश्वदेवोपदेवै-

र्भूतैः प्रेतैः पिशाचैरपि तमनुगतं शैलकन्यानुयातम् ।

नासान्यस्ताऽगुलीकं त्वरितमुपगतं विस्मयोत्कुल्लनेत्रं

व्यालोलाडीन्द्रछारं गिरिशमजित तुष्टोऽथ तुष्टोथ दृष्ट्वा ॥ २७८ ॥

डे देवदेव जय, डे वामदेव जय

डे वातदेव जय, जय जय पुरारे

शरद्दुदितशिशिरकररुचिरतररुचिसर-

सुभगतमतनुसुषम, जय जय पुरारे

((२७८)तुष्टोथ = त्वं स्तुतवान् ॥)

तनुविततकृणितते, पदविनतसुरपते

भव गिरिश पशुपते, जय जय पुरारे

मुक्तिपरभक्तजनचित्तमयभित्तिलिप्पि-

તાર્તિહરમૂર્તિવર, જય જય પુરારે
 જય શર્વરીશધર, જય શર્વ શૂલધર
 જય સર્વદેવવર, જય જય પુરારે
 નળિનસમનયન જય, નળિનશરદહન જય
 નવનપરભુવન જય, જય જય પુરારે
 આક્ષેપવચનશર વિક્ષેપતરળતર
 દક્ષેડપકારકર, જય જય પુરારે
 વિહિતમહિતતોષા તાવકી તાવદેષા
 તનુરનુપમશોભા કલ્પિતાનલ્પલોભા ।
 મુહુરપિ જનમેતં ભૂરિભક્ત્યા સમેતં
 મુખરયતિ પુરારે ચન્દ્રયૂડ સ્મરારે ॥ ૨૭૯ ॥

પાટિરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

કલિતનદીવરકપિશજટાભર-
 ખચિતનિશાકર પુરહર જય જય
 પલ્લવમ્ ।
 ભવભયભગ્જન ભવ મૃડ જય જય
 કૃષ્ણિગણભૂષણ પુરહર જય જય (ભવ)
 લોકભયાનકપાવકલોચન-
 ભાસુરફાલક પુરહર જય જય (ભવ)
 ચિલ્લીયુગળમતલ્લીવિદલિત-
 વલ્લીમદભર પુરહર જય જય (ભવ)
 ભવ નિન્દિતકુવલયમગ્જુળલોચન-
 નન્દિતકુવલય પુરહર જય જય (ભવ)
 શુકતુર્ણકમદભરખાણકરુચિ-
 મણિડતનાસિક પુરહર જય જય (ભવ)
 ભિમ્બકદમ્બવિડમ્બકડમ્બર
 કમ્પતરાધર પુરહર જય જય (ભવ)
 યુક્તાખિલગુણમુક્તાકૃલગણ-
 મુગ્ધામલરદ પુરહર જય જય (ભવ)
 હાલાહલરસહેલાકબળન-

काणामलगण पुरुर जय जय (भव)
 भुजगव्रान्तरभृशतरदन्तुर
 पृथुलभुजान्तर पुरुर जय जय (भव)
 परशुभृगाभयवरदविराजित-
 मृदुलभुजालत पुरुर जय जय (भव)
 यलदलदलकुलरुचिभरदृतिपर
 रुचिरतरोदर पुरुर जय जय (भव)
 अञ्जिनपरावृतजघनभरादृत
 कृष्टिरशनाशत पुरुर जय जय (भव)
 मदकुञ्जरकमदभञ्जनकर-
 मञ्जुतरोरुक पुरुर जय जय (भव)
 त्रिभुवनलोभनरुचिभरभाजन-
 शुभतरजानुक पुरुर जय जय (भव)
 मदननिषङ्गाधिकभङ्गावल-
 मृदुजङ्घायुग पुरुर जय जय (भव)
 नगिनायुधनगिकादृतगुणिका-
 यितमृदुगुल्फक पुरुर जय जय (भव)
 कमठकुलाग्रकललसदाग्रल
 कमनपदाग्रक पुरुर जय जय (भव)
 सुजनाशयसुजलाशयसुभशय-
 यरलकुशेशय पुरुर जय जय (भव)
 गिरिजापाङ्गावलिरङ्गायित-
 निभिलाङ्गाञ्चित पुरुर जय जय (भव)
 शारदनीरदनिकरनिकार (१)द-
 रुचिररुचीभर पुरुर जय जय (भव)
 विनमज्जनसुभरसविनिमज्जन
 विसुभरसज्जन पुरुर जय जय (भव)
 त्वदीयानाममेयानां गुणानामनुवर्णनात् ।
 परमेश विभो को वा विरमेत् परमाद्भुतात् ॥ २८० ॥

કાનક્કુરિઞ્ચિરાગોણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે ।

સકલશમલહરણાનિપુણપદપરાગ તે નમોડસ્તુ

કમનચરણકમલ પશુપતે નમોડસ્તુ તે

પલ્લવમ્ ।

શારદામ્બુદોપમાડ્ગ ચારુચન્દ્રખાણ્ડયૂડ

ચારણાદિવન્ધ પશુપતે નમોડસ્તુ તે

પ્રપદરુવિભિરધિકસુભગચરણકટક તે નમોડસ્તુ

શરધિસદૃશજ્ઙ્ઘ પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

((૧)નિકારઃ અવમાનઃ ॥)

ભુવન સુભગબહુસુષમજાનુયુગળ તે નમોડસ્તુ

સુલળિતોરુયુગળ પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

જઘનવિલસદજ્જિનકલિતભુજગરશન તે નમોડસ્તુ

ભુવનભવનજઠર પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

તરળબહુભુજગસુભગબાહુવિવ(વી)ર તે નમોડસ્તુ

ગરળગહનકણ્ઠ પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

સ્વકરવિલસદભયવરદપરશુહરિણ તે નમોડસ્તુ

ભુવનકમનવદન પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

અધરરુચિભિરધિકરુચિરમુદ્દુલહસિત તે નમોડસ્તુ

મહિતમધુરવચન પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

નયનનળિનયુગળવિગળધિકકરુણ તે નમોડસ્તુ

ભુજગકમનકર્ણ પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

વિહિતમદનદહનનિટિલનયનદહન તે નમોડસ્તુ

શિરસિ લસિતસોમ પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

તુહિનશિખરિદ્ધિત્સતતલસિતસાવિધ તે નમોડસ્તુ

નિગમનિવહવાર્થ્ય પશુપતે નમોડસ્તુ તે (શાર)

એવં દેવ સ્તુતોડસૌ સાપદિ પશુપતિઃ પાણિના પાણિપદ્મં

સામોદં સંસ્પૃશંસ્તે સરસમિતિ જગૌ સસ્મિતં વિસ્મિતાત્મા ।

પ્રાપ્યં કિં પૂર્ણકામ પ્રણતવરદ તે નૂનમેનાં તપસ્થાં

શસ્થાં તસ્્યાતનોર્મે નયનહુતતનોરુદ્ભવાયાતનોસ્ત્વમ્ ॥ ૨૮૧ ॥

રુઘ્મિણ્યાં તે રમાણ્યાં દ્રુતમજિત ભવેદ્ડગજન્માડ્ગજન્મા

પ્રદ્યુમ્નો નાથ નામ્ના ય ઇહ વિશસિતા શમ્બરં સડ્ગરાન્તે ।

उक्तैव कोरकीकृत्य स करकमलं मूर्ध्नि पुष्टावधानं

विश्रोतृष्टापदानं पुररिपुरपि तुष्टाव तुष्टया भवन्तम् ॥ २८२ ॥

कुरिञ्जिरागोषा गीयते ।

यम्पताणेन वाधते ।

जगद्दुष्टयभृतिविलयस्थनभयविहृतिस्थ-

रतलुष्टय विततदय विजयसप्त जय विभो

पल्लवम् ।

जगति के यदुपते निरवधिकगुणतते

नृतिविधावीश ते किमपि पुनरीशते (जग)

भरकिराणामदलण(डरण)भरकिराणाराशरण-

रथयरणधरणयण विजयसप्त जय विभो (जग)

शरणगतकृपणजनमरणभयडरणभृश-

निपुणामृदुयरणयुग विजयसप्त जय विभो (जग)

प्रणतसुरशरणवर कृपणनरभरणकर

धरणभरणरणपर विजयसप्त जय विभो (जग)

((२८१)अतनोः = कामस्थ । अतनोः = कृतवान् ॥)

निगमनुतनिजयरितलसदमृतरसमुदित-

भङ्गुसुकृतमुनिविनत विजयसप्त जय विभो (जग)

जलवि(धि)पतिदुखितुरतिसुभविहृतिसुभगत-

विपुलवरभुजविवर विजयसप्त जय विभो (जग)

वलमथनमणिकिरणाम(मद)मथनरुचिसदन-

भृशकमनसदपधन(१)विजयसप्त जय विभो (जग)

स्तुया(त्या)त्वामन्त्र्य तुष्टं पुरमिह शिपिविष्टोऽतितुष्टया प्रविष्ट-

स्तूर्णं दूर्वाणशैलात्वमपि निजपुरं श्रीसुपार्णधिः !

रुग्मिण्यै वार्णयामासिथ तदथ मुदं साप याञ्जजनस्त्वं

भार्यास्वार्थासु भूयो दश दश सुकुमारान् कुमारानुद्धा(दा)रान् ॥ २८३ ॥

प्रधु(धु)मः सूतिधाम्नः प्रथमं षड सूतः शम्भरेणाम्भुराशा-

वस्तो प्रस्तो ऋषेण प्रददुरथ ऋषं शम्भरायाशु दाशाः ।

तुन्दे भिन्नेऽस्य दैत्याधिपवचनकरी वीक्ष्य मायावती तं

प(पु)त्रं ते कृत्यमूढा सुरमुनिवचनात्

प्रेषयामास गूढम् ॥ २८४ ॥

((૧)અપઘનોડ્ગમ્ । (૨૮૩)દુર્વર્ણશૈલાત્ = રજતગિરેઃ ।

(૨૮૪)દાશઃ = મીનગ્રાહીઃ તુદ્ = અટ(જઠ)રમ્ ॥)

હત્વાજૌ શમ્બરં શં વરમિહ જનયન્ પત્તનં ત્વત્તનૂજઃ

પ્રામો રત્યાથ પુત્રીમથ સમુદવહ્લુગ્મિણો રૌગ્મિણેયઃ ।

પૌત્રીમસ્યાનિરુદ્ધોડપ્યવહદથ રુચ્યા રોચનાં રોચમાનાં

ભ્રાત્રા તત્રાન્તરે તે હત ઇહ સહસા ધૂતવૈરેણ રુગ્મી ॥ ૨૮૫ ॥

જાતુ સ્વપ્રાનુભૂતં નિશિ નિજનગરાચ્ચિત્રલેખોપનીતં

શુદ્ધાન્તેડત્યન્તમોદં સમુષિતમુષયા બાણબાણૈર્નિરુદ્ધમ્ ।

શ્રુત્વા તત્રાનિરુદ્ધં કલહરુચિમુનેર્નિર્ગતો મિત્રવર્ગે-

સ્ત્ર્યક્ષેણારક્ષિતં શોણિતપુરમરુણો દારુણો રોષભાવાત્ ॥ ૨૮૬ ॥

ઘોરોડભૂત્સમ્પ્રહારો મુરહર તબ વા તાવકાનાં ચ તાવ-

ત્સાકં બાણેન બાણાનનવધિ કિરતા તદ્ભદૈરુદ્ભદૈ(ટૈ)ર્વા ।

ભસ્મીકર્તુ બલં તે વ્યવસિતમનસા ભૂતભર્ત્રાપિ ભૂતૈઃ

શર્વં તં સર્વભૂતૈરપિ સહ સહસૈવાજયો વાસુદેવ ॥ ૨૮૭ ॥

સન્તોષાદથ હન્ત ભવન્તૌ

સન્તતમાનતલોકમવન્તૌ ।

ધન્યાવ્યુત્તુરન્યોન્યં તે

સૈન્યવિરાજિરણાવન્યન્તે ॥ ૨૮૮ ॥

((૨૮૬)ત્ર્યક્ષેણ = પરમેશ્વરેણ । અરુણઃ = નિરુદ્ધવાનાસિ ॥)

માળવગૌડરાગેણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે ।

તવ હરે માયા મમાપિ હૃદિ મોહદા

યદજિતં જેતુમહમીહે ભવન્તં

યદુવર યથાભિમતમખિલજગદુદ્યલય-

પાલનવિધાનેન હન્ત વિહરન્તં

પલ્લવમ્ ।

વિજયપરહુદ્ય જય સકલેશ પશુપતે

ભવ હર વૃષાકપે સત્પ્રભોમાપતે (વિજ)

स्मरति न तु लोके षड् भोक्षितो मायया
 तव यराणामिदमभिलज्जनसेवनीयं
 विषजति य विषयेषु विरतिविरसेष्वमृत-
 मपलाय विषमेव अत सेवतेऽयं (विज)
 द्वारमपवर्गगमने पुनरपावृतं
 अत शिराद्भवमवाप्यापि नरलोके
 विषयेषु विषजति छि यो मूढमाऽऽढ-
 पतितमिड सन्तो वदन्ति तमनेके (विज)
 अविनीतमपनीय दूरमवनीयमवनीये (१)
 ति विरचितो नियतमवतारो
 ((१)अवनीया = रक्षाणीया)
 भवता तु पदपदितभवतापभरुडररा-
 भरितादरेण धरणावयमुदारो (विज)
 आणोऽयमधिकमविनीतोऽपि भवतो
 न विशसितुं समुचितो विबुधकुलवैरी
 नतपरायण मया भलु पुरा ननु मुरान्तक
 वितीर्णाभयो मम तु परिचारी (विज)
 तरुणोऽयुः करुणाम्बुधे मम य पर-
 मनुभूतैव भवता वागभिहितेयं
 पुरुर पुरा विरोचनकुलोदित-
 मिड न विशसिताडमिति संश्रुतमिदमडेयं (विज)
 मदभारुडरराय तव यराणसेविनो-
 व्यदलयममुष्य पृथुभुजनिकायं
 ननु सभे पशुपते परमतो बलिसुतो
 धृतयतुर्भुज अवेवं जगति भवितायं (विज)
 समतत्त्ववेदितरि सर्वस्ववितरितरि
 चैतस्य पितरि यद्ददयि मम दासे
 सम्मदो ननु मनसि जृम्भते शश्रुदपि
 तद्ददित तस्य तनयेऽपि तव दासे (विज)
 न य मूर्तिर्न य जरा न य कुतोऽपि य भयं
 न य पराभवकथायस्य न नु भूयात् (विज)
 मडितेषु निभिलेषु निजकेषु भूतकेषु

परमेष परमेश नियतमपि भूयान् (विज)
 त्वां जगति यो भजति मामपि य यो भजति
 तावुभावपि गिरिश तव मम य दासौ
 निम्बिलगुणवारिधे निरुपमयशोनिधे
 नामसु भिदां विना का नौ भिदासौ (विज)
 अन्योन्यं तौ प्रसन्नाविति किमपि हसन्तौ भगन्तौ भवन्तो
 यान्तौ स्वं स्वं निशान्तं निजनिजभृतकैरुल्लसन्तौ नितान्तम् ।
 निध्यायाथानिरुद्धं सद्य य दयितया हन्त ते बन्धुता सा
 मग्ना सम्मोदसिन्धौ मुरमथन यथा नष्टमासाद्य रत्नम् ॥ २८८ ॥

प्रधुम्नाधाः कदाचित्सरसमुपवनं प्राप्य सङ्कीडमाना
 दैवादालोक्ष्य भालाः कमपि य सरटं हन्त कूपेऽन्धरूपे ।
 उन्नेतुं ते न शक्ताः इतविविधनयास्त्वां जगुस्तामवस्थां
 गेडात् प्रस्थाय वेगात्सरसमुदनयो विप्रशापार्हितं तम् ॥ २८० ॥ (सद्यमुदनयो)
 तव भास्वत्करस्पर्शाद्वाजत्राज्जा कराभ्युजम् ।
 ((२८०)सङ्कीडमानाः । “कीडोऽनुसम्परिभ्यश्चे’ श्चे”त्यात्मनेपदम् । सरटः = कृकलासः ॥
 (२८१)कण्डुं तु जडाविति प्रसिद्धयन्द्रा(?)त्प्रकृतस्य राज्ञो व्यतिरेकः ॥)
 अयं कोरकयन् स्वीयं कण्डुं तु जडावडो ॥ २८१ ॥
 श्रुत्वा वार्तां तदीयां तदनु तद्दृष्टितां तं नृहंसं नृगं त्वं
 सद्यो नाकं निनेथाजित सुकृतवतामग्निमेष्वग्नाण्यम् ।
 आकण्योर्दीर्घामोदाद्भुतविवशतरांस्तथ्यरित्रं विशित्रं
 प्रीत्या भृत्यानभाषीः परममिह छितं बोधयन्माधवामून् ॥ २८२ ॥

आहुरिरागोऽण गीयते । ऐकताणेन वाधते ।

शृणुतादरतो बत नृगनृपते-
 रूपदेशपरं सुमडितयरितं
 बहुमतिरिड का मादृशदाने
 स्मृत षड मडिते नृगनृपदाने
 पल्लवम् ।
 न हस्त न हस्त धृतमोडभराः
 मडिसुखसु किमपि य लोभपराः (नड)

नाकाटिकभोगाटिकसुकृतं
शोकाय कृत्वावसितौ नियतं
अर्पितमिदमिड मयि बोधमये
मुक्तिदमिति कलयत यूथमये (न७)
((२८२)नृदंसं = नरश्रेष्ठम् ॥)
तिष्ठतु निभिलं पुरुसुकृतततौ
द्विजशापेन विपन्नगनृपतौ
अपि जनिता किं पुनरितरनरे
किञ्चिदनाजितसुयसितनिकरे (न७)
अज्ञानापतितौ(ता)गौरैतौ
भूसुरनाथौ भृशमनुनीतौ
सुयसितजलनिधिरवनीपाता (१)
तदपीदृशविपदिड बत जाता (न७)
कृकलासकता जगति निःकृष्टा
कृपयैप(व?)तयोरजनि विशिष्टा
क्षितिसुरजनता सुरतरुसमिता
मुदिता कुपिता हुतवडसमिता (न७)
विप्रधने पुनरज्ञानहुते
दोषोडयमिथान्धीपूर्वहुते
क्वचिदपि कथमपि न समाधानं
कलयत तदिदं मिणदवधानं (न७)
डेडयराडपि भूरिविमोडा-
((१)अवनीपाता = राजा ॥)
भ्र(त्र?)नु स पुरा भलु भूसुरमाडां (१)
अहुमतसयिववथा बत हुतवान्
नृपकुलमभिलं लघु संदृतवान् (न७)
अजरयदशनैर्गिरिजो हि विषं
दुर्जरमभिलैर्ब्रह्मस्वविषं
दडति हि विषमिड परमदनकृतं (२)
ब्रह्मस्वविषं कुलमपि नियतं (न७)
द्विजवसु यदि दुरनुज्ञापदृतं
पुरुषत्रयमातनुते पतितं

યદિ પુનરિહ બત બલતોડપહૃતં
 દશ પૂર્વાન્ દશ ચ પરાન્નિયતં (નહ)
 દુરિતેરિતમતિરિહ યો હિ પુમા-
 નિજકરદતાં દ્વિજવૃત્તિમિમાં
 સ્વયમેવાપહરેદપિ ચ મિતાં
 શકૃતિ ભજેત સ શિવ શિવ કૃમિતાં (નહ)

યાવદ્રેણુસિથો મુખજાતતતે-
 રશ્રુકણા ધરણૌ દ્રવિણહૃતે:

((૧)માહા = ગૌઃ ॥ (૨)અદનકૃતં પરં = ભક્ષકં કેવલમ્ ॥)

તાવદ્દર્શશતં દ્રવિણહરો

નિપતતિ કુમ્ભીપાકે સ નરો (નહ)

મહિસુરવિતતાવપરાધકરો

મહિતાધિધરો ધરણિપનિકરો

ગદવિધુરો ભવતિ ચ ગતસુકૃતો

વિકલતરાયૂ રિપુનૃપવિજિતો (નહ)

વિપ્રિયમિહ કલ્પયતિ પ્રયતા

વિપ્રસભા જગતિ હિ વિપ્રકૃતા

ક્ષિપ્રમસાવપ્રતિમમનલ્પં

તત્પરિચરતાનિશમવિકલ્પં (નહ)

દ્રોઢું પ્રૌઢગુણાન્મહીસુરગણાન્મા મા ભવન્તો મના-

ગીહન્તાં મનસાપિ હન્ત શપતો વા નિમ્ન(ઘ)તો વા કુધા ।

એતે જાતુ કૃતાપરાધવિધયોડધ્યારાધનીયા જનૈ-

ભૂ(ભૂ)રૈવેષુ નિકારકૃન્મમ ભુજાદણોડપિ ખણ્યો ભવેત્ ॥ ૨૯૩ ॥

મહા:(હા)મહામસામ્માદનનિરતધિયો નિગ્રહેડનુગ્રહે વા

દક્ષાનક્ષામવીર્યાનવિરતમપિ નન્દન્તુ નિન્દન્તુ નામૂન્ ।

((૨૯૩)દ્રોઢું = દ્રોગ્ધુમ્ ॥ (૨૯૪)મહા: = મદાશ્રિતા: । અગ્ચનીયાન્ = પૂજનીયાન્ । મહ્નુ = પ્ર(દુ)તમ્ ॥)

હિં ચૈતાનગ્ચનીયાન્ પ્રસભમપિ યદા હન્ત નિન્દન્તિ મન્દા:

શાપાત્ તહોપજાતાત્ કુલમપિ ચ તદા મહ્નુ વો નડ્ક્યતીદમ્ ॥ ૨૯૪ ॥

દુર્વાદાનુદ્રમન્તૌ પિતૃપતિ ભટયોસ્તુલ્યતામુદ્રહન્તૌ

ભૂદેવાવાવહન્તૌ ભયમખિલનૃણાં રુક્ષમાલોક્યન્તૌ ।

ભૂપેનાનેન ચદ્રત્રસરદપદકોપાન્વિતૌ સાન્તિવતૌ તૌ

तद्भ्रून् भवन्तोऽप्यवनिःसुरजनान् सन्ततं सान्त्वयन्तु ॥ २८५ ॥

नित्यं मर्त्यजनेन तावदमुना वन्धा छि वृन्दारका

लोकेशो गिरिशोऽपि तैरविरतं वन्धौ तयोस्त्वलम् ।

वन्धोऽसावडमादरेण य सदा वन्धा मया भूसुरा-

स्तद्गन्धा भवताममी न भलु येद्गुड्या भवन्तो मया ॥ २८६ ॥

आभोधयन्निति छितं वयनैरुदारै-

रामोदयन्मृदुलडाससापैरपाङ्गैः ।

आवासमाप य भवानृगधर्मजात-

रामोदयि वदता स्वजनेन साकम् ॥ २८७ ॥

गोपीलोकेन साकं तदनु विडरमाणे मदान्ये वनान्ते

काग्निन्धां कामवा(भा)णेन य विवशमतौ कामपाले कदाचित् ।

व्याडिंसीर्वासुद्वेवं तव सदृशतनुं पौण्ड्रं काशिपं वा

कृत्यां विद्राव्य काशीपतिसुतमद्वलत्सालयं ते रथाङ्गम् ॥ २८८ ॥

मुष्णारिरागोरा गीयते । ऐकताणेन वाधते ।

धरणीरमणीयमणी रमणीरुपनीय वनी (१)रज रैवतके

मदनेन मदेन य मूढमना मुसली स सलीलमिडारमत

विविदोऽपि विभो विपदं विदधन्नरकानुयरो नगरे य गृहे

स तदा तु गतोऽजित रैवतकं समलोकत तं सड्यौवतकं

अभला छि विलोक्य कपिं विटपं यलयन्तमलं भलवन्तमभुं

अडसन्नथ सोऽप्यवरुड्य तरोरडरत्सुरनाथ सुराकलशं

उपलेन भलेन भलेन भली निडतोऽमुभवञ्चयदेष जवी

स मदी समदीदृशदीश गुदं डलिनं ललनाकुलमध्यगतं

स तु सम्मुभयिद्विनिरासमुषैः स्वकृतैरथ नाथ निकारशतैः

प्रततप्रतिधस्य पुरो डलिनो व्यभिनत्तरसा य सुराकलशं

शसितुं भलतो भत गड्ढितवान्मुसलं सडलं सडसोद्धृतवान्

विविदोऽपि विभो तरुमुद्धृतवान् भलमूर्द्धनि ताडितवान् भलवान्

सडसा स डली सडलीलमभुं स्वडलेन डरे समरे डतवान्

ससुनन्दडतोऽथ भलेन जवात्तडिडागाणयन् द्रुममभ्यमधात्

अपि तं कुपितोऽप्यभिनन्मुसली विपिनं विदधे विविदो वितरुं

प्रहृतासु शिवासु हृतासु डली समताडि करेण डरे डरिण।

((१)रमणीः वनीः उपनीय = स्त्रियो वनं प्रापय्य ॥)

विधुतायुध आशु करेण डरे प्रडरन् प्लवगं स य जन्तुतले
नरकानुगमेव विभो विदधे विरुजं विततान य विश्वमिदम् ।

साम्बं जाम्भवतीसुतं स कुरुभिर्भद्रं बलो द्वारकां

निन्ये उस्तिनपत्तनादथ भवान् सर्वैः सडार्कग्रेडे ।

तीर्थाग्र्यं समन्तपञ्चकमगात्सनात्वा य वित्तान्यदात्

सर्वैर्बन्धुभिरावृतः सुष्णमुवासात्रैव मासत्रयम् ॥ २८८ ॥

आभीरीर्विधुराः पुरेव रमयन्नासां य बोधं दिश-

न्नाश्यास्याथ गिरा पुरीवरमयात्तातं निजं याजयन् ।

श्रुत्वा मागधरुद्धभूपविपदं सधो धियासुर्भवा-

निन्द्रप्रस्थमवाप्य नारदगिरा पार्थैश्च सम्भावितः ॥ ३०० ॥

भीमाद्यैर्भवता विजृम्भितबलैर्भूपान्विभोऽजापयो

वाया धर्मभुवोऽथ मागधमया भीमार्जुनाभ्याममा ।

धृत्वाशु द्विजवृषमस्य सविधं गत्वा तु तेनार्थितो

युद्धं तावदथायथाः स य तथेत्युक्त्वा गदामाददे ॥ ३०१ ॥

शङ्कराभरणारागेण गीयते । ऐकताणेन वाधते ।

स डि तां सडसादित मारुतये

सडितां सडसा परिगृह्य परां

((३०१)अजापयः जयतेर्षिणि वृषम् । अथाः = गतवान् ॥)

समरोचित भूमिमतो गतवान्

सवृकोदरशङ्कसुतोऽपि भवान्

प्रथितौ भुवि मागधवायुसुतौ

युधि तौ कुशलौ दृढबाहुबलौ

कुपितौ तरसाथ मिथो घटितौ

द्विरदौ समदापिव धोरगदौ

विधृतोरुरती विवरावगमे

विविधं य विचेरतुरत्र रणे

विटपस्य विपाटनयारिवधे

विदधाथ नयं विबुधेश मृधे
 तदवेत्य निपात्य मरुत्तनयो
 विनिवेश्य तदीयपदे स्वपदं
 निजपाणिभ्युज्ज परमस्य पदं
 कलयन्नभिनद्भुङ्क्तो(दतो)भत तं
 अमुना समुदा तरसा दलिते
 जरसा तु पुरा तरसा घटिते
 व्यथिता जनता शकले भलु ते
 सकला समलोकत लोकपते
 परिरत्य वृकोदरभीश भवा-
 न्विजयोऽपि विभो निकटं गतवान्
 अधिकं मध्यत्रति सम्मदवा-
 नपि तं भगवन्नभिनन्दितवान्
 भीमेनेति जरासुते युधि उते तेनैव सम्पाशितान्
 भूपानाशु विपाश्य भक्तिविवशानाशास्य मुक्तिं मुदा ।
 तत्पुत्रं य जगत्पतेऽथ सलदेवं तत्पदे कल्पयन्
 गत्वा तु प्रकृतं वितानमतनोस्त्वं राजसूयाभिधम् ॥ ३०२ ॥

कृत्वा तास्ताः क्रियाश्च त्वधि भलु विदधे धर्मजन्मा सुजन्मा
 तामग्र्यामग्रपूजां सल स तु सलदेवेन कार्यं विचार्य ।
 तुष्टं याशेषभूतं भत तदसलमानोऽथ मानी सभायां
 प्रोद्येत्प्रोद्यामरोषश्रवणकटु वयो दामघोषिर्व(र्ब)भाषे ॥ ३०३ ॥

नाट्टरागोण गीयते । यम्पताणेन वाद्येते ।

नाट्ये (१)मपि य नरदेवमपि सलदेव-
 मधिकजणभुद्धिमपि धिग्धिगेतान्
 ((३०२)सम्पाशितान् = अद्भान् । विपाश्य = विमोच्य ॥
 (३०३)दामघोषिः = शिशुपालः ॥
 ((१)नाट्टे(नाट्ये)यो भीष्मः ।)
 तापसानपि मुदितमानसान् भूसुरान्
 विनयभरभासुरान् धिग्धिगेतान्

पल्लवम् ।

अपयित्तिं विरयितामनुयित्ततमां

कथमेष विषडेत् दमघोषजनिरिमां (अप)

शिशुनायकं युवतिनायकं बडुनायकं

वृद्धनायकं धिग्धिगेत्तत्

अपि राजयतन्त्रमपि य भवतां व्यवसितं

नियतमिड दूर्धियां धिग्धिगेत्तत् (अप)

अपि सति सभाजने सुमडति सभाजनं (१)

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं

जातिडीने गुणैरपगते निष्छिये

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं (अप)

वरमातुलाडितवघे लोकबाड्ये य

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं

डैतवाडितलतिरुपे विरुपडे

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं (अप)

((१)सभाजनं = पूजनम् ॥)

निष्किञ्चने निष्परिगडे निष्कणे

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं

विडितवृषसंस्थे पृथञ्जनकृतार्थने

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं (अप)

कुलयुवतियाशिरिविध्वंसनोत्सुडे

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं

यत्स्मरणमपि डन्त परमसुभ्रदायकं

युक्तमिदमस्मिन्नसत्तमे डिं (अप)

वयसालमपयित्तिं न भलु गोपडतडे

शिशुपालनरपाल डड सडेत् (अप)

कण्ठारुन्तुदमस्य वाड्यमशनैराकण्ठ्यं दीर्घाशया

कण्ठौ डन्त पिधाय साधुजनता तूर्णं ततो निर्ययौ ।

नासौ डिञ्चन सञ्चयाल य भवान् पश्चाननोडयं यथा

गोमाथोरथ निस्वनं निशमयन् भूमातिरेकास्पदम् ॥ ३०४ ॥

दुर्वादानुद्धमन्तं परुषतरमिति स्वासनादुत्थितं तं

कोधोद्भ्रान्तोक्ष्णान्तोदितदलनकण्ठोद्योतविद्योतिताशम् ।
 पश्यन् पार्थन्निवार्य त्वरितमथ भवान् कालयकेण यके
 लूनीं निलीनं त्वयि य तद्दृष्टितं धाम वेगास्त्रि(त्रि)धामन् ॥ ३०५ ॥

कारुण्यात्ते समामे मडति मभवरे विश्वलोके विसृष्टे
 सन्तुष्टे वित्तवृष्ट्या जयजयवयनोद्धोषिताशेषलोके ।
 भूपोडभूत् पूर्णकामो मयश्चित्तसभामामवान् धार्तराष्ट्रो
 भ्रामामाथस्थ(धस्त)लाम्भुभ्रमविवशतरोऽसावसूयाकुलात्मा ॥ ३०६ ॥

पार्थदीमुपसरोरुडे तदा
 मारुतेरपि मुझे समुत्थितम् ।
 वीक्षितैर्दसितमेधितं व्यथा(धा)
 बीजभूतमवनीभरक्षतौ ॥ ३०७ ॥

समायातः साल्वो विजयमभिकाङ्क्षी तव मुदा
 स मायातः सौभेन तु पुरमभाङ्क्षीदपि तदा ।
 स मानी प्रद्युम्नो यद्दुभिरमुनायुध्यत बली
 समानीकामोदं दददुपगतस्त्वं य सडली ॥ ३०८ ॥

साल्वोऽसौ युध्यतस्ते धनुरजित कराग्रात् किलाभ्रशयद्रा-
 ज्मायातातस्य धातं व्यधित तव पुरो मोडयित्वा डिल त्वाम् ।
 सौभं शम्भुप्रसादोदितमथ गदया क्षोभयित्वा भवांस्तं
 यकेणोत्कृत्कण्ठं मुरडर गदया दन्तवकं य यके ॥ ३०९ ॥

((३०९)युध्यमानस्येति तु न्याय्यम् ॥)

द्रौपद्यास्त्वं रुदत्या वसनमनवसानं व्यतानीः सभायां
 धूते जाने कुरुराणां मृडजनुषि मुनावन्धसोऽन्ते क्षुधान्धे ।
 भोक्तुं प्राप्ते वनान्ते द्रुपदनृपसुतायिन्तितोऽभ्येत्य शाकं
 भुञ्ज्वामुं तृप्तमाधाः कुरुनगरमगा उन्त कौन्तेयदूतः ॥ ३१० ॥

श्लाघ्ये वाश्ये त्वदीये अत कुरुपतिना धिक्कृते तत्क्षणात्त्वं
 विश्वात्मा विश्वरूपं सदसि विशदयन् पाण्डवागारमागाः ।
 विष्णो जिष्णोर्निच्यन्ता भलनिवडनियन्ता भवानित्थमूये
 पार्थं बुध्वाथ युद्धाल्लघु विरतमतिं सोऽध्यवादीद्भवन्तम् ॥ ३११ ॥

ગામ્બોધિરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાદ્યતે ।

ત્યજ સુમુખાકુલભાવં-કૃષ્ણ

દૃઢતરમાવહ ભાવં

રણવિરતિર્મહિપાનાં-કૃષ્ણ

કથમુચિતા મહિતાનાં

તત્ ત્યજ યુધિ સન્દેહં -કૃષ્ણ

તિષ્ઠ ન ભત મન્દેહં

રણવિધિરતિપૃથુબાહો-કૃષ્ણ

((૩૧૦)મૃડજનુષિ મુનૌ = દુર્વાસાસે(સિ) । અન્યસઃ = અન્નસ્ય ॥ (૩૧૧)નિયન્તા = સારથિઃ ॥)

સુનિયતમતિશુભવાહો

ગુરુજનહૃદિ વિશિષ્માનાં - કૃષ્ણ

નિકરં નિશિતશિખાનાં

પ્રહરામ્યપગતશઙ્કું -કૃષ્ણ

કથમજિતાહિતપઙ્કું

વિસૃજન્ ગુરુજનઘાતં-કૃષ્ણ

વિપિનમિતો મુનિજાતં

મદ્યન્નિહ નિવસેયં- કૃષ્ણ

મદુદિતમિદમવસેયં

પ્રિયસખ હત ઇહ કો વા-કૃષ્ણ

ત્રિજગતિ હન્તા કો વા

રહિતો વિકૃતિભિરાત્મા-કૃષ્ણ

સચરાચરભૂતાત્મા

બાલ્યયુવત્વજરા વા-કૃષ્ણ

દેહે સ્યુરિહ યથા વા

તદ્ગન્મૃતિરપિ સેયં -કૃષ્ણ

ભવતેતિ વ્યવસેયં

(૧)વિસૃજન્વસનં જીર્ણં-કૃષ્ણ

((૧)“વાસાંસિ જીર્ણાંનિ યથા વિહાય નવાનિ ગૃહ્ણાતિ નરોડપરાણિ ।

તથા શરીરાણિ વિહાય જીર્ણાંન્યન્યાનિ સંયાતિ નવાનિ દેહી ॥

ભગવદ્ગ્રીતા ।)

નવમચતિ યથા તૂર્ણ

तद्भ्रमसाविड देडी-कृष्ण

देडान्तरमतिमोडी

भजति यदीड तु देडं - कृष्ण

त्यजतीदमसन्तेडं

व्यसनं विसृज स तत्वं - कृष्ण

कलयन्मनसि स तत्वं

प्रियसम्प विधुतविशङ्कं - कृष्ण

रक्षामिड विगतकण्ठं

धर्ममिदं कुरु राज्ञां - कृष्ण

सौम्य विधेडि ममाज्ञां

मडितार्थगभीरेण परमार्थतरेण य ।

वल्गुना वयनेनाधाः कृल्गुनं प्रथनोत्सुकम् ॥ ३१२ ॥

दुवारि वाडिनेये प्रतिदिनमयुतं वाडिनीशे नृपाणां

सङ्घे संडर्तरे क्ष्माभरडतिसडकृत्वन्यधृष्णौ य जिष्णौ ।

त्यक्त्वा निश्शस्त्रतागून्त्वरितमथ रथादुत्पतन्नात्तयडो

व्याधावन् डोधभारादिव नतशिरसं वीक्ष्य तं विस्मितोऽगाः ॥ ३१३ ॥

((३१३)वाडिनेये = भीष्मे । अयुतं संडर्तरीति “न लोडे” त्यादिना षष्ठीनिषेधात् द्वितीया ।

निश्शस्त्रतागूं = निश्शस्त्रताप्रतिज्ञाम् ॥)

द्रोणे नाथे यमूनामिभगतभगदत्तास्तमुग्रं निजास्त्रं

वत्से धत्से स्म यकावृततरणिमडा धातयन् सिन्धुराजम् ।

कर्णास्ते पन्नगास्त्रे भुवमवनमयन्मौलिमात्रावकृतं

कृत्वा यात्रायथास्त्वं विजयमिड न डिं पाएडवार्थं यकर्थ ॥ ३१४ ॥

तीर्थस्नायी रणादौ मुसलभृदविशत्रैमिशं तत्र सूतं

डत्वानुत्थायिनं तस्य य तनयमथो तत्पदे कल्पयित्वा ।

व्याडिंसीत्यल्पलं पर्वणि विडतमभं भैमदुर्योधनेऽगा-

ज्जन्ये तन्मन्यमानो दुरुपशममयात्वन्निशान्तं य शान्तः ॥ ३१५ ॥

संसुप्तद्रौपदीनन्दनलननकरं द्रौणिमेत्यामुनास्तं

भ्रज्मास्त्रं सञ्जडर्थं त्वरितमडृत पार्थश्च तन्मौलिरत्नम् ।

अस्त्रे सन्तानमन्तं गमयितुमुदरं प्राप्तवत्युत्तराया

आविष्टोऽङ्गुष्ठमात्रो मुरडर तरसापालथो बालमेतम् ॥ ३१६ ॥

ધર્માન્ ધર્માત્મજાયાથ સ સમુપદિશન્ દેવ દેવવ્રતોડગ્રે
વીક્ષં વીક્ષં ભવન્તં વપુરિહ વિજહદ્ બ્રહ્મભૂયં બભૂવે ।
(૩૧૪)સિન્ધુરાજો જયદ્રથઃ ॥

(૩૧૫)ભૈમદુર્યોધને = ભીમદુર્યોધનચઓ:(યો:)સમ્બન્ધિનિ ॥

(૩૧૬)દેવવ્રતો ભીષ્મઃ । બ્રહ્મભૂયં = બ્રહ્મસાયુજ્યમ્ ।

બભૂવે = પ્રાભવતિઃ પ્રામ્યર્થક આત્મનેપદી ॥)

વિશ્વાઝૈરશ્વમેઘૈસ્ત્રિભિરમલયશોભાજનં યાજયિત્વા

ભૂપં તં પૂર્ણકામં સ્વપુરમથ ભવાનાભવાનામકામઃ ॥ ૩૧૭ ॥

દારિદ્યોદ્રેકનિત્યાર્દિતનિજદયિતાપ્રેરિતો ભૂરિતોષં

વેગાત્તેડગાદગારં પૃથુકમથ કુચેલે કુચેલો દધાનઃ ।

આમોદાદચ્યુતાલોક્ય તમિહ સહસૈવાચ્યુતામેયભક્તિં

ભૂદેવં પૂજયિત્વા સરસમચકથઃ શારદામાદરાત્વમ્ ॥ ૩૧૮ ॥

ભૈરવિરાગેણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે

ગુરુગૃહાન્નિજગૃહાનુપગતોડથ સુદૃશં

કિમુ સાપે પુનરુદવહોડતિસદૃશં

પલ્લવમ્ ।

સ્વાગતં ભવતુ તવ તાપસશિખામણે

સામ્પ્રતં બ્રાહ્મતેજોડનલમહારણે (૧)(સ્વા)

સ્મરસિ કિલ માનસે વચસિ ખલુ શૈશવે

કિમસિ ગુરુમન્દિરે સ્થિતિમયિ કવે (સ્વા)

ગુરુવધૂશંસનાદાનેતુમિન્ધનં

((૩૧૮)અચકથઃ = અકથયઃ ॥)

((૧)બ્રાહ્મતેજોડનલસ્ય મહાનરાણિસ્તસ્ય સબુદ્ધિઃ ॥)

કવચિદહનિ વચમિતા ઘોરવિપિનં (સ્વા)

જલમુચ્યો વવૃષુરપિ રવિરપરપર્વતં

બત ગતો જગદજનિ તમસાવૃતં (સ્વા)

અન્યોન્યમસ્માભિરયિ કલિતબાહુકં

વન્યાસુ બત પરિભ્રાન્તમધિકં (સ્વા)

ઉદિતવતિ દિવસકૃતિ ગુરુરિદં વિદિતવાન્

विपिनमितवान् वयनमिति गदितवान् (स्वा)

प्राज्ञाननादृत्य दुःषिता मद्धृते

यूयमिह भत वने डेसरिवृते (स्वा)

मडिततरशुभवतां प्रभवतां छि भवतां

भवतां मनोरथो लघु सकलतां (१)(स्वा)

येतानि गुरुकुले रथितानि यरितानि

भवता किमयि सभे विस्मृतानि (स्वा)

उक्त्वैवं पटभाइततोऽस्य पृथुकं हृत्वा भवानादराद्

भुक्त्वा मुष्टिमितं य तुष्टिमितवान् भूतिं ददौ भूयसीम् ।

भक्त्या तृप्तमनाः स य स्वसदने स्वर्गोपमे संस्थित-

स्त्वध्यानोद्भूतविश्रवापविसरो मुक्तिं शनैराभवान् ॥ ३१८ ॥

((१)सकलतां भवतां = प्राप्नोतु ॥)

लक्ष्मीकान्तं नितान्तं मुद्मिमिह भजतामावलन्तं वलन्तं

कारुण्यं कान्तिमन्तं जगदवनकलालोभवन्तं भवन्तम् ।

अश्रान्तं ये भजन्ते पशुपकुलवधूवल्लभं ते लभन्ते

शान्तिं किं याप्तवन्तः पदमपि परमं तेऽरमन्ते रमन्ते ॥ ३२० ॥

आचार्यात्मभवान्भुतेर्निशमनाज(ज्ज)तस्तुडां मातरं

सूनूनाभवलोकेने मृतवतां पण्डां विषण्डाशयाम् ।

पाताणादुपनीय तानतितरां दामोदरामोघो(द्यो)

भूयोऽमूननयो विभो निजपदं पुत्रान्मरीयेः पुरा ॥ ३२१ ॥

देषाथ श्रुतदेषमेत्य मिथिलां प्रीत्या मडत्या द्विजं

धात्रीशं अडुलाश्रमप्ययि भवानायोजयन्नाययौ ।

अत्रागाद्विजयो द्विजस्य रुदितं श्रुत्वाश्रवं यातनो-

नानेष्ये यदि बालकं शलभतां नेध्ये(ष्ये)तनुं पावके ॥ ३२२ ॥

त्रातेऽप्येतेन पोते मुरडर शरकूटेन जाते विनष्टे

सर्वत्रान्विष्य मोघोद्यममनलनिपातोद्यतं तं निवार्य ।

साकं तेनाधिउढो रथवरमरिण(णै)वान्चकारं निरुन्धन्

गच्छन्निन्दानवेगं निजनगरमगाः कालनाभाभिधानम् ॥ ३२३ ॥

दीव्यद्विव्यास्त्रभूषं मडितभुजगभोगे निषण्डां प्रसन्नं

दीव्यन्तं नारदाद्यैरकृतकवयसामर्थमेकं निगूडम् ।

((૩૨૨)આશ્રવઃ પ્રતિજ્ઞા ॥

(૩૨૪)અકૃતકવચસાં = શ્રુતીનામ્ ॥)

સ્વા(ત્વા)મેવ ત્વં પુરાણં પુરુષમુપનિષત્સુન્દરીબુન્દવીતં
કાળામ્ભોદાભિરામં કૃતનતિરિતિ તુષ્ટોઽથ તુષ્ટોથ દૃષ્ટ્વા ॥ ૩૨૪ ॥

કાનક્કુરિઞ્ચિરાગેણ ગીયતે । ચમ્પતાળેન વાદ્યતે ।

જય જય રમારમણ જય જય જગત્યતે

જય જય ધરારમણ જય જય સુરપતે

પલ્લવમ્ ।

જય જય જનાર્દન મુરાર્દન દયાલો

જય જય જનાર્ચિતપદાબ્જપતયાલો (૧)(જય)

જય જય જગન્નિવહપાલનાકુલમતે

જય જય ભુજ્ગ્ગશયનાહિતરતે (જય)

જય મકુટતટઘટિતમણિવિજિતદિનપતે

જય નયનયુગળધૃતનળિનવિતતે (જય)

જય કમનતરવદનજિતતુહિનદીધિતે

જય નાસિકાતુલિતતિલસુમતતે (જય)

જય દશનવસનરુચિરુચિરરદસંહતે

જય મકરકુણ્ડલોદિતરુચિતતે (જય)

જય લળિતગળતલોલ્લસિતકૌસ્તુભમણે

જય ગદાર્યમ્બુરુહકમ્બુપાણે (જય)

((૧)પદાબ્જપતયાલુઃ ભક્તઃ)

જય વિપુલભુજવિવરવિતતહારાવલે

જય જઠરકુહરગતભુવનપાલે (જય)

જય નાભિનળિનગતશતધૃતે નરહરે

જય જઘનવીતપીતામ્બર હરે (જય)

જય ચરણસરસિરુહયુગસતતનતયતે

જય સજલજલદવરસદૃશધૃતે (જય)

પ્રણુવન્તમિતિ પ્રણયાકુલિતં

પ્રણમન્તમરં પ્રમદાતિભરમ્ ।

પ્રભવન્તમલં સ ભવન્તમમું

प्रजगाद भवान् प्रततातिमुदा ॥ ३२५ ॥

हे वत्स कृष्ण भृशमस्मदभिन्नरूपौ

हे वत्स इत्युन युवां परमाभिन्नरूपौ ।

विश्वशिनौ भुवनलोभनवेषरूपौ

निश्शेषपापजनताधिकदुर्निर्गुणौ ॥ ३२६ ॥

आलोडितुं कुतुकवन्त एमौ भवन्ता-

वालोभनीयचरितौ पृथुवीर्यवन्तौ ।

आनीतवन्त एव उन्त वयं तु पोता-

न्मत्पोषितान्नयतमेव निकेतमेतान् ॥ ३२७ ॥

अेवं सस्नेहमुक्त्वा मुदितमति वितीर्णानुदीर्णोरुभोदा-

नादायानीय यामूनयि मुरडर तीर्णप्रतिज्ञार्णवेन ।

सभ्या विष्यातधाम्ना पृथुकुतुकवता दारकान दपयित्वा

भूदेवं पूर्णकामं सपदि समतनोर्वासुदेवादितेव ॥ ३२८ ॥

सोऽयं देवावतारो जगति विजयते यत्र पापौघहारै-

रेवं नानाविहारैर्जगदभिरमयन(न्)व्यावधानो वितानान् ।

तैस्तेस्तांस्तानुपायैः स्वपदमुपतयन् संहरं भूभरं त्वं

ब्रह्मैवाभाऽऽमङ्गीकृत मनुजतनुर्व्यतो(र्व्यधुतो)द्धारवत्यां

तपस्तत्त्वा(म्वा)दैत्यो वृक एव गिरा नारदमुने-

वरं लब्ध्वा शम्भोश्शिरसि करमाधाय निधनम् ।

तमेवाधावन्तं अत वरपरीक्षार्थमशनै-

रुपायेनाडिंसीस्त्वमपि भुवनोत्कृष्ट मडिमा ॥ ३३० ॥

सरस्वत्यास्तीरे प्रकृतयजनैस्तापसजनै-

स्त्रयाणां देवानामधिकमिड विज्ञातुमजित ।

भृगोर्नुन्नस्योग्रां रुषमबहुमानादभजतां

विधीशौ त्वं प्रापः प्रमदमपि तत्पादलननात् ॥ ३३१ ॥

त्वत्तातोऽलब्ध बोधं कलहरतमुनेद्धारकैकाधिसा-

न्नष्टप्रायेऽथ साम्बाधविनयजनिताद्ब्रह्मशापाद्यदूनाम् ।

सैन्धे भूभारभूते स्वपदजिमिषुं त्वां विदित्वा कृतार्थं

विश्वेषार्थोद्द्वोऽत्माषत तमपि भवान् भक्तलोडैकबन्धो ॥ ३३२ ॥

સામન્તમલહરિરાગેણ ગીયતે । એકતાકેન વાદ્યતે ।

સ્વકુલં મુરહર સકલં હૃતવાન્
 સ્વપદં સપદિ ગભી કિમુત ભવાન્
 મુનિશાપમિમં મુદ્ભુપગતવાન્
 વિભુરપિ યદિહાજિત ન વિહતવાન(ન્)
 પલ્લવમ્ ।
 યદુવરનયનોદ્ધવ સ(મ)મ તાવ-
 ન્માનસમિહ સુમહિતતાપં (યદુ)
 ઉપનય નિજપદમપિ જનમેતં
 મુરહર નિરુપમભાવસમેતં
 ક્ષણમપિ વિરહં તવ મમ ચેતો
 ન તુ બત સહતે યદુકુલકેતો (યદુ)
 મમ તાવદિદં ભવતાભિહિતં
 પ્રિયસખ હૃદયે પરમભિલષિતં
 અપિ વિબુઘતતેરધુના નિયતં
 મમ નિજપદગતમેવાનુમતં (યદુ)
 મુનિશાપોદિતકલહમનૂનં
 કુલમપિ મક્ષુ વિનડ્ક્ષયતિ નૂનં
 સ્વજને વિજહત્પ્રેમ વિમર્શી
 મયિ કૃતમતિરિહ ચર સમદર્શી (યદુ)
 પ્રણયં બન્ધુષુ બન્ધનહેતું
 વિષયી વિભુરિહ નાથ ન હાતું
 તદહં તવ પદપલ્લવમેતં
 શરણમુપૈમિ ભવોદધિપોતં (યદુ)
 દ્રુતમશુભતતેરુદ્ધવ સુકૃતી
 સ્વયમેવ સ્વમિહોદ્ધરતિ કૃતી
 આત્મન આત્મા ગુરુરખિલાનાં
 સવિશેષં હિ સખે મનુજાનાં (યદુ)
 પ્રત્યક્ષાદનુમાનાદપિ તે
 મર્ત્યા યન્નિજહિતમાદ્યતે
 અવિદિતપૂર્વં બહુમતિપૂર્વં

यद्दुमिदमवधूतोममपूर्वं (यद्दु)
 भागवतोऽनिशमपि य भजन्मा
 विषयविरक्तिमुपैति सुजन्मा
 उपगतवानिह विषयविरक्तिं
 पुरुशमवानुपयाति विमुक्तिं (यद्दु)
 के भागवता षति भुवनपते
 बोद्धाहं नतछितलोलुप ते
 गदितं भवदाननगणितमृतं
 तृप्यति को नु पिबन् गणदमृतं (यद्दु)
 बोध्यबोधनवैदग्धीधारयामवधारय ।
 उद्धवाधिक्षपुण्याब्धे भक्तशेखर मे गिरम् ॥ 333 ॥

आहुरिरागोऽ गीयते । यम्पताणेन वाधते ।

ननु सप्ते मनुजवपुरतिथिरान्मुक्तिद-
 मनित्यमपि दुरवाप्यमनघाप्य मथि रतो
 जगति यो निभिलभूतेषु मद्भावा-
 मुद्भावावयति भागवतवर अपे निगदितो
 पल्लवम् ।
 बहुधिक्षेप ननु विबुधवरगणेशिरोमणे
 अवदातमहितनय यद्दुकुलशिष्यामणे (बहु)
 मथिमहितलार्धमपि भक्त्येषु सौलार्ध-
 मपि सततमज्ञेषु परमकरुणार्द्रतां
 यो विपक्षे पुनरुपेक्षाञ्च वितनुते
 भागवतमध्यभोयमिति दृष्टि बुध्यतां (बहु)
 अपचितिं मम तु यो वितनुते प्रतिष्ठतौ
 परमसौ प्राकृतो भागवत हरितो
 नग्निभवमुष्विबुधनमसितात् क्षणमपि
 न यलति वैष्णववरो मम यरग्युगणतो (बहु)
 प्रणयगुणनद्धोऽहमुद्धव न यद्दुदय-
 मुज्जामि विद्धि तं भागवतसत्तमं
 अप्पिलमपि मायेति यो निभिलभूतेषु

સમદૃગયિ વિદ્ધિ તં ભાગવતમુત્તમં (બહુ)

ધુતપાતકાનિ ભૃશપાવનાનિ મમ નામાનિ

ગાયત્રયન્ ભુવનાનિ સ પુનાતિ

કવચન મમ ચિન્તયા મોદતે કવચન રો-

દિતિ હસતિ ગાયતિ સ તનુભૃતો વિનમતિ (બહુ)

મનસૈવ મમ રૂપમભિરૂપમધિકસુખ-

રૂપમાપીય સ તુ મુદિતોડનવરતં

જાતુચન લોચને વિનિમીલ્ય વિપિને

વિધાવન્ન સ્પલેન્ન ચ પતેત્સુનિયતં (બહુ)

માયયા ન વિચલિતમાનસં સર્વદા

મયિ રચિતલાલસં સુકૃતચયસાગરં

ભાગવતમનુયામિ પાદરજસા સખે

પાવયિતુમાત્માનમહમપિ ચ સાદરં (બહુ)

મન્મતિર્વેદિતું તવ મહિતમાયાં હિ

માયિનામપિ હૃદયમોહિનીમીહતે

ત્વામૃતે (૧)હિતમિહ રમાપતે સરસમિતિ

બોધયિતુમીશ કે જગતિ પુનરીશતે (બહુ)

નિર્ગુણે નિર્મલે બ્રહ્મણિ જગદ્બ્રમો

મમ તુ માયેતિ ભવતોદ્ભવ વિબુધ્યતાં

((૧)ત્વામૃતે ઇત્યપાણિનીયમ્ ||)

કલુષિતો બત યયા કર્માણિ કામ્યાનિ

નિર્માતિ લબ્ધવાનપિ હૃદિ વિશુદ્ધતાં (બહુ)

નિજવિહિતકર્મકૃલમનુભવન્નિહ

ભવપયોનિઘૌ ભ્રામ્યતિ સુખેતરં શુભમતે

સ(ત)ન્મનુજતાં ગતો મુક્ત્યૈ યતેત ખલુ

વિષયસુખામિહ સખે સર્વતો જાયતે (બહુ)

અન્યથા નિજશુભાશુભકર્મ જાનિતાનિ

તાનિ તાનિ બત દેહાન્તરાણિ વિવશં

સમવાપ્ય શિવ શિવ ભવાપ્યયાવાપ્રળય-

માપ્પુયાદાપ્યાયિતાર્તિભરમનિશં (બહુ)

સ્થૂલમતિરધિજગતિ નાથ કથમતિતરતિ

દેવ તવ મહિતતરમાયાં વિલોભની-

मिड पुनरर्हामि शिक्षितात्माभिरधोक्षज
 तरितुमपि मायिनामपि विमोहिनीं (बहु)
 मायाया मामिकायास्तरणसुनिपुणोपायसारेषु सारं
 त्वामह्ना बोधयाम्युद्धव महितमते गोप्यमप्यादरेण ।
 भक्तो भृत्यो ह्यमात्यस्सुलुदपि य वयस्योऽपि शिष्योऽपि मे त्वं
 किं किंवा देशिकोऽसौ न पुनरुपदिशेदीदृशे शिष्यलोके ॥ ३३४ ॥

उदारगौडरागोण गीयते । अेकताणेन वाधते ।

विधानाथेह सौभ्यानां विधातायापि दुःभानां
 अहो लोके प्रवृत्तानां गृहैः कृत्यैः प्रमत्तानां
 सभे को वा विलोकेथाः विपर्यासो विषाणानां
 सदारानां सदा नृणां सरागाणामशेषाणां
 पल्लवम् ।
 मलामाया ममामेया सभे दानवैः
 मलामोडावडा सर्वैरविज्ञेया तथा देवैः (मडा)
 धनं धान्यं गवां जालं कदम्ब(म्बं)बान्धवानां वा
 गृहं देहं वधूवृन्दं नृणां मोहं किञ्चिन्तं वा
 नितान्तं यञ्चलं कुर्यात् कृतान्तास्यं प्रपन्नानां
 यथा लोके वधार्हाणां वधस्थानं प्रपन्नानां (मडा)
 त्रिलोकीचारुतृपां वा विवेकी दारुतृपां वा
 प्रमादाज्जातुञ्जिन्नारीं न पादेनापि स्पृशेद्यो वा
 सुभे स्वल्पे दुरावेशात् परामृश्याश्रुते बन्धं
 करेणूनां करी स्पर्शे दुरावेशाद्यथा बन्धं (मडा)
 निशाम्यैनां मलामायां ममामेयां विमूढात्मा
 तदीयानां विलासानां तदैवायं विधेयात्मा
 मया हन्तोपभोग्येति प्रलोभाद्भ्रज्यितो देही
 पतेय्याधो गताधारः पतङ्गोऽसौ(गौ)यथा मोही (मडा)
 अतो नारीपिशार्यां नो सुतृपां उपयेदेनां
 व्यलोकीयं दुराशा येद्विमोहिन्येव लोकानां
 न विद्याभिर्विजेतव्या विवेकेनापि योगैर्वा
 धनौघैर्वा तपोभिर्वा तथाचैरप्युपायैर्वा (मडा)

દૃશા કામાન્ધ્યા(ન્ધયા)વશ્યં વિમૂઢાત્મા દુરાશાયાં
 સુખભ્રાન્ત્યાધિસર્વસ્વે સજત્યસ્થ્યાં મહેળાયાં
 વસામાંસાસુગાદીનાં સમાહારે નરો લોકે
 વધૂપિણ્ડેડપ્પહો મોહીર્નખેર્નૈર્દુરાલોકે (મહા)
 મુખં પૂર્ણેન્દુસક્રુશં સ્તનૌ પીનૌ ધનૌ યૂનાં
 નિતમ્બો વાનુભોગ્યોડયં સખે સમ્પૂર્ણભાગ્યાનાં
 નરો રંરમ્યતે ચૈવં શકૃન્મૂત્રાધિકકિલિત્રે
 સુબીભત્સે શ્વવન્માંસે સુદુર્ગન્ધત્વમાપત્રે (મહા)
 અલં નિન્ધં યદત્રાડ્ગં રતિસ્તત્રૈવ મર્ત્યાનાં
 સખે પશ્યેહ માયાયાઃ પ્રભાવં ત્વં વિમૂઢાનાં
 મહેળાનામહો સડ્ગાત્તથા તત્સડ્ગિનાં સડ્ગા-
 ઘથા બન્ધો યથા પીડા તથા નૈવાન્યતઃ સડ્ગાત્ (મહા)
 સખે સડ્ગં વિતન્યાત્રો નૃણાં શિશ્રોદરેહાણાં
 સતાં સડ્ગો નિઘેર્લાભો વિઘેયઃ કામધેનૂનાં
 ખગા રાત્રિશ્ચરા દૈત્યા મૃગા વૃત્રાદયો વાન્ધે
 સુદુષ્ટ્રાપાત્સતાં સડ્ગાદ્રમન્તે મત્પદે ધન્યે (મહા)
 વધૂસડ્ગં વિધૂયાલં સખે તત્સડ્ગિસડ્ગં વા
 સ્મૃતિર્મે કીર્તનં નામ્નાં મદર્થે સર્વચેષ્ટાં વા
 સદા ભૂતેષુ મદ્ભાવં મદાત્મત્વેન વા ધ્યાયન્
 ચરન્મહાનિમાન્ ધર્મા(ર્મા)સ્તરેન્માયામિમાં નૂનં (મહા)
 યે કેચિન્ન જિતેન્દ્રિયા નનુ જનાઃ કામાભિભૂતાશયા
 લોકેશન્ન ભજન્તિ હન્ત હૃદયે ભાન્ત ભવન્ત વિભો ।
 યે તેષાં બત કામ્યકર્મનિરતાનાં કા સમાસિર્નૃણા-
 મેતદ્બોધવિધૌ મતિર્મમ તુ વૈકુણ્ઠેયમુલ્કણ્ઠતે ॥ ૩૩૫ ॥

ઘણ્ટારરાગેણ ગીયતે । એકતાળેન વાઘતે ।

પ્રિયસખ મુખબાહુરૂપદો મે
 વર્ણા જાતા નનુ પૂર્વમિમે
 તદપિ ચ કેચન માં ન ભજન્તે
 નિવસન્તં નિખિલજનહૃદન્તે
 પલ્લવમ્ ।

નિરા(શ)મય સંશયવિસરવિદારં
 નિગદિતમિદમતિવિશદમુદારં (નિશ)
 અયિ મયિ વિમુખા યે ખલુ સુમતે
 કથમપિ સવિધગતા અપિ મમ તે
 નિપતન્તિ ચ શિવ શિવ નિજપદતો
 નિન્દિતયોનૌ બત નિયતમતઃ (નિશ)
 કર્મત ઇહ પર ઈશ્વર ઇતિ નો
 કોડપિ ભવેદિતિ નિયતાત્માનો
 જગતિ ગૃણન્તો બહુ કર્મગુણાન્
 છલયન્તિ ચ તે બત સૂરિગણાન્ (નિશ)
 ધનકુલવિદ્યાદિભિરુદિતમદાઃ
 કામક્રોધવશા જગતિ સદા
 વિહસન્તિ ચ બત કર્મસુ વિરતા-
 નિહ સન્તતમપિ તે મયિ નિરતાન્ (નિશ)
 મુહુરપિ વિલપતિ બત નિયતાક્ષં
 મુરહર મધુમથનેતિ સમક્ષં
 ગૂહિતુમયમિહ નિન્દિત ચરિતં
 વિહસન્ત્યેવમિમે મયિ નિરતં (નિશ)
 વિસરતરૈરિહ હરિહરચરિતૈ-
 વિહ્વલતરૈર્મુહુરનુગદિતૈઃ
 અધુનેહ વિધેયશતં વિહ્વલં
 પ્રલપન્ત્યબુધા ઇતિ તે સતતં (નિશ)
 એવમિમે શિવ શિવ ભાગવતાન્
 કર્મપરાન્ મન્મયભોગરતાન્
 મામપિ બત જગદન્તનિદાનં
 વિહસન્ત્યલમિહ મહિમાનં (નિશ)
 અતિલોભપરા ધનમેવ હૃદિ
 નિદધત ઇહ નિધનૈકકરં
 અપભોજનદક્ષિણામવિધાનં
 કથમપિ તે વિધતિ(વિદધતિ)વિતાનં (નિશ)
 પ્રણયાહુલિતાન્ પરિચયમસૃણાન્ ।
 વિશસન્તિ પશૂનપિ તે કૃપણાન્

નિજસુખલાભે વિનિહિતધિષણૈ-
 રસુકરમિહ કિં નૃભિરપકરુણૈઃ (નિશ)
 અવિગળકુચસદ્ગીશ્વર ઇહ તત્
 નિજકર્મેવ ફલાવહમેતત્
 ઇતિ કથયન્તો વિહસન્તિ ચ તાન્
 મયિ તે તુ નિવૃત્તિપથૈકરતાન્ (નિશ)
 ઘૃતકર્મતતેર્મયિ વિવૃતમતેઃ
 સુખમિહ ચદુદયતિ તદિદં
 ક્વચિદપિ કિમુતોદયતે બત
 કર્મિણ ઉરુવિષયૈકરતેઃ (નિશ)
 વિષયૈકરતા વ્યસનૈકનિઘૌ
 પતિતા બત તે જનિમૃતિજલઘૌ
 મયિ ખલુ વિમુખા હન્ત દુરન્તે
 કર્મરતા ન તુ પારમયન્તે (નિશ)
 ભાષન્તેઽભિલમાનુષા હિ વિષયાનાપદ્મણાનાં પદં
 સેવન્તેઽપિ ચ સાવધાનમતયો હા “હન્ત રાગાન્ધિતાઃ ।
 અશ્રાન્તં શ્વપરાજવત્પરમમી, શ્રામ્ય(ય)ન્તિ દુઃખાવહા-
 નુદ્ભ્રાન્તાઃ સુખલેશલોલુપતયા નાયૈતદેવં કથમ્ ॥ ૩૩૬ ॥

ગામ્બોધિરાગેણ ગીયતે । પચ્ચકારિતાળેન વાદ્યતે ।

ઇહ વિવેકવિરહિતસ્ય હૃદિ ચદોદયે-
 દવિનયાદનાત્મનિ દૃઢમાત્મધીરયે
 લઘુ તદા મનો ભજતિ રજોઽતિદારુણં
 પ્રિયસખાપિ મહિતસત્વગુણાવિભૂષણં
 પલ્લવમ્ ।
 દેવમુરુમુદાનયાતિકુશલશુભમતે
 પાદવિનતભક્તલોકવૃષભ ચદુપતે (દેવ)
 વિષમતરરજોઽભિભૂતમનસિ માનવે
 વિષયવિવિદિષાપિ તદવગમનમપિ ભવેત્
 વિષયચિન્તયાથ કામમદ્(દગ)જો ભૃશં
 બત વિજૃમ્ભતે વિશ્વૃપ્પલં નિરડકુશં (દેવ)

विविधमपि य काम्यकर्म कामवशागतो
 विवशाद्धृद्यमनिशमपि वितनुते ततो
 व्यसनदमिदमिति विदन्नपि रजसन्धितो
 विसृजति न तु विषयसुभङ्गुराशयान्वितो (देव)
 ध्यायतो हि विषयनिवृत्तमेव मानसं
 जायतेऽधिविषयविसरमुदितलालसं
 ध्यायतोऽमुमनिशमादरेण मामये
 लीयतेऽलमिह मयि भ्रु पश्यसुभमये (देव)
 जननमरणाजलधिमभिलसुकृतपरिणते
 तरितुमुदितरसभरेण नरवरेण ते
 स्मरणमरणपदश्रुषा कथन्तु तन्यते
 वदतु ननु तदधि भवान्यदीश मन्यते (देव)
 सावधानमयि सभे शृणुष्व (१)निर्मलं
 ध्यानसारमेतदभिलभुवनमङ्गलं
 आदरेण नरवरो यतायरणरतो
 मामकीनपदमुपैति महितमशिरतः (देव)
 आसने समेऽङ्गुनिहितभाङ्गुरास्थितो
 नासिकाग्रनिहितदृगथ विजितमारुतः
 उर्ध्वनाभमष्टदण्डभ्रुजं सुभं
 शिन्तयेदमूर्ध्ववदनमित्यधोमुपं
 भानुसोमदलनमण्डलानि मयि रतो
 भावयेद्दुपर्युपरि य कर्णिकाग्रतो
 मां प्रसन्नतरमुपारविन्दकन्दर्पं
 मन्त्रसाभनलमण्डले स्मरामलं (देव)
 ((१)आत्मनेपदं निरङ्कुशत्वात् ।)
 पादकटकभासुरतरपाद्युगणकं
 पीतवसनवीतजघनशोभिरशनकं
 वत्सलसितवन्यदामडारवरकुलं
 निस्तुषामडौस्तुभातिशोभिगणतलं (देव)
 दरगदारिकमलकलितशोभकरतलं
 मकरकुण्डलाभिरामगाण्डमण्डलं
 अधरकान्तिमिणितलणितदन्तसमुद्भयं

ભુવનકાન્તલોચનાન્તવાન્તપુરુદયં (દેવ)
 બાલસોમસામિતકાલશોભિતિલકકં
 જાતરૂપમયકિરીટજાતસુષમકં
 નીલનીરદોપશોભિનિખિલતનુલતં
 તેજસાપહસિતમિહિરહિમકરાયુતં (દેવ)
 સાવધાનમિતિ વિચિન્ત્ય સકલમડ્ગકં
 ધ્યેયમેતદેકમેકમપિ મમાડ્ગકં
 તત્ર લબ્ધપદમિદં વિકૃષ્ય હૃદયમયે
 મન્દહાસસખમુખાબ્જ એવ સજ્જયે: (દેવ)

ઈન્દળરાગોર્ણ ગીયતે । પચ્ચકારિતાળેન વાદ્યતે ।

સમવધારિતં કિં ત્વયા સખે
 સકલવેદ્યસારં મયોદિતં
 જગતિ વિદ્યતે નામુતોડધિકં
 કિમપિ વેદિતવ્યં વિવેકિનાં
 કિમુ મનોનિલીનં તવાધુના
 ગહનમોહરૂપં તમો ગતં
 વિમલબોધરૂપો વિભાકરો (૧)
 મનસિ ચોદિતો હન્ત કિં તવ
 ન ચ તથા પ્રિયો મે પિતામહો
 ન ચ રમાપિ નો રામ એવ વા
 ન ચ મહેશ્વરો નો સુરેશ્વરો
 ન ચ સખે મમાત્મા યથા ભવાન્
 સકલતાપભારાપહારકૈ-
 સ્તવ વિધો (૨)વિભો ગોનિકાયકૈ:
 મયિ તુ સંસ્થિતં મોહસંજ્ઞિતં
 ગમિતમીશ નાશં તમોડખિલં
 વિદિતવાનિદં ત્વન્મુખોદિતં
 લષતિ (૩)વેદિતવ્યાન્તરં કિમુ
 અમૃતમાપિબન્ કિં નરોડપરં
 મુરહરેહ પાતવ્યમીહતે

((૧)વિભાકરઃ = સૂર્યઃ । (૨)વિષ્ણો, ઇન્દો ઇતિ ચ । (૩); ઇચ્છતિ ॥)

ન તુ શઠાય વા દામ્ભિકાય વા

ન તુ ખલાય વા નાસ્તિકાય વા

મયિ ચ ભક્તિહીનાય વા ત્વયા

ન ખલુ હે સાખે દીયતામિદં

પુરુવિરક્તયે ભૂરિભક્તયે

લષિતમુક્તયે પૂતસક્તયે

સુકૃતસમ્મને ચામલાત્મને

સુમહિતાત્મને દીયતામિદં

અધિવસન્ ભવાન્વિશ્વાપાપહં

બદરિકાશ્રમં નિશ્શલાકકં

અનુચરન્નિદં મન્મુખોદિતં

મમ પરં પદં લાસ્યતે સાખે

ઇત્યુક્તો ભવતોદ્ધવોડથ વિસરન્નેત્રામ્બુરુદ્ધાક્ષરો

વક્તું કિઞ્ચિદશક્નુવન્મુહુરપિ ત્વત્યાદપન્ને પતન્ ।

ત્વદૂપં હૃદયે નિધાય ગતવાન્ પ્રેમાકુલો લોકચન્

વ્યાવૃત્તૈષ પદે પદે તવ વપુસ્ત્રૈલોક્યસમ્મોહનમ્ ॥ ૩૩૭ ॥

એવં ધન્યાપ્રગણ્યે ગતવતિ શનકૈરુદ્ધવે લબ્ધબોધે

દૃષ્ટ્વારિષ્ટં ચદૂનાં વિસરમથ વિભાસં પ્રભાસં પ્રણીય

વિપ્રાનાતર્પયોડથો મધુ મધુહર મૈરેયમાપીય જન્યં

તન્વન્નૈરકં તદ્ભલમજનિ ચદૂનાં ભવન્માત્રશેષમ્ ॥ ૩૩૮ ॥

((૩૩૮)નુન્નૈરકં -ક્ષિમતૃણવિશેષમ્ ॥)

તીરે વારામધીશસ્ય સ મુસલધરો યોગમાસ્થાય દેહં

તત્યાજાલોક્ય તદ્દ્રાગખિલજનમનોલોચનાનન્દધારામ્ ।

મૂર્તિં સ્વાં ત્યક્તુકામઃ સ્વયમપિ ચ ભવાન્ ભૂમિભારાપહારા-

દાનન્દન્નન્દસૂનો વરદ ચલદલસ્યાવિશન્મૂલદેશમ્ ॥ ૩૩૯ ॥

વ્યાધો વિવ્યાધ પાદે જર ઇતિ જગતિ ખ્યાતનામા ત્રિધામન્

ક્ષિપ્રં તે વિપ્રશાપપ્રભવમુસલશેષપ્રણીતાશુગેન ।

ત્વત્યાદે નિષ્પતન્તં ભયવશમતનોન્નિર્જરં તં જરં ત્વં

તાવત્ પ્રાપદ્ભવન્તં વ્યથિતમતિરથો દારુકો દ્વારકાયાઃ ॥ ૩૪૦ ॥

तार्क्ष्येणाक्षीणशोभः सपदि तव रथस्तूत्यपातोत्पताक-
स्तद्भीक्ष्याक्षामकौतूहलममुमभदस्त्वद्वियोगासङ्घिषुम् ।
ज्ञातीनां सूत धातं वद मम पितरावावयोरथ्यवस्थां
न स्थेयं द्वारवत्यां ननु जलधिरिमां प्लावयेत्सममेऽङ्कि ॥ ३४१ ॥

मधुर्मैर्मापुपेयास्त्वमिति निगदितेऽस्मिन् परिङ्म्य याते
यान्तं विषणो स्वधिष्यं दरनणिनगदायऋ(ङ)दीप्ताग्रहस्तम् ।
भास्वत्कोटिप्रकाशं परिहितनवपीताम्बरं नरि(नीर)दाभं
द्वेदीव्यद्विव्यभूषं विलसितवनमात्यं सुरास्तुष्टुवुस्त्वाम् ॥ ३४२ ॥

((३४२)द्वेदीव्यद्विव्यपाणिनीयम् ॥)

संयोज्यात्मानमात्मन्यतिविशदधियां ध्यानगम्यां रमायाः
काम्यां विश्रैकरम्यां त्रिभुवनजनतागीतकीर्तिं स्वमूर्तिम् ।
आदायागाः स्वधाम अकटनिजविभूत्या मडत्या य भूत्या
क्षित्या युक्तः सतोषे मृदुतणिमविशेषेऽथ शेषे स्म शेषे ॥ ३४३ ॥

स्क्यायदुभक्तिभरेण नुन्नमनसा श्रीमानवेदाभिध
क्षोणीन्द्रेण कृता निराकृत कलि “ग्राड्या स्तुतिर्गाथकैः” ।
लक्ष्मीवल्लभ कृष्णगीतिरिति विख्याता तवानुग्रहा-
देषा पुष्करलोचनेऽपठतां पुष्पातु मोक्षश्रियम् ॥ ३४३ ॥

केणीलोलमुदारनादमुरणीनाणीनिलीनाधरं
धूणीधूमणकान्तकुन्तणभरव्यासङ्गिपिञ्छाञ्चि(ञ्च)लम् ।
नाणीकायतलोचनं नवधनश्यामं क्वण्णङ्किङ्गिणी-
पाणीदन्तुरपिङ्गलाम्बरधरं गोपालबालं भजे ॥ ३४४ ॥

((३४३)तणिमं = तल्पम् । शेषे = अनन्ते । शेषे स्म = शयितवानसि ॥)

एति मानवेदन् विरचिता कृष्णगीति समासा अथवा कृष्णनाटकं सम्पूर्णांम् ।
श्रीकृष्णाय नमः ।

Proofread by Mohan Chettoor

pdf was typeset on March 23, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

